

Dziennik Urzędowy L 166

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 57

5 czerwca 2014

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

UMOWY MIĘDZYNARODOWE

- ★ Decyzja Rady 2014/326/WPZiB z dnia 28 stycznia 2014 r. w sprawie podpisania i zawarcia Umowy między Unią Europejską a Republiką Korei ustanawiającej ramy udziału Republiki Korei w operacjach zarządzania kryzysowego prowadzonych przez Unię Europejską 1
- Umowa między Unią Europejską a Republiką Korei ustanawiająca ramy udziału Republiki Korei w operacjach zarządzania kryzysowego prowadzonych przez Unię Europejską 3

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 601/2014 z dnia 4 czerwca 2014 r. zmieniające załącznik II do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1333/2008 w odniesieniu do kategorii żywności „Mięso” oraz w odniesieniu do stosowania określonych dodatków do żywności w surowych wyrobach mięsnych ⁽¹⁾ 11
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 602/2014 z dnia 4 czerwca 2014 r. ustanawiające wykonawcze standardy techniczne w celu ułatwienia konwergencji praktyk nadzorczych w odniesieniu do stosowania dodatkowej wagi ryzyka zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 ⁽¹⁾ 22
- Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 603/2014 z dnia 4 czerwca 2014 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 25

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

DECYZJE

2014/327/UE:

- ★ Decyzja Rady z dnia 6 maja 2014 r. określającej stanowisko, które ma zostać przyjęte przez Unię na 53. posiedzeniu Komisji Ekspertów ds. Przewozu Towarów Niebezpiecznych w odniesieniu do niektórych zmian w dodatku C do Konwencji o międzynarodowym przewozie kolejami (COTIF), mających zastosowanie od dnia 1 stycznia 2015 r. 27

2014/328/UE:

- ★ Decyzja Europejskiego Banku Centralnego z dnia 12 marca 2014 r. zmieniająca decyzję EBC/2013/35 w sprawie dodatkowych środków dotyczących operacji refinansujących Eurosystemu i kwalifikowania zabezpieczeń (EBC/2014/11) 31

WYTYCZNE

2014/329/UE:

- ★ Wytyczne Europejskiego Banku Centralnego z dnia 12 marca 2014 r. zmieniające wytyczne EBC/2011/14 w sprawie instrumentów i procedur polityki pieniężnej Eurosystemu (EBC/2014/10) 33

2014/330/UE:

- ★ Wytyczne Europejskiego Banku Centralnego z dnia 12 marca 2014 r. zmieniające wytyczne EBC/2013/4 w sprawie dodatkowych tymczasowych środków dotyczących operacji refinansujących Eurosystemu i kwalifikowania zabezpieczeń oraz zmieniające wytyczne EBC/2007/9 (EBC/2014/12) 42

III *Inne akty*

EUROPEJSKI OBSZAR GOSPODARCZY

- ★ Decyzja Urzędu Nadzoru EFTA nr 407/13/COL z dnia 23 października 2013 r. zmieniająca po raz 90. zasady proceduralne i merytoryczne w dziedzinie pomocy państwa poprzez wprowadzenie nowego rozdziału dotyczącego pomocy regionalnej na lata 2014–2020 oraz przedłużenie okresu ważności rozdziałów dotyczących krajowej pomocy regionalnej na lata 2007–2013 i kryteriów szczegółowej oceny pomocy regionalnej dla dużych projektów inwestycyjnych 44

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

UMOWY MIĘDZYNARODOWE

DECYZJA RADY 2014/326/WPZiB

z dnia 28 stycznia 2014 r.

w sprawie podpisania i zawarcia Umowy między Unią Europejską a Republiką Korei ustanawiającej ramy udziału Republiki Korei w operacjach zarządzania kryzysowego prowadzonych przez Unię Europejską

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 37, w związku z art. 218 ust. 5 i 6 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Warunki udziału państw trzecich w operacjach zarządzania kryzysowego prowadzonych przez Unię Europejską powinny zostać określone w umowie ustanawiającej ramy takiego ewentualnego przyszłego udziału, a nie być określone oddzielnie dla każdej operacji.
- (2) Po przyjęciu przez Radę w dniu 13 listopada 2012 r. decyzji upoważniającej do rozpoczęcia negocjacji Wysoki Przedstawiciel Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa wynegocjował Umowę między Unią Europejską a Republiką Korei ustanawiającą ramy udziału Republiki Korei w operacjach zarządzania kryzysowego prowadzonych przez Unię Europejską (zwaną dalej „Umową”).
- (3) Umowa powinna zostać zatwierdzona,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Umowa między Unią Europejską a Republiką Korei ustanawiająca ramy udziału Republiki Korei w operacjach zarządzania kryzysowego prowadzonych przez Unię Europejską zostaje niniejszym zatwierdzona w imieniu Unii.

Tekst Umowy dołącza się do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Przewodniczący Rady zostaje niniejszym upoważniony do wyznaczenia osoby lub osób umocowanych do podpisania Umowy ze skutkiem wiążącym dla Unii.

Artykuł 3

Przewodniczący Rady dokonuje w imieniu Unii notyfikacji przewidzianej w art. 16 ust. 1 Umowy ⁽¹⁾.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 28 stycznia 2014 r.

W imieniu Rady
G. STOURNARAS
Przewodniczący

⁽¹⁾ Data wejścia w życie Umowy zostanie opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* przez Sekretariat Generalny Rady.

TŁUMACZENIE

UMOWA

między Unią Europejską a Republiką Korei ustanawiająca ramy udziału Republiki Korei w operacjach zarządzania kryzysowego prowadzonych przez Unię Europejską

UNIA EUROPEJSKA („Unia”) lub („UE”),

z jednej strony, oraz

REPUBLIKA KOREI

z drugiej strony,

zwane dalej „Stronami”,

Mając na uwadze, co następuje:

- (1) Unia może zdecydować o podjęciu działań w dziedzinie zarządzania kryzysowego, w tym operacji utrzymywania pokoju lub operacji humanitarnych.
- (2) Unia zdecyduje, czy państwa trzecie zostaną zaproszone do udziału w operacji zarządzania kryzysowego prowadzonej przez UE. Republika Korei może przyjąć zaproszenie Unii i zaoferować swój wkład. W takim przypadku Unia zdecyduje, czy przyjąć ten proponowany wkład.
- (3) Warunki udziału Republiki Korei w operacjach zarządzania kryzysowego prowadzonych przez UE powinny zostać określone w umowie ustanawiającej ramy takiego ewentualnego przyszłego udziału, a nie być określone oddzielnie dla każdej operacji.
- (4) Umowa taka nie powinna naruszać autonomii podejmowania decyzji przez Unię ani przesądzać o indywidualnym charakterze konkretnych decyzji dotyczących udziału Republiki Korei w operacji zarządzania kryzysowego prowadzonej przez UE, zgodnie z jej systemem prawnym.
- (5) Umowa taka powinna dotyczyć jedynie przyszłych operacji zarządzania kryzysowego prowadzonych przez UE oraz powinna pozostawać bez uszczerbku dla wszelkich obowiązujących umów regulujących udział Republiki Korei w rozpoczętych już operacjach zarządzania kryzysowego prowadzonych przez UE,

UZGODNIŁY, CO NASTĘPUJE:

SEKCJA I

POSTANOWIENIA OGÓLNE

Artykuł 1

Decyzje dotyczące udziału

1. W następstwie podjętej przez Unię decyzji o zaproszeniu Republiki Korei do udziału w prowadzonej przez Unię operacji zarządzania kryzysowego UE przekazuje wszelkie odnośne informacje i oceny dotyczące tej operacji, by ułatwić Republice Korei rozpatrzenie zaproszenia wystosowanego przez Unię.
2. Unia przekazuje Republice Korei wstępne przybliżone dane dotyczące prawdopodobnej wysokości wkładu Republiki Korei w koszty wspólne lub w koszty określone w budżecie operacyjnym, zgodnie z art. 8 i 12, by pomóc Republice Korei w ustaleniu proponowanego wkładu.

3. Gdy Republika Korei zdecyduje o zaproponowaniu wkładu, ustala ona ten proponowany wkład i przekazuje Unii informacje o nim, w tym o składzie ewentualnego kontyngentu personelu z Korei.
4. Unia dokonuje oceny wkładu Republiki Korei w konsultacji z nią. Republika Korei może zdecydować o zmianie proponowanego wkładu w każdej chwili podczas procesu konsultacji i oceny.
5. Unia przekazuje Republice Korei na piśmie wynik oceny i decyzję dotyczącą proponowanego wkładu Republiki Korei, by zapewnić udział Republiki Korei zgodnie z postanowieniami niniejszej Umowy.
6. Republika Korei może w dowolnym momencie, z inicjatywy własnej lub na wniosek UE oraz po przeprowadzeniu konsultacji między Stronami, wycofać się całkowicie lub częściowo z udziału w operacji zarządzania kryzysowego prowadzonej przez UE.

Artykuł 2

Ramy

1. Republika Korei przyłącza się do decyzji Rady, na mocy której Rada Unii Europejskiej postanawia, że Unia będzie prowadzić operację zarządzania kryzysowego, oraz do wszelkich innych decyzji, na mocy których Rada Unii Europejskiej postanawia przedłużyć operację zarządzania kryzysowego prowadzoną przez UE, zgodnie z postanowieniami niniejszej Umowy i wszelkimi wymaganymi uzgodnieniami wykonawczymi.
2. Wkład Republiki Korei wnoszony w operację zarządzania kryzysowego prowadzoną przez UE nie narusza autonomii podejmowania decyzji przez Unię.

Artykuł 3

Status personelu i sił Republiki Korei

1. Status personelu oddelegowanego przez Republikę Korei do udziału w cywilnej operacji zarządzania kryzysowego prowadzonej przez UE lub status sił wysłanych przez Republikę Korei do udziału w wojskowej operacji zarządzania kryzysowego prowadzonej przez UE jest regulowany umową w sprawie statusu sił/misji, jeżeli taka umowa została zawarta między Unią a państwem/państwami, w którym/których operacja jest prowadzona.
2. Status personelu przydzielonego do dowództwa lub elementów dowodzenia usytuowanych poza państwem/państwami, w którym/których ma miejsce operacja zarządzania kryzysowego prowadzona przez UE, regulują uzgodnienia dokonane między dowództwem i odpowiednimi elementami dowodzenia a właściwymi władzami Republiki Korei.
3. Bez uszczerbku dla umowy w sprawie statusu sił/misji, o której mowa w ust. 1, Republika Korei sprawuje jurysdykcję nad swoim personelem uczestniczącym w operacji zarządzania kryzysowego prowadzonej przez UE. W przypadku gdy siły Republiki Korei działają na pokładzie statku lub statku powietrznego należącego do państwa członkowskiego Unii Europejskiej, to państwo członkowskie może sprawować jurysdykcję z zastrzeżeniem wszelkich istniejących lub przyszłych umów oraz zgodnie ze swoimi przepisami ustawowymi i wykonawczymi oraz z prawem międzynarodowym.
4. Republika Korei jest odpowiedzialna za wszelkie roszczenia związane z udziałem w operacji zarządzania kryzysowego prowadzonej przez UE wysuwane przez członka jej personelu oraz jest odpowiedzialna za wszczęcie postępowania, w szczególności sądowego lub dyscyplinarnego, przeciwko członkowi jej personelu zgodnie ze swoimi przepisami ustawowymi i wykonawczymi.

5. Strony zgadzają się odstąpić od wszelkich wzajemnych roszczeń, innych niż umowne, z tytułu uszkodzenia, utraty lub zniszczenia składników majątku będących własnością jednej ze Stron lub przez nią obsługiwanych lub z tytułu uszkodzeń ciała lub śmierci członków personelu Strony w wyniku wykonywania przez nich obowiązków służbowych związanych z działaniami na mocy niniejszej Umowy, z wyjątkiem przypadków rażącego niedbalstwa lub umyślnego naruszenia przepisów.

6. Republika Korei zobowiązuje się do złożenia oświadczenia dotyczącego odstąpienia od roszczeń wobec jakiegokolwiek państwa uczestniczącego w prowadzonej przez UE operacji zarządzania kryzysowego, w której bierze udział Republika Korei, oraz do uczynienia tego przy podpisywaniu niniejszej Umowy.

7. Unia zobowiązuje się zapewnić, by państwa członkowskie Unii Europejskiej złożyły oświadczenie dotyczące odstąpienia od roszczeń w przypadku ewentualnego przyszłego udziału Republiki Korei w prowadzonej przez UE operacji zarządzania kryzysowego oraz by uczyniły to przy podpisywaniu niniejszej Umowy.

Artykuł 4

Informacje niejawne

1. Republika Korei podejmuje odpowiednie środki w celu zapewnienia ochrony informacji niejawnych UE zgodnie z przepisami Rady Unii Europejskiej dotyczącymi bezpieczeństwa zawartymi w decyzji Rady 2013/488/UE⁽¹⁾ oraz zgodnie z dalszymi wytycznymi wydawanymi przez właściwe władze, w tym wytycznymi dowódcy operacji UE dotyczącymi wojskowej operacji zarządzania kryzysowego prowadzonej przez UE lub wytycznymi szefa misji dotyczącymi cywilnej operacji zarządzania kryzysowego.

2. W przypadku zawarcia przez Strony umowy w sprawie procedur bezpieczeństwa dotyczących wymiany informacji niejawnych, taka umowa ma zastosowanie w kontekście operacji zarządzania kryzysowego prowadzonej przez UE.

SEKCJA II

POSTANOWIENIA DOTYCZĄCE UDZIAŁU W CYWILNYCH OPERACJACH ZARZĄDZANIA KRYZYSOWEGO

Artykuł 5

Personel oddelegowany do cywilnej operacji zarządzania kryzysowego prowadzonej przez UE

1. Republika Korei:

a) zapewnia, by jej personel oddelegowany do cywilnej operacji zarządzania kryzysowego prowadzonej przez UE wykonywał swoją misję zgodnie z:

(i) decyzją Rady i późniejszymi zmianami, jak określono w art. 2 ust. 1;

(ii) planem operacji;

(iii) środkami wykonawczymi.

b) informuje w odpowiednim czasie szefa misji i Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa („WP”) o wszelkich zmianach swojego wkładu wnoszonego w cywilną operację zarządzania kryzysowego prowadzoną przez UE.

2. Personel oddelegowany przez Republikę Korei do cywilnej operacji zarządzania kryzysowego prowadzonej przez UE przechodzi badania lekarskie i szczepienia oraz uzyskuje zaświadczenie lekarskie stwierdzające zdolność do pełnienia obowiązków, wystawione przez właściwe organy i przedstawia kopię tego zaświadczenia.

3. Personel oddelegowany przez Republikę Korei wykonuje swoje obowiązki i postępuje, mając na uwadze wyłącznie interesy cywilnej operacji zarządzania kryzysowego prowadzonej przez UE.

⁽¹⁾ Decyzja Rady 2013/488/UE z dnia 23 września 2013 r. w sprawie przepisów bezpieczeństwa dotyczących ochrony informacji niejawnych UE (Dz.U. L 274 z 15.10.2013, s. 1).

Artykuł 6

Struktura dowodzenia

1. Cały personel podlega w pełni swoim władzom krajowym.
2. Władze krajowe przekazują kontrolę operacyjną cywilnemu dowódcy operacji Unii.
3. Cywilny dowódca operacji przejmuje odpowiedzialność za cywilną operację zarządzania kryzysowego prowadzoną przez UE oraz sprawuje nad nią dowództwo i kontrolę na szczeblu strategicznym.
4. Szef misji przejmuje odpowiedzialność za cywilną operację zarządzania kryzysowego prowadzoną przez UE oraz sprawuje nad nią dowództwo i kontrolę w teatrze działań, a także zajmuje się jej bieżącym zarządzaniem.
5. Zgodnie z aktami prawnymi, o których mowa w art. 2 ust. 1, Republika Korei ma takie same prawa i obowiązki w kwestii bieżącego zarządzania operacją, jak państwa członkowskie Unii Europejskiej biorące udział w operacji.
6. Szef misji jest odpowiedzialny za kontrolę dyscyplinarną nad personelem cywilnej operacji zarządzania kryzysowego prowadzonej przez UE. W razie konieczności właściwe władze krajowe wszczynają postępowanie dyscyplinarne.
7. W celu reprezentowania swojego narodowego kontyngentu w ramach operacji Republika Korei wyznacza punkt kontaktowy kontyngentu narodowego. Punkt kontaktowy kontyngentu narodowego przedstawia szefowi misji informacje w sprawach krajowych i jest odpowiedzialny za bieżącą dyscyplinę kontyngentu.
8. Decyzja w sprawie zakończenia operacji jest podejmowana przez Unię po konsultacji z Republiką Korei, pod warunkiem że w dniu zakończenia cywilnej operacji zarządzania kryzysowego prowadzonej przez UE Republika Korei nadal wnosi do niej swój wkład.

Artykuł 7

Kwestie finansowe

1. Bez uszczerbku dla art. 8 Republika Korei ponosi wszelkie koszty związane ze swoim udziałem w operacji, z wyjątkiem kosztów bieżących, zgodnie z budżetem operacyjnym danej operacji.
2. W przypadku śmierci, uszkodzeń ciała, straty lub szkód wyrządzonych osobom fizycznym lub prawnym z państwa/państw, w którym/których prowadzona jest operacja, Republika Korei, po stwierdzeniu jej odpowiedzialności, wypłaca odszkodowanie na warunkach przewidzianych w mającej zastosowanie umowie w sprawie statusu misji, o której mowa w art. 3 ust. 1.

Artykuł 8

Wkład do budżetu operacyjnego

1. Z zastrzeżeniem ust. 4 Republika Korei wnosi wkład w finansowanie budżetu operacyjnego cywilnej operacji zarządzania kryzysowego prowadzonej przez UE.
2. Taki wkład do budżetu operacyjnego jest obliczany na podstawie tej z poniższych metod, której wynikiem będzie niższa kwota:
 - a) część kwoty odniesienia, która jest proporcjonalna do stosunku dochodu narodowego brutto (DNB) Republiki Korei do sumy DNB wszystkich państw wnoszących wkład do budżetu operacyjnego danej operacji; lub
 - b) część kwoty odniesienia dla budżetu operacyjnego, która jest proporcjonalna do stosunku liczby personelu Republiki Korei uczestniczącego w operacji do całkowitej liczby personelu wszystkich państw uczestniczących w operacji.

3. Niezależnie od ust. 1 i 2 Republika Korei nie wnosi żadnych wkładów w celu finansowania diet dziennych wypłacanych personelowi państw członkowskich Unii Europejskiej.
4. Niezależnie od ust. 1 Unia co do zasady zwalnia Republikę Korei z wnoszenia wkładów finansowych na rzecz danej cywilnej operacji zarządzania kryzysowego prowadzonej przez UE, gdy:
 - a) Unia stwierdzi, że Republika Korei wnosi znaczny wkład, który jest istotny dla danej operacji; lub
 - b) DNB na mieszkańca w Republice Korei nie przekracza wysokości tego wskaźnika w żadnym z państw członkowskich.
5. Z zastrzeżeniem ust. 1 jakiegokolwiek uzgodnienie co do wnoszenia przez Republikę Korei wkładów do budżetu operacyjnego operacji zarządzania kryzysowego prowadzonej przez UE zostaje podpisane przez właściwe władze Stron; takie uzgodnienie obejmuje następujące postanowienia dotyczące:
 - a) wysokości danego wkładu finansowego;
 - b) uzgodnień co do wnoszenia wkładu finansowego; oraz
 - c) procedury kontroli.

SEKCJA III

POSTANOWIENIA DOTYCZĄCE UDZIAŁU W WOJSKOWYCH OPERACJACH ZARZĄDZANIA KRYZYSOWEGO

Artykuł 9

Udział w wojskowej operacji zarządzania kryzysowego prowadzonej przez UE

1. Republika Korei zapewnia, by jej siły i personel uczestniczący w wojskowej operacji zarządzania kryzysowego prowadzonej przez UE wykonywały swoją misję zgodnie z:
 - a) decyzją Rady i późniejszymi zmianami, jak określono w art. 2 ust. 1;
 - b) planem operacji; oraz
 - c) środkami wykonawczymi.
2. Republika Korei informuje w odpowiednim czasie dowódcę operacji UE o wszelkich zmianach dotyczących jej udziału w operacji.
3. Personel oddelegowany przez Republikę Korei wykonuje swoje obowiązki i postępuje, mając na uwadze wyłącznie interes wojskowej operacji zarządzania kryzysowego prowadzonej przez UE.

Artykuł 10

Struktura dowodzenia

1. Wszystkie siły i personel uczestniczący w wojskowej operacji zarządzania kryzysowego prowadzonej przez UE podlegają w pełni swoim władzom krajowym.
2. Władze krajowe przekazują operacyjną i taktyczną kontrolę nad swoimi siłami i personelem dowódcy operacji UE, który jest uprawniony do delegowania swoich uprawnień.
3. Republika Korei ma takie same prawa i obowiązki w kwestii bieżącego zarządzania operacją, jak państwa członkowskie Unii Europejskiej biorące udział w operacji, zgodnie z aktami prawnymi, o których mowa w art. 2 ust. 1.
4. Dowódca operacji prowadzonej przez UE może w każdej chwili, po konsultacji z Republiką Korei, wnieść o wycofanie wkładu Republiki Korei.

5. Republika Korei mianuje starszego przedstawiciela wojskowego, który ma reprezentować jej kontyngent krajowy w wojskowej operacji zarządzania kryzysowego prowadzonej przez UE. Starszy przedstawiciel wojskowy konsultuje się z dowódcą sił UE we wszystkich sprawach mających wpływ na operację oraz jest odpowiedzialny za bieżącą dyscyplinę kontyngentu Republiki Korei.

Artykuł 11

Kwestie finansowe

1. Bez uszczerbku dla art. 12 niniejszej Umowy Republika Korei ponosi wszelkie koszty związane z udziałem w operacji, chyba że koszty te podlegają wspólnemu finansowaniu zgodnie z aktami prawnymi, o których mowa w art. 2 ust. 1, oraz decyzją Rady 2011/871/WPZiB ⁽¹⁾.

2. W przypadku śmierci, uszkodzeń ciała, straty lub szkód wyrządzonych osobom fizycznym lub prawnym z państwa/państw, w którym/których prowadzona jest operacja, Republika Korei, po stwierdzeniu jej odpowiedzialności, wypłaca odszkodowanie na warunkach przewidzianych w mającej zastosowanie umowie w sprawie statusu sił, o której mowa w art. 3 ust. 1.

Artykuł 12

Wkład w koszty wspólne

1. Z zastrzeżeniem ust. 3 Republika Korei wnosi wkład w finansowanie kosztów wspólnych wojskowej operacji zarządzania kryzysowego prowadzonej przez UE.

2. Taki wkład w koszty wspólne jest obliczany na podstawie tej z poniższych metod, której wynikiem będzie niższa kwota:

- a) część kosztów wspólnych, która jest proporcjonalna do stosunku DNB Republiki Korei do sumy DNB wszystkich państw wnoszących wkład we wspólne koszty operacji; lub
- b) część kosztów wspólnych, która jest proporcjonalna do stosunku liczby personelu Republiki Korei uczestniczącego w operacji do całkowitej liczby personelu wszystkich państw uczestniczących w operacji.

W przypadku gdy Republika Korei wysyła personel jedynie do dowództwa operacji lub dowództwa sił, przy obliczaniu kwoty z lit. b) bierze się pod uwagę stosunek liczby personelu Republiki Korei do całkowitej liczby personelu stosownego dowództwa. W innych przypadkach bierze się pod uwagę stosunek całkowitej liczby personelu wysłanego przez Republikę Korei do całkowitej liczby personelu operacji.

3. Niezależnie od ust. 1 Unia co do zasady zwalnia Republikę Korei z wnoszenia wkładów finansowych w koszty wspólne danej wojskowej operacji zarządzania kryzysowego prowadzonej przez UE, gdy:

- a) Unia stwierdzi, że Republika Korei wnosi znaczny wkład, który jest istotny dla danej operacji; lub
- b) DNB na mieszkańca w Republice Korei nie przekracza wysokości tego wskaźnika w żadnym z państw członkowskich Unii.

4. Z zastrzeżeniem ust. 1 jakiegokolwiek uzgodnienie co do wnoszenia przez Republikę Korei wkładów do kosztów wspólnych zostaje zawarte przez właściwe władze Stron; takie uzgodnienie obejmuje następujące postanowienia dotyczące:

- a) wysokości danego wkładu finansowego;
- b) uzgodnień co do wnoszenia wkładu finansowego; oraz
- c) procedury kontroli.

⁽¹⁾ Decyzja Rady 2011/874/WPZiB z dnia 19 grudnia 2011 r. ustanawiająca mechanizm zarządzania finansowaniem wspólnych kosztów operacji Unii Europejskiej mających wpływ na kwestie wojskowe lub obronne (ATHENA) (Dz.U. L 343 z 23.12.2011, s. 35).

SEKCJA IV

POSTANOWIENIA KOŃCOWE*Artykuł 13***Uzgodnienia wykonawcze do Umowy**

Niezależnie od art. 8 ust. 5 i art. 12 ust. 4, wszelkie niezbędne uzgodnienia techniczne i administracyjne służące wykonaniu niniejszej Umowy zawierane są między właściwymi władzami Stron.

*Artykuł 14***Niewypełnienie obowiązków**

Jeżeli jedna ze Stron nie wypełnia swoich obowiązków wynikających z niniejszej Umowy, druga Strona ma prawo do rozwiązania niniejszej Umowy z zachowaniem miesięcznego okresu wypowiedzenia.

*Artykuł 15***Rozstrzygnięcie sporów**

Spory dotyczące wykładni lub stosowania niniejszej Umowy rozstrzygane są przez Strony na drodze dyplomatycznej.

*Artykuł 16***Wejście w życie, okres obowiązywania i rozwiązanie Umowy**

1. Niniejsza Umowa wchodzi w życie pierwszego dnia pierwszego miesiąca po wzajemnym notyfikowaniu przez Strony zakończenia wewnętrznych procedur prawnych niezbędnych do tego celu.
2. Niniejsza Umowa jest regularnie poddawana przeglądowi.
3. Zmiany do niniejszej Umowy mogą być wprowadzane na podstawie pisemnej zgody Stron. Zmiany wchodzi w życie zgodnie z procedurą przewidzianą w ust.1.
4. Niniejsza Umowa obowiązuje przez początkowy okres pięciu lat i jest następnie automatycznie przedłużana na kolejne okresy pięciu lat, chyba że jedna ze Stron notyfikuje pisemnie drugiej zamiar rozwiązania Umowy co najmniej sześć miesięcy przed datą upływu takiego terminu.

NA DOWÓD CZEGO niżej podpisani, odpowiednio upoważnieni do tego przez Strony, które reprezentują, złożyli swoje podpisy pod niniejszą Umową.

Sporządzono w Seulu dnia dwudziestego trzeciego maja roku dwa tysiące czternastego w dwóch egzemplarzach w języku angielskim i koreańskim, przy czym oba teksty są jednako autentyczne. W przypadku rozbieżności w wykładni pierwszeństwo ma wersja angielska.

W imieniu Unii Europejskiej

W imieniu Republiki Korei

OŚWIADCZENIE PAŃSTW CZŁONKOWSKICH UE STOSUJĄCYCH DECYZJĘ RADY UE W SPRAWIE PROWADZONEJ PRZEZ UE OPERACJI ZARZĄDZANIA KRYZYSOWEGO, W KTÓREJ BIERZE UDZIAŁ REPUBLIKA KOREI, DOTYCZĄCE ZRZECZENIA SIĘ ROSZCZEŃ,

„Państwa członkowskie UE stosujące decyzję Rady UE w sprawie prowadzonej przez UE operacji zarządzania kryzysowego, w której to operacji bierze udział Republika Korei, dołożą starań — w stopniu, w jakim zezwalają na to ich krajowe systemy prawne — by w miarę możliwości odstąpić w stosunku do Republiki Korei od wszelkich roszczeń z tytułu uszkodzeń ciała lub śmierci członka ich personelu lub uszkodzenia lub straty jakichkolwiek należących do nich składników majątku używanych w prowadzonej przez UE operacji zarządzania kryzysowego, jeżeli takie uszkodzenia ciała, śmierć, szkoda lub strata:

- zostały spowodowane przez personel z Republiki Korei — który Republika Korei przydzieliła do prowadzonej przez UE operacji zarządzania kryzysowego — podczas wykonywania obowiązków związanych z taką operacją, z wyjątkiem przypadków rażącego niedbalstwa lub umyślnego naruszenia przepisów, lub
- wynikły z użycia składników majątku należących do Republiki Korei, pod warunkiem że zostały one użyte w związku z operacją oraz z wyjątkiem przypadków rażącego niedbalstwa lub umyślnego naruszenia przepisów ze strony personelu z Republiki Korei, który został przydzielony przez Republikę Korei do prowadzonej przez UE operacji zarządzania kryzysowego i który używa tych składników majątku”.

OŚWIADCZENIE REPUBLIKI KOREI DOTYCZĄCE ZRZECZENIA SIĘ ROSZCZEŃ W ODNIESIENIU DO JAKIEGOKOLWIEK PAŃSTWA BIORĄCEGO UDZIAŁ W PROWADZONEJ PRZEZ UE OPERACJI ZARZĄDZANIA KRYZYSOWEGO,

„Republika Korei, zgadzając się na udział w prowadzonej przez UE operacji zarządzania kryzysowego, dołoży starań — w stopniu, w jakim zezwala na to jej krajowy system prawny — by w miarę możliwości w stosunku do państw biorących udział w prowadzonej przez UE operacji zarządzania kryzysowego odstąpić od wszelkich roszczeń z tytułu uszkodzeń ciała lub śmierci członka personelu lub uszkodzenia lub straty jakichkolwiek należących do niej składników majątku używanych w prowadzonej przez UE operacji zarządzania kryzysowego, jeżeli takie uszkodzenia ciała, śmierć, szkoda lub strata:

- zostały spowodowane przez personel z państw podczas wykonywania obowiązków związanych z prowadzoną przez UE operacją zarządzania kryzysowego, z wyjątkiem przypadków rażącego niedbalstwa lub umyślnego naruszenia przepisów, lub
 - wynikły z użycia składników majątku należących do państw biorących udział w prowadzonej przez UE operacji zarządzania kryzysowego, pod warunkiem, że takie składniki majątku zostały użyte w związku z operacją oraz z wyjątkiem przypadków rażącego niedbalstwa lub umyślnego naruszenia przepisów ze strony personelu prowadzonej przez UE operacji zarządzania kryzysowego, który używa takich składników majątku”.
-

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 601/2014

z dnia 4 czerwca 2014 r.

zmieniające załącznik II do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1333/2008 w odniesieniu do kategorii żywności „Mięso” oraz w odniesieniu do stosowania określonych dodatków do żywności w surowych wyrobach mięsnych

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1333/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie dodatków do żywności ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 10 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W załączniku II do rozporządzenia (WE) nr 1333/2008 ustanowiono unijny wykaz dodatków do żywności dopuszczonych do stosowania w żywności oraz warunki ich stosowania.
- (2) Wykaz ten może zostać zmieniony z inicjatywy Komisji lub na wniosek zgodnie z jednolitą procedurą, o której mowa w art. 3 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1331/2008 ⁽²⁾.
- (3) Unijny wykaz dodatków do żywności opracowano na podstawie dodatków do żywności dopuszczonych do stosowania w żywności zgodnie z dyrektywą 94/35/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽³⁾, dyrektywą 94/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽⁴⁾ i dyrektywą 95/2/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽⁵⁾ oraz po dokonaniu przeglądu ich zgodności z art. 6, 7 i 8 rozporządzenia (WE) nr 1333/2008. W unijnym wykazie ujęto dodatki do żywności według kategorii żywności, do której te dodatki mogą być dodane.
- (4) Część D kategorii 8 wykazu unijnego dotyczy mięsa i obejmuje podkategorie: 8.1 — Mięso nieprzetworzone oraz 8.2 — Mięso przetworzone. Podkategoria 8.1 dzieli się na kategorie: 8.1.1 — Mięso nieprzetworzone inne niż surowe wyroby mięsne w rozumieniu rozporządzenia (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽⁶⁾ oraz 8.1.2 — Surowe wyroby mięsne w rozumieniu rozporządzenia (WE) nr 853/2004.
- (5) W pkt 1.15 załącznika do rozporządzenia (WE) nr 853/2004 surowe wyroby mięsne zdefiniowane są jako świeże mięso, w tym mięso rozdrobnione na kawałki, do którego dodano środki spożywcze, przyprawy korzenne lub substancje dodatkowe lub które poddano procesowi niewystarczającemu do modyfikacji wewnętrznej struktury włókien mięśniowych mięsa, a zatem niewystarczającemu do wyeliminowania cech świeżego mięsa. Od tego czasu uściślono jednak, że surowe wyroby mięsne mogą być zarówno przetworzone, jak i nieprzetworzone ⁽⁷⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. L 354 z 31.12.2008, s. 16.

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1331/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. ustanawiające jednolitą procedurę wydawania zezwoleń na stosowanie dodatków do żywności, enzymów spożywczych i środków aromatyzujących (Dz.U. L 354 z 31.12.2008, s. 1).

⁽³⁾ Dyrektywa 94/35/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 czerwca 1994 r. w sprawie substancji słodzących używanych w środkach spożywczych (Dz.U. L 237 z 10.9.1994, s. 3).

⁽⁴⁾ Dyrektywa 94/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 czerwca 1994 r. w sprawie barwników używanych w środkach spożywczych (Dz.U. L 237 z 10.9.1994, s. 13).

⁽⁵⁾ Dyrektywa 95/2/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 lutego 1995 r. w sprawie dodatków do żywności innych niż barwniki i substancje słodzące (Dz.U. L 61 z 18.3.1995, s. 1).

⁽⁶⁾ Rozporządzenie (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiające szczególne przepisy dotyczące higieny w odniesieniu do żywności pochodzenia zwierzęcego (Dz.U. L 139 z 30.4.2004, s. 55).

⁽⁷⁾ Wytyczne Dyrekcji Generalnej ds. Zdrowia i Konsumentów dotyczące wykonania niektórych przepisów rozporządzenia (WE) nr 853/2004 w sprawie higieny w odniesieniu do żywności pochodzenia zwierzęcego: http://ec.europa.eu/food/food/biosafety/hygienelegislation/guide_en.htm

Za surowy wyrób mięsny nie należy jednak — po przetworzeniu — uznawać produktu, w którym zupełnie wyeliminowano cechy świeżego mięsa; produkt taki powinien być objęty definicją „produktów mięsnych” zawartą w pkt 7.1 załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 853/2004. W interesie jasności prawa należy zatem do celów kategorii 8 stosować terminy „świeże mięso”, „surowe wyroby mięsne” i „produkty mięsne” zgodnie z ich definicjami w rozporządzeniu (WE) nr 853/2004. Należy zatem odpowiednio zmienić podkategorie objęte kategorią 8 w części D wykazu unijnego.

- (6) Stosowanie dodatków do żywności należących do grupy I, jak określono w części C wykazu unijnego, jest co do zasady dozwolone w mięsie przetworzonym, zaś stosowanie dodatków do żywności należących do tej grupy w mięsie nieprzetworzonym jest ograniczone i dozwolone jedynie w konkretnych przypadkach.
- (7) Kiedy ustanawiano wykaz unijny określony w załączniku II do rozporządzenia (WE) nr 1333/2008, surowe wyroby mięsne zdefiniowane rozporządzeniem (WE) nr 853/2004 uznawane były za mięso nieprzetworzone, w którym dopuszczone było stosowanie jedynie ograniczonej ilości dodatków. Jednakże odmienna interpretacja definicji surowych wyrobów mięsnych doprowadziła do sytuacji, w której między państwami członkowskimi istnieją różnice w stosowaniu pewnych dodatków w szczególnych kategoriach mięsa.
- (8) Komisja otrzymała wnioski o włączenie niektórych z tych zastosowań do unijnego wykazu dopuszczonych dodatków do żywności. Wnioski te udostępniono wszystkim państwom członkowskim. Należy włączyć te zastosowania do wykazu unijnego, jeśli są one zgodne z ogólnymi warunkami stosowania dodatków do żywności ustanowionymi w rozporządzeniu (WE) nr 1333/2008, przy jednoczesnym uwzględnieniu konieczności utrzymania określonych produktów tradycyjnych na rynku niektórych państw członkowskich.
- (9) Na wniosek niektórych państw członkowskich lub przemysłu mięsnego zbadano określone zastosowania dodatków: kurkumina (E 100), karminy (E 120), karmele (E 150a–d), ekstrakt z papryki (E 160c) oraz czerwień buraczana (E 162), stosowanych tradycyjnie w określonych państwach członkowskich do barwienia produktów typu *merguez* oraz innych produktów tradycyjnych: *salsicha fresca*, *mici*, *butifarra fresca*, *longaniza fresca*, *chorizo fresco*, *bifteki*, *soutzoukaki*, *kebap*, *cevapcici* oraz *pljeskavice* i uznano, że należy dopuścić te zastosowania.
- (10) Na wniosek niektórych państw członkowskich zbadano stosowanie kwasu octowego i octanów (E 260–263), kwasu mlekowego i mleczanów (E 270, E 325–327), kwasu askorbinowego i askorbinianów (E 300–302), kwasu cytrynowego i cytrynianów (E 330–333) jako regulatorów kwasowości, konserwantów lub przeciwutleniaczy stosowanych w celu przeciwdziałania utlenianiu lub jęlczeniu oraz w celu wzmocnienia stabilności mikrobiologicznej i uznano, że należy dopuścić te zastosowania we wszystkich surowych wyrobach mięsnych, do których dodano składniki inne niż dodatki lub sól.
- (11) Na wniosek niektórych państw członkowskich zbadano stosowanie kwasu fosforowego, fosforanów, difosforanów, trifosforanów i polifosforanów (E 338–452) jako substancji utrzymującej wilgoć w celu zapobieżenia utracie soków mięsnych w trakcie dalszego przetwarzania, w szczególności po wstrzyknięciu solanki, i uznano, że należy dopuścić to zastosowanie. Jednak aby zredukować dodatkowe narażenie na fosforany dodane do żywności, rozszerzenie stosowania tych fosforanów należy ograniczyć do *Kasseler*, *Bräte*, *Surfleisch*, *toorvorst*, *šašlökk*, *ahjupraad* i *burger meato* zawartości warzyw lub zboża nie mniejszej niż 4 %, zmieszanych z mięsem oraz fińskiej szarej szynki bożonarodzeniowej.
- (12) Na wniosek niektórych państw członkowskich lub przemysłu mięsnego zbadano stosowanie azotynów (E 249–250) jako konserwantów w określonych produktach tradycyjnych: *lomo de cerdo adobado*, *pincho moruno*, *careta de cerdo adobada*, *costilla de cerdo adobada*, *Kasseler*, *Bräte*, *Surfleisch*, *toorvorst*, *šašlökk*, *ahjupraad*, *kielbasa surowa biała*, *kielbasa surowa metka* oraz *tatar wołowy* (*danie tatarskie*) i uznano, że należy dopuścić to zastosowanie.
- (13) Na wniosek niektórych państw członkowskich lub przemysłu mięsnego zbadano stosowanie alginianów (E 401–404), karagenu (E 407), przetworzonych wodorostów morskich z gatunku *Eucheuma* (E 407a), mączki chleba świętojańskiego (E 410), gumy guar (E 412), tragakanty (E 413), gumy ksantanowej (E 415), acetylowanego fosforanu diskrobiowego (E 1414) oraz hydroksypropylofosforanu diskrobiowego (E 1442) w celu zmniejszenia wycieku wody w opakowaniu oraz w celu zapobieżenia utracie soków mięsnych w trakcie dalszego przetwarzania. Zastosowania te powinny być dopuszczone w surowych wyrobach mięsnych, do których wstrzyknięto składniki oraz w surowych wyrobach mięsnych składających się z części mięsnych, które poddane zostały niejednokrotnej obróbce polegającej na rozdrobnieniu, pokrojeniu na plasterki lub przetworzeniu, np. w roladach zawierających rozdrobnione mięso. Dodatki do żywności stosowane w surowych wyrobach mięsnych w celu zapobieżenia utracie soków mięsnych w trakcie dalszego przetwarzania nie wprowadzają konsumenta w błąd.

- (14) Na wniosek niektórych państw członkowskich lub przemysłu mięsnego zbadano stosowanie węglanów sodu (E 500) w mięsie drobiowym, *mici*, *bifteki*, *soutzoukaki*, *kebab*, *seftalia*, *cevapcici* i *pljeskavice* w celu utrzymania konsystencji i soczystości w trakcie dalszego przetwarzania i uznano, że należy dopuścić to zastosowanie. Zastosowanie to w drobiowych surowych wyrobach mięsnych umożliwi ponadto dłuższe i skuteczniejsze gotowanie takiego mięsa przy zachowaniu jego soczystości, a co za tym idzie zapobiega spożywaniu niedogotowanego mięsa drobiowego.
- (15) Na wniosek jednego państwa członkowskiego lub przemysłu mięsnego zbadano stosowanie acetylowanego fosforanu diskrobiowego (E 1414) oraz hydroksypropylofosforanu diskrobiowego (E 1442) w celu zmniejszenia wycieku wody w surowych wyrobach mięsnych, do których wstrzyknięto składniki w surowych wyrobach mięsnych składających się z części mięsnych, które poddane zostały niejednakowej obróbce polegającej na rozdrobnieniu, pokrojeniu na plasterki lub przetworzeniu, np. w roladach zawierających rozdrobnione mięso oraz w celu utrzymania soczystości w trakcie przetwarzania *gyros*, *souvlaki*, *bifteki*, *soutzoukaki*, *kebab* i *seftalia* i uznano, że należy dopuścić te zastosowania.
- (16) Proponowane zastosowania dodatków do żywności w produktach tradycyjnych powinny być zgodne z warunkami stosowania ustanowionymi w art. 6 rozporządzenia (WE) nr 1333/2008, a w szczególności nie powinny wprowadzać w błąd konsumentów w państwach członkowskich lub w regionach, w których produkty te są tradycyjnie spożywane.
- (17) Aby zapewnić jednorodne stosowanie dodatków objętych obowiązującym rozporządzeniem, tradycyjne surowe wyroby mięsne opisano w wytycznych opisujących kategorie żywności w części E załącznika II do rozporządzenia (WE) nr 1333/2008 w sprawie dodatków do żywności ⁽¹⁾.
- (18) Zasadę przenoszenia przewidzianą w art. 18 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1333/2008 należy dopuścić w odniesieniu do surowych wyrobów mięsnych zdefiniowanych w rozporządzeniu (WE) nr 853/2004.
- (19) Zgodnie z art. 3 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1331/2008 Komisja musi zasięgnąć opinii Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności (Urząd) w celu uaktualnienia unijnego wykazu dodatków do żywności określonego w załączniku II do rozporządzenia (WE) nr 1333/2008, z wyjątkiem przypadków gdy dana aktualizacja nie ma wpływu na zdrowie człowieka. Kwas octowy i octany (E 260–263), kwas mlekowy i mleczany (E 270, E 325–327), kwas askorbinowy i askorbiniany (E 300–302), kwas cytrynowy i cytryniany (E 330–333), alginiany (E 401–404), karagen (E 407), przetworzone wodorosty morskie z gatunku *Eucheuma* (E 407a), mączka chleba świętojańskiego (E 410), guma guar (E 412), tragakanta (E 413), guma ksantanowa (E 415), węglany sodu (E 500), acetylowany fosforan diskrobiowy (E 1414) oraz hydroksypropylofosforan diskrobiowy (E 1442) należą do grupy dodatków, dla których nie określono dopuszczalnego dziennego spożycia. Oznacza to, że przy poziomach niezbędnych do osiągnięcia pożądanego efektu technologicznego nie stwarzają one zagrożenia dla zdrowia. Z tego względu rozszerzenie zastosowania tych dodatków stanowi aktualizację wykazu unijnego niemającą wpływu na zdrowie człowieka. Stosowanie kurkuminy (E 100), karminów (E 120), karmeli (E 150a–d), ekstraktu z papryki (E 160c), czerwieni buraczanej (E 162), azotynów (E 249–250), kwasu fosforowego, fosforanów, difosforanów, trifosforanów i polifosforanów (E 338–452) zostanie rozszerzone jedynie na określone produkty, które były tradycyjnie stosowane, ponieważ rozszerzenie zastosowania tych dodatków stanowi aktualizację wykazu unijnego niemającą wpływu na zdrowie człowieka. W związku z tym zasięgnięcie opinii Urzędu nie jest konieczne.
- (20) Należy odpowiednio zmienić załącznik II do rozporządzenia (WE) nr 1333/2008.
- (21) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załączniku II do rozporządzenia (WE) nr 1333/2008 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

⁽¹⁾ http://ec.europa.eu/food/food/FAEF/additives/guidance_en.htm

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 4 czerwca 2014 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

W załączniku II do rozporządzenia (WE) nr 1333/2008 wprowadza się następujące zmiany:

1) w części A wprowadza się następujące zmiany:

w tabeli 1 wpis w pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1	Żywność nieprzetworzona w rozumieniu art. 3 rozporządzenia (WE) nr 1333/2008, z wyjątkiem surowych wyrobów mięsnych w rozumieniu rozporządzenia (WE) nr 853/2004”
----	---

2) w części D wpisy dotyczące kategorii 08. Mięso otrzymują brzmienie:

„08.	Mięso
08.1	Mięso świeże, z wyjątkiem surowych wyrobów mięsnych w rozumieniu rozporządzenia (WE) nr 853/2004
08.2	Surowe wyroby mięsne w rozumieniu rozporządzenia (WE) nr 853/2004
08.3	Produkty mięsne
08.3.1	Produkty mięsne niepoddane obróbce cieplnej
08.3.2	Produkty mięsne poddane obróbce cieplnej
08.3.3	O słonki i powłoki oraz dekoracje mięsa
08.3.4	Tradycyjnie peklowane produkty mięsne, objęte przepisami szczególnymi dotyczącymi azotynów i azotanów
08.3.4.1	Tradycyjne produkty mięsne peklowane zalewowo (produkty mięsne zanurzone w roztworze peklującym zawierającym azotyny lub azotany, sól i inne składniki)
08.3.4.2	Tradycyjne produkty mięsne peklowane na sucho (peklowanie na sucho polega na nałożeniu na sucho mieszanki peklującej, zawierającej azotyny lub azotany, sól i inne składniki, na powierzchnię mięsa, po czym mięso poddaje się stabilizacji/dojrzywaniu)
08.3.4.3	Inne tradycyjne produkty mięsne peklowane (peklowanie w zalewie i na sucho stosowane łącznie lub gdy azotyn lub azotan jest zawarty w produkcie złożonym, lub gdy produkt jest nastrzykiwany roztworem peklującym przed gotowaniem)”

3) w części E wprowadza się następujące zmiany:

a) skreśla się wpis dotyczący kategorii 08.1;

b) tytuł kategorii 08.1.1 otrzymuje brzmienie:

„08.1	Mięso świeże, z wyjątkiem surowych wyrobów mięsnych w rozumieniu rozporządzenia (WE) nr 853/2004”
-------	---

c) w kategorii 8.1.2 wprowadza się następujące zmiany:

(i) tytuł otrzymuje brzmienie:

„08.2	Surowe wyroby mięsne w rozumieniu rozporządzenia (WE) nr 853/2004”
-------	--

(ii) wpisy dotyczące E 120, E 150a–d, E 262, E 300, E 301, E 302, E 325, E 326, E 330, E 331, E 332, E 333 oraz E 338–452 otrzymują brzmienie:

„E 120	Koszenila, kwas karminowy, karminy	100		Tylko <i>breakfast sausages</i> o zawartości zboża nie mniejszej niż 6 % i <i>burger meat</i> o zawartości warzyw lub zboża nie mniejszej niż 4 %, zmieszanych z mięsem (w przypadku tych produktów mięso mielone jest w taki sposób, że następuje całkowite rozdrobnienie tkanki mięśniowej i tłuszczowej, w wyniku czego włókna mięśniowe tworzą emulsję z tłuszczem, co nadaje tym produktom typowy dla nich wygląd), produkty typu »merguez«: <i>salsicha fresca, mici, butifarra fresca, longaniza fresca, chorizo fresco, cevapcici i pljeskavice</i>
E 150a–d	Karmele	<i>quantum satis</i>		Tylko <i>breakfast sausages</i> o zawartości zboża nie mniejszej niż 6 % i <i>burger meat</i> o zawartości warzyw lub zboża nie mniejszej niż 4 %, zmieszanych z mięsem (w przypadku tych produktów mięso mielone jest w taki sposób, że następuje całkowite rozdrobnienie tkanki mięśniowej i tłuszczowej, w wyniku czego włókna mięśniowe tworzą emulsję z tłuszczem, co nadaje tym produktom typowy dla nich wygląd), produkty typu »merguez«: <i>salsicha fresca, mici, butifarra fresca, longaniza fresca</i> i <i>chorizo fresco</i>
E 261	Octan potasu	<i>quantum satis</i>		Tylko pakowane wyroby mięsne ze świeżego mięsa mielonego oraz surowe wyroby mięsne, do których dodano składniki inne niż dodatki lub sól
E 262	Octany sodu	<i>quantum satis</i>		Tylko pakowane wyroby mięsne ze świeżego mięsa mielonego oraz surowe wyroby mięsne, do których dodano składniki inne niż dodatki lub sól
E 300	Kwas askorbinowy	<i>quantum satis</i>		Tylko <i>gehakt</i> , pakowane wyroby mięsne ze świeżego mięsa mielonego oraz surowe wyroby mięsne, do których dodano składniki inne niż dodatki lub sól
E 301	Askorbinian sodu	<i>quantum satis</i>		Tylko <i>gehakt</i> , pakowane wyroby mięsne ze świeżego mięsa mielonego oraz surowe wyroby mięsne, do których dodano składniki inne niż dodatki lub sól
E 302	Askorbinian wapnia	<i>quantum satis</i>		Tylko <i>gehakt</i> , pakowane wyroby mięsne ze świeżego mięsa mielonego oraz surowe wyroby mięsne, do których dodano składniki inne niż dodatki lub sól
E 325	Mleczan sodu	<i>quantum satis</i>		Tylko pakowane wyroby mięsne ze świeżego mięsa mielonego oraz surowe wyroby mięsne, do których dodano składniki inne niż dodatki lub sól

E 326	Mleczan potasu	<i>quantum satis</i>		Tylko pakowane wyroby mięsne ze świeżego mięsa mielonego oraz surowe wyroby mięsne, do których dodano składniki inne niż dodatki lub sól
E 330	Kwas cytrynowy	<i>quantum satis</i>		Tylko <i>gehakt</i> , pakowane wyroby mięsne ze świeżego mięsa mielonego oraz surowe wyroby mięsne, do których dodano składniki inne niż dodatki lub sól
E 331	Cytryniany sodu	<i>quantum satis</i>		Tylko <i>gehakt</i> , pakowane wyroby mięsne ze świeżego mięsa mielonego oraz surowe wyroby mięsne, do których dodano składniki inne niż dodatki lub sól
E 332	Cytryniany potasu	<i>quantum satis</i>		Tylko <i>gehakt</i> , pakowane wyroby mięsne ze świeżego mięsa mielonego oraz surowe wyroby mięsne, do których dodano składniki inne niż dodatki lub sól
E 333	Cytryniany wapnia	<i>quantum satis</i>		Tylko <i>gehakt</i> , pakowane wyroby mięsne ze świeżego mięsa mielonego oraz surowe wyroby mięsne, do których dodano składniki inne niż dodatki lub sól
E 338–452	Kwas fosforowy — fosforany — di- tri- i polifosforany	5 000	(1) (4)	Tylko <i>breakfast sausages</i> : w przypadku tych produktów mięso mielone jest w taki sposób, że następuje całkowite rozdrobnienie tkanki mięśniowej i tłuszczowej, w wyniku czego włókna mięśniowe tworzą emulsję z tłuszczem, co nadaje tym produktom typowy dla nich wygląd; fińska szara szynka bożonarodzeniowa, <i>burger meat</i> o zawartości warzyw lub zboża nie mniejszej niż 4 %, zmieszanych z mięsem <i>Kasseler</i> , <i>Bräte</i> , <i>Surfleisch</i> , <i>toorvorst</i> , <i>šaslōkk</i> i <i>ahjupraad</i> "

(iii) dodaje się w porządku numerycznym pozycje w brzmieniu:

„E 100	Kurkumina	20		Tylko produkty typu »merguez«, <i>salsicha fresca</i> , <i>butifarra fresca</i> , <i>longaniza fresca</i> i <i>chorizo fresco</i>
E 160c	Ekstrakt z papryki	10		Tylko produkty typu »merguez«, <i>salsicha fresca</i> , <i>butifarra fresca</i> , <i>longaniza fresca</i> , <i>chorizo fresco</i> , <i>bifteki</i> , <i>soutzoukaki</i> i <i>kebap</i>

E 162	Czerwień buraczana	<i>quantum satis</i>		Tylko produkty typu »merguez«, <i>salsicha fresca, butifarra fresca, longaniza fresca i chorizo fresco</i>
E 249–250	Azotyny	150	(7) (7')	Tylko <i>lomo de cerdo adobado, pincho moruno, careta de cerdo adobada, costilla de cerdo adobada, Kasseler, Bräte, Surfleisch, toorvorst, šašlökk, ahjupraad, kielbasa surowa biała, kielbasa surowa metka i tatar wołowy (danie tatarskie)</i>
E 260	Kwas octowy	<i>quantum satis</i>		Tylko pakowane wyroby mięsne ze świeżego mięsa mielonego oraz surowe wyroby mięsne, do których dodano składniki inne niż dodatki lub sól
E 263	Octan wapnia	<i>quantum satis</i>		Tylko pakowane wyroby mięsne ze świeżego mięsa mielonego oraz surowe wyroby mięsne, do których dodano składniki inne niż dodatki lub sól
E 270	Kwas mlekowy	<i>quantum satis</i>		Tylko pakowane wyroby mięsne ze świeżego mięsa mielonego oraz surowe wyroby mięsne, do których dodano składniki inne niż dodatki lub sól
E 327	Mleczan wapnia	<i>quantum satis</i>		Tylko pakowane wyroby mięsne ze świeżego mięsa mielonego oraz surowe wyroby mięsne, do których dodano składniki inne niż dodatki lub sól
E 401	Alginian sodu	<i>quantum satis</i>		Tylko surowe wyroby mięsne, do których wstrzyknięto składniki; surowe wyroby mięsne składające się z części mięsnych, które poddane zostały niejednakowej obróbce polegającej na rozdrobnieniu, pokrojeniu na plasterki lub przetworzeniu, a które połączono razem. Z wyjątkiem <i>bifteki, soutzoukaki, kebab gyros i souvlaki</i>
E 402	Alginian potasu	<i>quantum satis</i>		Tylko surowe wyroby mięsne, do których wstrzyknięto składniki; surowe wyroby mięsne składające się z części mięsnych, które poddane zostały niejednakowej obróbce polegającej na rozdrobnieniu, pokrojeniu na plasterki lub przetworzeniu, a które połączono razem. Z wyjątkiem <i>bifteki, soutzoukaki, kebab gyros i souvlaki</i>
E 403	Alginian amonu	<i>quantum satis</i>		Tylko surowe wyroby mięsne, do których wstrzyknięto składniki; surowe wyroby mięsne składające się z części mięsnych, które poddane zostały niejednakowej obróbce polegającej na rozdrobnieniu, pokrojeniu na plasterki lub przetworzeniu, a które połączono razem. Z wyjątkiem <i>bifteki, soutzoukaki, kebab gyros i souvlaki</i>

E 404	Alginian wapnia	<i>quantum satis</i>		Tylko surowe wyroby mięsne, do których wstrzyknięto składniki; surowe wyroby mięsne składające się z części mięsnych, które poddane zostały niejednakowej obróbce polegającej na rozdrobnieniu, pokrojeniu na plasterki lub przetworzeniu, a które połączono razem. Z wyjątkiem <i>bifteki, soutzoukaki, kebab, gyros i souvlaki</i>
E 407	Karagen	<i>quantum satis</i>		Tylko surowe wyroby mięsne, do których wstrzyknięto składniki; surowe wyroby mięsne składające się z części mięsnych, które poddane zostały niejednakowej obróbce polegającej na rozdrobnieniu, pokrojeniu na plasterki lub przetworzeniu, a które połączono razem. Z wyjątkiem <i>bifteki, soutzoukaki, kebab, gyros i souvlaki</i>
E 407a	Przetworzone wodorosty morskie z gatunku <i>Eucheuma</i>	<i>quantum satis</i>		Tylko surowe wyroby mięsne, do których wstrzyknięto składniki; surowe wyroby mięsne składające się z części mięsnych, które poddane zostały niejednakowej obróbce polegającej na rozdrobnieniu, pokrojeniu na plasterki lub przetworzeniu, a które połączono razem. Z wyjątkiem <i>bifteki, soutzoukaki, kebab, gyros i souvlaki</i>
E 410	Mączka chleba świętojańskiego	<i>quantum satis</i>		Tylko surowe wyroby mięsne, do których wstrzyknięto składniki; surowe wyroby mięsne składające się z części mięsnych, które poddane zostały niejednakowej obróbce polegającej na rozdrobnieniu, pokrojeniu na plasterki lub przetworzeniu, a które połączono razem. Z wyjątkiem <i>bifteki, soutzoukaki, kebab, gyros i souvlaki</i>
E 412	Guma guar	<i>quantum satis</i>		Tylko surowe wyroby mięsne, do których wstrzyknięto składniki; surowe wyroby mięsne składające się z części mięsnych, które poddane zostały niejednakowej obróbce polegającej na rozdrobnieniu, pokrojeniu na plasterki lub przetworzeniu, a które połączono razem. Z wyjątkiem <i>bifteki, soutzoukaki, kebab, gyros i souvlaki</i>
E 413	Tragakanta	<i>quantum satis</i>		Tylko surowe wyroby mięsne, do których wstrzyknięto składniki; surowe wyroby mięsne składające się z części mięsnych, które poddane zostały niejednakowej obróbce polegającej na rozdrobnieniu, pokrojeniu na plasterki lub przetworzeniu, a które połączono razem. Z wyjątkiem <i>bifteki, soutzoukaki, kebab, gyros i souvlaki</i>
E 415	Guma ksantanowa	<i>quantum satis</i>		Tylko surowe wyroby mięsne, do których wstrzyknięto składniki; surowe wyroby mięsne składające się z części mięsnych, które poddane zostały niejednakowej obróbce polegającej na rozdrobnieniu, pokrojeniu na plasterki lub przetworzeniu, a które połączono razem. Z wyjątkiem <i>bifteki, soutzoukaki, kebab, gyros i souvlaki</i>
E 500	Węglany sodu	<i>quantum satis</i>		Tylko drobiowe surowe wyroby mięsne, <i>mici, bifteki, soutzoukaki, kebab, seftalia, čevpčičii pljeskavice</i>

E 1414	Acetylowany fosforan diskrobiowy	<i>quantum satis</i>		Tylko surowe wyroby mięsne, do których wstrzyknięto składniki; surowe wyroby mięsne składające się z części mięsnych, które poddane zostały niejednakowej obróbce polegającej na rozdrobnieniu, pokrojeniu na plasterki lub przetworzeniu, a które połączono razem, <i>gyros, souvlaki, bifteki, soutzoukaki, kebab i seftalia</i>
E 1442	Hydroksypropylofosforan diskrobiowy	<i>quantum satis</i>		Tylko surowe wyroby mięsne, do których wstrzyknięto składniki; surowe wyroby mięsne składające się z części mięsnych, które poddane zostały niejednakowej obróbce polegającej na rozdrobnieniu, pokrojeniu na plasterki lub przetworzeniu, a które połączono razem, <i>gyros, souvlaki, bifteki, soutzoukaki, kebab i seftalia</i>
	(7): Maksymalna ilość, jaką można dodać w trakcie produkcji			
	(7'): Maksymalna ilość wyrażona jest w przeliczeniu na azotyn sodu"			

d) tytuł kategorii 08.2 otrzymuje brzmienie:

„08.3	Produkty mięsne”
-------	------------------

e) tytuł kategorii 08.2.1 otrzymuje brzmienie:

„08.3.1	Produkty mięsne niepoddane obróbce cieplnej”
---------	--

f) tytuł kategorii 08.2.2 otrzymuje brzmienie:

„08.3.2	Produkty mięsne poddane obróbce cieplnej”
---------	---

g) tytuł kategorii 08.2.3 otrzymuje brzmienie:

„08.3.3	O słonki i powłoki oraz dekoracje mięsa”
---------	--

h) tytuł kategorii 08.2.4 otrzymuje brzmienie:

„08.3.4	Tradycyjnie peklowane produkty mięsne, objęte przepisami szczególnymi dotyczącymi azotynów i azotanów”
---------	--

i) tytuł kategorii 08.2.4.1 otrzymuje brzmienie:

„08.3.4.1	Tradycyjne produkty mięsne peklowane zalewowo (produkty mięsne zanurzone w roztworze peklującym zawierającym azotyny lub azotany, sól i inne składniki)”
-----------	--

j) tytuł kategorii 08.2.4.2 otrzymuje brzmienie:

„08.3.4.2	Tradycyjne produkty mięsne peklowane na sucho (peklowanie na sucho polega na nałożeniu na sucho mieszanki peklującej, zawierającej azotyny lub azotany, sól i inne składniki, na powierzchnię mięsa, po czym mięso poddaje się stabilizacji/dojrzywaniu)”
-----------	---

k) tytuł kategorii 08.2.4.3 otrzymuje brzmienie:

„08.3.4.3	Inne tradycyjne produkty mięsne peklowane (peklowanie w zalewie i na sucho stosowane łącznie lub gdy azotyn lub azotan jest zawarty w produkcie złożonym, lub gdy produkt jest nastrzykiwany roztworem peklującym przed gotowaniem)”
-----------	--

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 602/2014**z dnia 4 czerwca 2014 r.****ustanawiające wykonawcze standardy techniczne w celu ułatwienia konwergencji praktyk nadzorczych w odniesieniu do stosowania dodatkowej wagi ryzyka zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 410 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W celu ułatwienia konwergencji praktyk nadzorczych w odniesieniu do wdrażania jednolitego podejścia do oceny istotnego nieprzestrzegania przez instytucje wymogów w wyniku zaniedbania lub zaniechania oraz do stosowania dodatkowej wagi ryzyka należy ustanowić wykonawcze standardy techniczne. Aby ułatwić konwergencję praktyk nadzorczych podczas stosowania dodatkowej wagi ryzyka, należy określić właściwy wzór. Wzór ten powinien nakładać proporcjonalną dodatkową wagę ryzyka w wysokości co najmniej 250 %, która wzrasta stopniowo wraz z kolejnymi naruszeniami art. 405, 406 lub 409 rozporządzenia (UE) nr 575/2013. Do wzoru należy wprowadzić odpowiedni współczynnik, aby umożliwić zastosowanie niższej dodatkowej wagi ryzyka w przypadkach ekspozycji wyłączonych na podstawie art. 405 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013.
- (2) Podstawę niniejszego rozporządzenia stanowi projekt regulacyjnych standardów technicznych przedstawiony Komisji przez Europejski Urząd Nadzoru Bankowego.
- (3) Europejski Urząd Nadzoru Bankowego przeprowadził otwarte konsultacje społeczne na temat projektu wykonawczych standardów technicznych, który stanowi podstawę niniejszego rozporządzenia, dokonał analizy potencjalnych powiązanych kosztów i korzyści oraz zwrócił się o wydanie opinii do Bankowej Grupy Interesariuszy powołanej na podstawie art. 37 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 ⁽²⁾,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Uwagi ogólne

1. Właściwe organy zapewniają zastosowanie każdej dodatkowej wagi ryzyka nałożonej na podstawie art. 407 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 do wszystkich stosownych pozycji sekurytyzacyjnych instytucji, na które ma wpływ istotne naruszenie art. 405, 406 lub 409 rozporządzenia (UE) nr 575/2013.
2. Jeżeli instytucja naprawia skutki naruszenia przez siebie wymogów określonych w art. 405, 406 lub 409 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, dodatkowa waga ryzyka przestaje mieć zastosowanie po powiadomieniu właściwego organu o naprawieniu skutków naruszenia.

⁽¹⁾ Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 1.⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego), zmiany decyzji nr 716/2009/WE oraz uchylecia decyzji Komisji 2009/78/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 12).

3. Podczas oceny dotyczącej możliwego nałożenia dodatkowej wagi ryzyka właściwe organy uwzględniają zarówno istotność naruszenia art. 405, 406 lub 409 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, jak i jego znaczenie dla analizy ryzyka pozycji sekurytyzacyjnej. Istotność uwzględnia się zarówno pod względem ilościowym, jak i jakościowym, oraz w stosownych przypadkach na poziomie podmiotu i na poziomie skonsolidowanym. Przy ocenie istotności właściwe organy uwzględniają oprócz innych czynników również czas trwania naruszenia, wielkość pozycji, których dotyczyło naruszenie, i to, czy instytucja podjęła próbę aktywnego naprawienia naruszenia.

4. Przy rozważaniu, czy instytucja — w wyniku zaniedbania lub zaniechania — w jakimkolwiek istotnym zakresie nie spełniła wymogów określonych w art. 405 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, właściwe organy nie biorą pod uwagę zaniechania jednostki inicjującej, jednostki sponsorującej lub pierwotnego kredytodawcy w zakresie ujawnienia zobowiązania do utrzymania udziału gospodarczego na poziomie co najmniej 5 % w odniesieniu do wcześniejszych sekurytyzacji, o ile instytucja jest w stanie wykazać, że właściwie uwzględniła taką okoliczność.

5. W przypadku istotnego naruszenia przez instytucję wymogu w zakresie ujawniania informacji określonego w art. 409 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 w wyniku zaniedbania lub zaniechania właściwe organy nakładają dodatkową wagę ryzyka na utrzymane pozycje jednostki inicjującej, jednostki sponsorującej lub pierwotnego kredytodawcy w stosownej sekurytyzacji lub na ich inne ekspozycje z tytułu stosownej sekurytyzacji.

6. Przy rozważaniu, czy instytucje — w wyniku zaniedbania lub zaniechania — w jakimkolwiek istotnym zakresie nie spełniły wymogów określonych w art. 405, 406 lub 409 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 w przypadku pozycji sekurytyzacyjnych wyemitowanych w dniu 1 stycznia 2011 r. lub po tym dniu a przed dniem 1 stycznia 2014 r. właściwe organy mogą rozważyć czy instytucje te nieprzerwanie –pomiędzy datą emisji a dniem 31 grudnia 2013 r. — spełniały wymogi określone w art. 122a dyrektywy 2006/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾ oraz w wytycznych dotyczących art. 122a dyrektywy 2006/48/WE wydanych przez Komitet Europejskich Organów Nadzoru Bankowego ⁽²⁾.

Artykuł 2

Obliczanie dodatkowej wagi ryzyka

W przypadku gdy instytucja nie spełnia stosownych wymogów określonych w art. 405, 406 lub 409 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 w jakimkolwiek istotnym zakresie, właściwe organy stosują następujący wzór w celu określenia całkowitej wagi ryzyka („całkowita WR”) zgodnie z podejściem przewidzianym w art. 245 ust. 6 i art. 337 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013:

$$\text{Całkowita WR} = \text{Min}[12,5; \text{Pierwotna WR} \times (1 + (2,5 + 2,5 \times \text{CzasTrwaniaNaruszenia}_{\text{latach}}) \times (1 - \text{Art.405Wyłączenie}_{\text{Proc}}))]]$$

gdzie:

12,5 oznacza współczynnik określający maksymalną wartość, jaką może osiągnąć całkowita waga ryzyka;

„Pierwotna WR” oznacza wagę ryzyka, która miałaby zastosowanie do pozycji sekurytyzacyjnych, jeżeli nie nałożono by żadnej dodatkowej wagi ryzyka.

2,5 oznacza minimalny współczynnik stosowany w odniesieniu do pierwotnej wagi ryzyka w celu obliczenia dodatkowej wagi ryzyka;

„CzasTrwaniaNaruszenia_{latach}” oznacza czas trwania naruszenia, wyrażony w latach, w zaokrągleniu do najbliższego okresu 12-miesięcznego. Zmienna ta wynosi „0” w przypadku naruszeń o czasie trwania krótszym niż 12 miesięcy, „1” w przypadku naruszeń o czasie trwania dłuższym niż 12 miesięcy, ale krótszym niż 24 miesiące, „2” w przypadku naruszeń o czasie trwania dłuższym niż 24 miesiące, ale krótszym niż 36 miesięcy itd. Czas trwania mierzy się zazwyczaj od początku wystąpienia naruszenia dotyczącego sekurytyzacji, mimo że właściwe organy, uwzględniając specyfikę danej sekurytyzacji, mogą narzucić inne punkty wyjściowe. „Naruszenie” oznacza naruszenie jednego lub większej liczby wymogów określonych w art. 405, 406 lub 409, które mogą spowodować dodatkową wagę ryzyka. Naruszenie przekształca się w „kolejne naruszenie”, jeżeli wraz z upływem czasu naruszenie nie zostanie naprawione, prowadząc do stopniowego wzrostu dodatkowej wagi ryzyka.

„Art.405Wyłączenie_{Proc}” stanowi zmienną równą 0,5, jeżeli do pozycji sekurytyzacyjnych, dla których oblicza się dodatkową wagę ryzyka, ma zastosowanie art. 405 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, oraz zmienną równą 0, jeżeli takie wyłączenie nie ma zastosowania.

⁽¹⁾ Dyrektywa 2006/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje kredytowe (Dz.U. L 177 z 30.6.2006, s. 1).

⁽²⁾ <http://www.eba.europa.eu/documents/10180/106202/Guidelines.pdf>

*Artykuł 3***Wejście w życie**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 4 czerwca 2014 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 603/2014**z dnia 4 czerwca 2014 r.****ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 543/2011 z dnia 7 czerwca 2011 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do sektorów owoców i warzyw oraz przetworzonych owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 136 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 543/2011 przewiduje — zgodnie z wynikami wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej — kryteria, na których podstawie ustalania Komisja ustala standardowe wartości dla przywozu z państw trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w części A załącznika XVI do wspomnianego rozporządzenia.
- (2) Standardowa wartość w przywozie jest obliczana każdego dnia roboczego, zgodnie z art. 136 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, przy uwzględnieniu podlegających zmianom danych dziennych. Niniejsze rozporządzenie powinno zatem wejść w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 136 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

*Artykuł 2*Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 4 czerwca 2014 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Jerzy PLEWA

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju Obszarów
Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 157 z 15.6.2011, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)		
Kod CN	Kod państw trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	AL	46,1
	MK	77,0
	TR	76,3
	ZZ	66,5
0707 00 05	MK	28,8
	TR	106,0
	ZZ	67,4
0709 93 10	TR	110,5
	ZZ	110,5
0805 50 10	AR	120,1
	ZA	116,4
	ZZ	118,3
0808 10 80	AR	101,9
	BR	87,5
	CL	97,8
	CN	97,8
	NZ	144,5
	US	161,9
	UY	70,3
	ZA	91,4
	ZZ	106,6
0809 10 00	TR	190,9
	ZZ	190,9
0809 29 00	TR	395,0
	ZZ	395,0

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, s. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

DECYZJE

DECYZJA RADY

z dnia 6 maja 2014 r.

określającej stanowisko, które ma zostać przyjęte przez Unię na 53. posiedzeniu Komisji Ekspertów ds. Przewozu Towarów Niebezpiecznych w odniesieniu do niektórych zmian w dodatku C do Konwencji o międzynarodowym przewozie kolejami (COTIF), mających zastosowanie od dnia 1 stycznia 2015 r.

(2014/327/UE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 91 w związku z art. 218 ust. 9,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Unia przystąpiła do Konwencji o międzynarodowym przewozie kolejami z dnia 9 maja 1980 r. zmienionej protokołem wileńskim z dnia 3 czerwca 1999 r. (zwaną dalej „konwencją COTIF”) na mocy decyzji Rady 2013/103/UE ⁽¹⁾ w sprawie przystąpienia Unii Europejskiej do wspomnianej konwencji.
- (2) Wszystkie państwa członkowskie z wyjątkiem Cypru i Malty stosują konwencję COTIF.
- (3) Dyrektywa 2008/68/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 września 2008 r. w sprawie transportu lądowego towarów niebezpiecznych ⁽²⁾ ustanawia wymagania dotyczące drogowego, kolejowego lub śródlądowego transportu towarów niebezpiecznych w obrębie państw członkowskich lub między nimi, poprzez odniesienie do Regulaminu międzynarodowego przewozu kolejami towarów niebezpiecznych występującego jako dodatek C do konwencji COTIF (załącznik RID). Ponadto art. 4 wspomnianej dyrektywy stanowi, że „Transport towarów niebezpiecznych pomiędzy państwami członkowskimi a krajami trzecimi jest dozwolony pod warunkiem zgodności z przepisami ADR, RID lub ADN, o ile nie zastrzeżono inaczej w załącznikach”. Zatem Unia wykonała swoje kompetencje w tej dziedzinie.
- (4) Oczekuje się, że podczas 53. posiedzenia, które ma się odbyć w dniu 22 maja 2014 r., Komisja Ekspertów do Spraw Przewozu Towarów Niebezpiecznych powołana zgodnie z art. 13 § 1 lit. d) konwencji COTIF zdecyduje o pewnych zmianach w załączniku RID. Zmiany te, które dotyczą norm technicznych lub ujednoliconych przepisów technicznych, mają na celu zapewnienie bezpiecznego i wydajnego transportu towarów niebezpiecznych przy jednoczesnym uwzględnieniu postępu naukowego i technicznego w tym sektorze oraz opracowywania nowych substancji i artykułów stwarzających zagrożenie podczas transportu.
- (5) Komitet ds. transportu towarów niebezpiecznych ustanowiony na mocy art. 9 dyrektywy 2008/68/WE omówił wstępnie te zmiany.
- (6) Większość proponowanych zmian jest uzasadniona i korzystna; Unia powinna je zatem poprzeć. Dwie proponowane poprawki należy poddać dalszej ocenie w świetle postępu naukowego i technicznego. W szczególności Europejska Agencja Kolejowa we współpracy ze stosownymi organami powinna kontynuować prace nad opracowaniem trwałego rozwiązania dotyczącego wykrywania wykolejeń i łagodzenia ich skutków oraz do wdrożenia tego rozwiązania w przyszłości. Jeśli zatem wspomniane zmiany zostaną zatwierdzone na tym etapie, Unia powinna wyrazić sprzeciw zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 35 § 4 tytułu VII konwencji COTIF,

⁽¹⁾ Decyzja Rady 2013/103/UE z dnia 16 czerwca 2011 r. w sprawie podpisania i zawarcia Umowy między Unią Europejską a Międzynarodową Organizacją Międzynarodowych Przewozów Kolejami w sprawie przystąpienia Unii Europejskiej do Konwencji o międzynarodowym przewozie kolejami (COTIF) z dnia 9 maja 1980 r., zmienionej protokołem wileńskim z dnia 3 czerwca 1999 r. (Dz.U. L 51 z 23.2.2013, s. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 260 z 30.9.2008, s. 13.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Stanowisko Unii Europejskiej

1. Stanowisko, które ma zostać przyjęte przez Unię Europejską na 53. posiedzeniu Komisji Ekspertów ds. Przewozu Towarów Niebezpiecznych w ramach Konwencji o międzynarodowym przewozie kolejami, jest zgodne z załącznikiem do niniejszej decyzji.
2. Nieznaczące zmiany do dokumentów, o których mowa w załączniku do niniejszej decyzji, mogą zostać uzgodnione przez przedstawicieli Unii w ramach wyżej wymienionego organu bez kolejnej decyzji Rady.

Artykuł 2

Po przyjęciu decyzja wyżej wymienionego organu zostaje opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 3

Wejście w życie

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 6 maja 2014 r.

W imieniu Rady
Ch. VASILAKOS
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Propozycja	Dokument źródłowy	Przedmiot	Uwagi	Stanowisko UE
1	Załącznik I do OTIF/RID/CE/GTP/2012-A	Zmiany uzgodnione przez stałą grupę roboczą	Porozumienie w kwestiach technicznych w ramach stałej grupy roboczej OTIF	Wyrazić zgodę na zmianę
2	Załącznik I do OTIF/RID/CE/GTP/2012-A	Zmiany do dalszego zbadania przez stałą grupę roboczą	Przepisy zawarte w nawiasach kwadratowych w dokumencie źródłowym	Wyrazić zgodę na zmianę
3	OTIF/RID/CE/GTP/2013/1	Przepisy przejściowe dotyczące niektórych tabliczek	Porozumienie w kwestiach technicznych w ramach stałej grupy roboczej OTIF	Wyrazić zgodę na zmianę
4	OTIF/RID/CE/GTP/2013/2	Stosowanie specjalnego przepisu TE 25	Porozumienie w kwestiach technicznych w ramach stałej grupy roboczej OTIF	Wyrazić zgodę na zmianę
5	OTIF/RID/CE/GTP/2013/5	Inspekcja określonych oznakowań	Porozumienie w kwestiach technicznych w ramach stałej grupy roboczej OTIF	Wyrazić zgodę na zmianę
6	OTIF/RID/CE/GTP/2013/6	Informacje, jakie należy przekazywać zarządcy infrastruktury	Stała grupa robocza wybrała drugi z wariantów przedstawionych w dokumencie źródłowym	Wyrazić zgodę na zmianę
7	OTIF/RID/CE/GTP/2013/11	Wykorzystanie technicznego słownictwa	Porozumienie w kwestiach technicznych w ramach stałej grupy roboczej OTIF	Wyrazić zgodę na zmianę
8	OTIF/RID/CE/GTP/2013/12	Konsekwencje usunięcia karty UIC 573	Porozumienie w kwestiach technicznych w ramach stałej grupy roboczej OTIF	Wyrazić zgodę na zmianę
9	OTIF/RID/CE/GTP/2013/13 oraz OTIF/RID/CE/GTP/2013/15	Stosowanie specjalnego przepisu TE 22	Propozycja nie jest wystarczająco dopracowana, aby podjąć decyzję	Odroczyć decyzję
10	OTIF/RID/CE/GTP/2013/14 oraz OTIF/RID/CE/GTP/2013/INF.14	Zmiany redakcyjne odniesień do przepisów UE dotyczących kolei	Porozumienie w kwestiach technicznych w ramach stałej grupy roboczej OTIF	Wyrazić zgodę na zmianę
11	OTIF/RID/CE/GTP/2013/16	Transport towarów niebezpiecznych w pociągach pasażerskich	Porozumienie w kwestiach technicznych w ramach stałej grupy roboczej OTIF	Zgodzić się na zmianę w wersji stałej grupy roboczej

Propozycja	Dokument źródłowy	Przedmiot	Uwagi	Stanowisko UE
12	OTIF/RID/CE/GTP/2013/17	Różne skonsolidowane zmiany uzgodnione przez stałą grupę roboczą	Porozumienie w kwestiach technicznych w ramach stałej grupy roboczej OTIF	Wyrazić zgodę na zmiany
	OTIF/RID/CE/GTP/2013/17	Zmiany do dalszego zbadania przez stałą grupę roboczą:	—	—
13	Tamże	Zmiany wymagające jednolitego poglądu wspólnego posiedzenia EKG-ONZ — OTIF	Należy wspierać wydajny transport intermodalny	Wyrazić zgodę na zmiany zgodnie z zaleceniami wspólnego posiedzenia
14	Tamże oraz OTIF/RID/CE/GTP/2013/INF.3	Przepisy dotyczące obowiązkowego stosowania czujników wykolejenia w niektórych wagonach	UE ponownie rozważy swoje stanowisko przed kolejnym przeglądem przepisów	Odroczyć decyzję
15	OTIF/RID/CE/GTP/2013/3 OTIF/RID/CE/GTP/2013/9 oraz OTIF/RID/CE/GTP/2013/18	Harmonizacja przepisów z przepisami załącznika 2 do SGMS OSJD	Należy wspierać efektywny transport towarów niebezpiecznych pomiędzy krajami UE i innymi krajami należącymi do Organizacji Współpracy Kolei (OSJD)	Wyrazić zgodę na zmiany
16	OTIF/RID/CE/GTP/2013/INF.4	Transport węgla	Nie osiągnięto porozumienia w sprawie szczegółów technicznych w stałej grupie roboczej	Ustalić stanowisko UE na miejscu
17	OTIF/RID/CE/GTP/2013/INF.8	Zmiana rozdziału 7.7 RID	Propozycja tego dokumentu źródłowego będzie omawiana w ramach bardziej ogólnej dyskusji na temat zmiany rozdziału 7.7	Ustalić stanowisko UE na miejscu
18	OTIF/RID/CE/GTP/2013/INF.12	Dostosowanie do zasad mających zastosowanie w transporcie drogowym	Propozycje te zmieniają propozycje w dokumencie źródłowym OTIF/RID/CE/GTP/2013/17	Wyrazić zgodę na zmiany

DECYZJA EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO

z dnia 12 marca 2014 r.

zmieniająca decyzję EBC/2013/35 w sprawie dodatkowych środków dotyczących operacji refinansujących Eurosystemu i kwalifikowania zabezpieczeń**(EBC/2014/11)**

(2014/328/UE)

RADA PREZESÓW EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności art. 127 ust. 2 tiret pierwsze,

uwzględniając Statut Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego, w szczególności art. 3 ust. 1 tiret pierwsze, art. 12 ust. 1, art. 14 ust. 3 i art. 18 ust. 2,

uwzględniając wytyczne EBC/2011/14 z dnia 20 września 2011 r. w sprawie instrumentów i procedur polityki pieniężnej Eurosystemu ⁽¹⁾ oraz decyzję EBC/2013/6 z dnia 20 marca 2013 r. w sprawie zasad dotyczących wykorzystania jako zabezpieczenia operacji polityki pieniężnej Eurosystemu własnych niezabezpieczonych obligacji bankowych gwarantowanych przez państwo ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 18 ust. 1 Statutu Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego Europejski Bank Centralny (EBC) i krajowe banki centralne państw członkowskich, których walutą jest euro (zwane dalej "KBC"), mogą dokonywać właściwie zabezpieczonych operacji kredytowych z instytucjami kredytowymi oraz innymi uczestnikami rynku. Standardowe warunki, na jakich EBC i KBC są gotowe do przeprowadzania operacji kredytowych, w tym kryteria kwalifikowania zabezpieczeń operacji kredytowych Eurosystemu, zostały określone w załączniku I do wytycznych EBC/2011/14, jak również w decyzji EBC/2013/6 oraz decyzji EBC/2013/35 ⁽³⁾.
- (2) Zgodnie z pkt 1.6 załącznika I do wytycznych EBC/2011/14 Rada Prezesów EBC może w dowolnym czasie zmieniać instrumenty, warunki, kryteria i procedury realizacji operacji polityki pieniężnej Eurosystemu.
- (3) W dniu 17 lipca 2013 r. Rada Prezesów podjęła decyzję o dalszym wzmocnieniu zasad kontroli ryzyka poprzez zmianę kryteriów kwalifikowania oraz redukcji wartości zabezpieczeń akceptowanych na potrzeby operacji polityki pieniężnej Eurosystemu oraz poprzez przyjęcie określonych dodatkowych środków zmierzających do zwiększenia ogólnej spójności tych zasad i usprawnienia ich praktycznego stosowania. Środki te zostały określone w decyzji EBC/2013/35.
- (4) Niezbędne jest dodatkowe doprecyzowanie decyzji EBC/2013/35 w odniesieniu do wymogów ratingowych dotyczących papierów wartościowych zabezpieczonych aktywami, w związku z czym decyzja ta powinna zostać zmieniona,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1**Zmiany**

W art. 6 decyzji EBC/2013/35 wprowadza się następujące zmiany:

1) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minimalne wymogi Eurosystemu w zakresie jakości kredytowej stosowane do papierów wartościowych zabezpieczonych aktywami, określone w pkt 6.3 załącznika I do wytycznych EBC/2011/14, odpowiadają stopniowi jakości kredytowej 2 w zharmonizowanej skali ratingowej Eurosystemu (»pojedyncze A«) ^(*). Wszystkie papiery wartościowe zabezpieczone aktywami muszą mieć co najmniej dwie oceny kredytowe na poziomie »pojedynczego A« przyznane emisji przez dowolną zaakceptowaną instytucję ECAI.

^(*) Rating na poziomie »pojedynczego A« oznacza rating na poziomie co najmniej »A3« w klasyfikacji Moody's, »A-« w klasyfikacji Fitch lub Standard & Poor's oraz »AL« w klasyfikacji DBRS.”;

2) uchyla się ust. 3.

⁽¹⁾ Dz.U. L 331 z 14.12.2011, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 95 z 5.4.2013, s. 22.

⁽³⁾ Decyzja EBC/2013/35 z dnia 26 września 2013 r. w sprawie dodatkowych środków dotyczących operacji refinansujących Eurosystemu i kwalifikowania zabezpieczeń (Dz.U. L 301 z 12.11.2013, s. 6).

*Artykuł 2***Wejście w życie**

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 2014 r.

Sporządzono we Frankfurcie nad Menem dnia 12 marca 2014 r.

Mario DRAGHI
Prezes EBC

WYTYCZNE

WYTYCZNE EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO

z dnia 12 marca 2014 r.

zmieniające wytyczne EBC/2011/14 w sprawie instrumentów i procedur polityki pieniężnej Eurosystemu

(EBC/2014/10)

(2014/329/UE)

RADA PREZESÓW EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności art. 127 ust. 2 tiret pierwsze,

uwzględniając Statut Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego, w szczególności art. 3 ust. 1 tiret pierwsze, art. 12 ust. 1, art. 14 ust. 3 i art. 18 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Osiągnięcie wspólnej polityki pieniężnej wymaga zdefiniowania instrumentów i procedur, stosowanych przez Eurosystem, który obejmuje krajowe banki centralne państw członkowskich, których walutą jest euro (zwane dalej „KBC”) oraz Europejski Bank Centralny (EBC), oraz umożliwiających prowadzenie takiej polityki w jednolity sposób.
- (2) EBC jest uprawniony do określania niezbędnych wytycznych dotyczących prowadzenia polityki pieniężnej Eurosystemu a KBC mają obowiązek działania zgodnie z takimi wytycznymi.
- (3) Zgodnie z art. 18 ust. 1 Statutu Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego EBC i KBC mogą dokonywać właściwie zabezpieczonych operacji kredytowych z instytucjami kredytowymi oraz innymi uczestnikami rynku. Warunki, na jakich EBC i KBC są gotowe do przeprowadzania operacji kredytowych, w tym kryteria kwalifikowania zabezpieczeń takich operacji, zostały określone w załączniku I do wytycznych EBC/2011/14 ⁽¹⁾, jak również w decyzji EBC/2013/6 ⁽²⁾ oraz decyzji EBC/2013/35 ⁽³⁾.
- (4) Wytyczne EBC/2011/14 powinny zostać zmienione w celu wprowadzenia zmian zasad Eurosystemu dotyczących zabezpieczeń, wynikających z: a) rozszerzenia stosowania wymogów sprawozdawczych dotyczących danych o poszczególnych kredytach na papiery wartościowe zabezpieczone aktywami, których zabezpieczenie stanowią należności z tytułu kart kredytowych. Taka zmiana ma na celu zachowanie przez te papiery statusu kwalifikowanego zabezpieczenia operacji kredytowych Eurosystemu w świetle wymogu jednorodności aktywów wywołujących przepływ środków pieniężnych zabezpieczających papiery wartościowe zabezpieczone aktywami, określonych w przedostatnim akapicie pkt 6.2.1.1 załącznika I do wytycznych EBC/2011/14; oraz b) zmiany mapowania niektórych ratingów kredytowych w kontekście zharmonizowanej skali ratingowej Eurosystemu.
- (5) Wytyczne EBC/2011/14 powinny również zostać zmienione w celu odzwierciedlenia zmian wynikających z wprowadzenia znaczących udoskonaleń systemu banków centralnych korespondentów (correspondent central banking model, CCBM). Po pierwsze, zdecydowano, że z dniem 26 maja 2014 r. zostanie zlikwidowany wymóg repatriacji, zgodnie z którym przed przekazaniem aktywów na zabezpieczenie operacji kredytowych Eurosystemu

⁽¹⁾ Wytyczne EBC/2011/14 z dnia 20 września 2011 r. w sprawie instrumentów i procedur polityki pieniężnej Eurosystemu (Dz.U. L 331 z 14.12.2011, s. 1).

⁽²⁾ Decyzja EBC/2013/6 z dnia 20 marca 2013 r. w sprawie zasad dotyczących wykorzystania jako zabezpieczenia operacji polityki pieniężnej Eurosystemu własnych niezabezpieczonych obligacji bankowych gwarantowanych przez państwo (Dz.U. L 95 z 5.4.2013, s. 22).

⁽³⁾ Decyzja EBC/2013/35 z dnia 26 września 2013 r. w sprawie dodatkowych środków dotyczących operacji refinansujących Eurosystemu i kwalifikowania zabezpieczeń (Dz.U. L 301 z 12.11.2013, s. 6).

kontrahenci Eurosystemu mają obowiązek przekazania tych aktywów do odpowiedniego systemu rozrachunku papierów wartościowych emitenta. W ten sposób zostanie stworzony nowy kanał przekazywania na zabezpieczenie, łączący CCBM z powiązaniem pomiędzy systemami rozrachunku papierów wartościowych, dzięki czemu do przekazywania na zabezpieczenie aktywów stanowiących kwalifikowane zabezpieczenie Eurosystemu każdy kontrahent Eurosystemu będzie mógł wykorzystywać dowolny system rozrachunku papierów wartościowych/kwalifikowane powiązanie. Po drugie, trójstronne usługi zarządzania zabezpieczeniem oferowane na rynku przez agentów trójstronnych powinny być obsługiwane transgranicznie za pośrednictwem CCBM od dnia 29 września 2014 r.,

PRZYJMUJE NINIEJSZE WYTYCZNE:

Artykuł 1

Zmiana załącznika I

W załączniku I do wytycznych EBC/2011/14 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszych wytycznych.

Artykuł 2

Skuteczność i implementacja

1. Niniejsze wytyczne stają się skuteczne z dniem zawiadomienia o nich KBC.
2. KBC podejmują środki konieczne do zapewnienia zgodności z postanowieniami pkt 3, 8, 15 i 16 załącznika do niniejszych wytycznych oraz stosują te postanowienia od dnia 1 kwietnia 2014 r. Najpóźniej do dnia 24 marca 2014 r. KBC powiadamiają EBC o treści aktów prawnych i innych czynnościach związanych z tymi środkami.
3. KBC podejmują środki konieczne do zapewnienia zgodności z postanowieniami pkt 1, 2, 4–7 oraz 10–13 załącznika do niniejszych wytycznych oraz stosują te postanowienia od dnia 26 maja 2014 r. Najpóźniej do dnia 24 marca 2014 r. KBC powiadamiają EBC o treści aktów prawnych i innych czynnościach związanych z tymi środkami.
4. KBC podejmują środki konieczne do zapewnienia zgodności z postanowieniami pkt 9 i 14 załącznika do niniejszych wytycznych oraz stosują te postanowienia od dnia 29 września 2014 r. Najpóźniej do dnia 24 marca 2014 r. KBC powiadamiają EBC o treści aktów prawnych i innych czynnościach związanych z tymi środkami.

Artykuł 3

Adresaci

Niniejsze wytyczne są adresowane do wszystkich banków centralnych Eurosystemu.

Sporządzono we Frankfurcie nad Menem dnia 12 marca 2014 r.

Mario DRAGHI
Prezes EBC

ZAŁĄCZNIK

W załączniku I do wytycznych EBC/2011/14 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w „Wykazie skrótów” dodaje się następujący termin:

„TPA agent trójstronny (triparty agent)”;

- 2) w pkt 1.5 ostatnie zdanie otrzymuje brzmienie:

„Wszystkie aktywa kwalifikowane można wykorzystywać w operacjach transgranicznych w systemie banków centralnych korespondentów (CCBM), a w przypadku aktywów rynkowych — przez odpowiednie powiązania pomiędzy systemami rozrachunku papierów wartościowych w EOG (SSS).”;

- 3) w pkt 6.2.1.1.2 przedostatni akapit otrzymuje brzmienie:

„Aby spełniać kryteria kwalifikacji, papier wartościowy zabezpieczony aktywami musi być zabezpieczony przez aktywa wywołujące przepływ środków pieniężnych uznawane przez Eurosystem za jednorodne, tzn. aktywa wywołujące przepływ środków pieniężnych stanowiące zabezpieczenie papieru wartościowego zabezpieczonego aktywami mogą należeć tylko do jednej z następujących kategorii aktywów: a) hipoteczne kredyty mieszkaniowe; b) komercyjne kredyty hipoteczne; c) pożyczki udzielane małym i średnim przedsiębiorstwom; d) kredyty samochodowe; e) kredyty konsumenckie; f) należności wynikające z umów leasingu; lub g) należności z tytułu kart kredytowych. Papiery wartościowe zabezpieczone aktywami nie są kwalifikowane na potrzeby operacji polityki pieniężnej Eurosystemu, jeżeli na pulę aktywów stanowiących ich zabezpieczenie składają się aktywa niejednorodne.”;

- 4) w pkt 6.2.1.3 pierwsze zdanie otrzymuje brzmienie:

„Instrumenty dłużne muszą być wyemitowane na obszarze EOG w banku centralnym lub centralnym depozycie papierów wartościowych (CDPW), który został pozytywnie zweryfikowany przez Eurosystem zgodnie ze standardami i procedurami oceny opisanymi w dokumencie »Framework for the assessment of securities settlement systems and links to determine their eligibility for use in Eurosystem credit operations« (zwanym dalej »zasadami Eurosystemu w zakresie oceny użytkownika«) (*)(**).

(*) Zasady Eurosystemu w zakresie oceny użytkownika zostały opublikowane na stronie internetowej EBC pod adresem www.ecb.europa.eu/paym/coll/coll/ssslinks/html/index.en.html.

(**) Międzynarodowe dłużne papiery wartościowe wyemitowane w formie papierów globalnych na okaziciela w dniu 1 stycznia 2007 r. lub później za pośrednictwem MCDPW Euroclear Bank (Belgia) oraz Clearstream Banking Luxembourg, spełniają kryteria kwalifikacji, jeśli zostały wyemitowane w formie nowych globalnych skryptów dłużnych i zdeponowane u wspólnego powiernika będącego MCDPW lub — w odpowiednich przypadkach — CDPW, który został pozytywnie zweryfikowany przez Eurosystem zgodnie ze standardami i procedurami oceny opisanymi w zasadach Eurosystemu w zakresie oceny użytkownika. Międzynarodowe dłużne papiery wartościowe w formie papierów globalnych na okaziciela wyemitowane w formie klasycznych globalnych skryptów dłużnych przed 1 stycznia 2007 r. oraz zamienne papiery wartościowe wyemitowane pod tym samym kodem ISIN w dniu 1 stycznia 2007 r. lub później zachowują status aktywów kwalifikowanych do terminu zapadalności. Międzynarodowe dłużne papiery wartościowe wyemitowane w formie imiennych papierów globalnych po dniu 30 września 2010 r. za pośrednictwem MCDPW Euroclear Bank (Belgia) oraz Clearstream Banking Luxembourg spełniają kryteria kwalifikacji, jeśli zostały wyemitowane w ramach nowej struktury powierniczej przewidzianej dla międzynarodowych dłużnych papierów wartościowych. Międzynarodowe dłużne papiery wartościowe wyemitowane w formie imiennych papierów globalnych do dnia 30 września 2010 r. włącznie zachowują status aktywów kwalifikowanych do terminu zapadalności. Międzynarodowe dłużne papiery wartościowe wyemitowane w formie jednostkowych skryptów dłużnych po dniu 30 września 2010 r. tracą status aktywów kwalifikowanych. Międzynarodowe dłużne papiery wartościowe w formie jednostkowych skryptów dłużnych wyemitowane do dnia 30 września 2010 r. włącznie zachowują status aktywów kwalifikowanych do terminu zapadalności.”;

- 5) pkt 6.2.1.4 otrzymuje brzmienie:

„Instrumenty dłużne muszą być przenoszalne w formie zapisów księgowych. Muszą być utrzymywane i rozliczane w strefie euro przez rachunek w Eurosystemie lub w systemie rozrachunku papierów wartościowych, który został pozytywnie zweryfikowany przez Eurosystem zgodnie ze standardami i procedurami oceny opisanymi w zasadach Eurosystemu w zakresie oceny użytkownika, tak aby ustanawianie dodatkowych gwarancji wykonalności oraz realizacja instrumentów podlegały prawu państwa członkowskiego.

Jeżeli CDPW, w którym aktywa są emitowane, i CDPW, w którym aktywa są przechowywane, nie są tożsame, wówczas obie instytucje muszą posiadać powiązanie, które zostało pozytywnie zweryfikowane przez Eurosystem zgodnie ze standardami i procedurami oceny opisanymi w zasadach Eurosystemu w zakresie oceny użytkownika (*).

(*) Wykaz kwalifikowanych powiązań jest publikowany na stronie internetowej EBC pod adresem www.ecb.europa.eu/paym/coll/coll/ssslinks/html/index.en.html.”;

6) pkt 6.2.1.5 otrzymuje brzmienie:

„Instrumenty dłużne muszą być dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym w rozumieniu dyrektywy 2004/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych zmieniającej dyrektywę Rady 85/611/EWG i 93/6/EWG i dyrektywę 2000/12/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz uchylającej dyrektywę Rady 93/22/EWG (*), lub być dopuszczone do obrotu na określonych, wskazanych przez EBC rynkach nieregulowanych (**). Dokonywana przez Eurosystem ocena rynków nieregulowanych opiera się na trzech zasadach — bezpieczeństwa, przejrzystości i dostępności (***)

(*) Dz.U. L 145 z 30.4.2004, s. 1.

(**) Wykaz akceptowanych rynków nieregulowanych jest publikowany na stronie internetowej EBC pod adresem www.ecb.europa.eu, i aktualizowany co najmniej raz w roku.

(***) Terminy »bezpieczeństwo«, »przejrzystość« i »dostępność« są definiowane przez Eurosystem wyłącznie z punktu widzenia funkcji zarządzania zabezpieczeniami Eurosystemu. Proces wyboru nie ma na celu dokonania oceny ogólnej jakości poszczególnych rynków. Powyższe zasady należy rozumieć następująco: przez bezpieczeństwo rozumie się pewność transakcji, zwłaszcza pewność co do ważności i wykonalności transakcji. Przejrzystość oznacza brak utrudnień w dostępie do informacji w sprawie regulaminu i zasad operacyjnych danego rynku, właściwości finansowych aktywów, mechanizmu określania ceny oraz cen i ilości aktywów (kwotowań, stóp procentowych, wolumenu obrotów, niespłaconych kwot itp.). Dostępność odnosi się do możliwości uczestniczenia w rynku i posiadaniu do niego dostępu przez Eurosystem; rynek uznaje się za dostępny dla celów zarządzania zabezpieczeniami, jeśli jego regulamin i zasady operacyjne umożliwiają Eurosystemowi uzyskanie informacji i prowadzenie transakcji zawsze, kiedy zajdzie taka potrzeba.”;

7) w pk 6.2.3.2 tabela 4 otrzymuje brzmienie:

„Kryteria kwalifikowania	Aktywa rynkowe ⁽¹⁾	Aktywa nierynkowe ⁽²⁾	
Rodzaj aktywów	Certyfikaty dłużne EBC Inne rynkowe instrumenty dłużne ⁽³⁾	Należności kredytowe	RMBD
Jakość kredytowa	Aktywa muszą spełniać wysokie standardy jakości kredytowej. Wysokie standardy jakości kredytowej ocenia się przy zastosowaniu zasad ECAF w odniesieniu do aktywów rynkowych ⁽³⁾	Dłużnik/gwarant musi spełniać wysokie standardy jakości kredytowej. Zdolność kredytową ocenia się przy zastosowaniu zasad ECAF w odniesieniu do należności kredytowych.	Aktywa muszą spełniać wysokie standardy jakości kredytowej. Wysokie standardy jakości kredytowej ocenia się przy zastosowaniu zasad ECAF w odniesieniu do RMBD.
Miejsce emisji	EOG ⁽³⁾	Nie dotyczy	Nie dotyczy
Procedury rozliczeń/ obsługi	Miejsce rozliczenia: strefa euro Instrumenty muszą być złożone w centralnym depozycie w formie zapisu księgowego w KBC lub systemie SSS, który został pozytywnie zweryfikowany przez Eurosystem zgodnie ze standardami i procedurami oceny opisanymi w zasadach Eurosystemu w zakresie oceny użytkownika.	Procedury Eurosystemu	Procedury Eurosystemu
Rodzaj emitenta/ dłużnika/gwaranta	KBC Sektor publiczny Sektor prywatny Instytucje międzynarodowe i ponadnarodowe	Sektor publiczny Przedsiębiorstwa niefinansowe Instytucje międzynarodowe i ponadnarodowe	Instytucje kredytowe

„Kryteria kwalifikowania	Aktywa rynkowe ⁽¹⁾	Aktywa nierynkowe ⁽²⁾	
Siedziba emitenta, dłużnika i gwaranta	Emitent ⁽³⁾ : EOG lub kraj grupy G-10 spoza EOG Dłużnik: EOG Gwarant ⁽³⁾ : EOG	Strefa euro	Strefa euro
Akceptowalne rynki	Rynki regulowane Nieregulowane rynki akceptowane przez EBC	Nie dotyczy	Nie dotyczy
Waluta	euro	euro	euro
Minimalna wielkość	Nie dotyczy	Minimalny próg wielkości w momencie przedstawienia należności kredytowej — na użytek krajowy: decyzja KBC, — na użytek transgraniczny: wspólny próg 500 000 EUR.	Nie dotyczy
Prawo właściwe	W przypadku papierów wartościowych zabezpieczonych aktywami nabycie aktywów zabezpieczających musi podlegać prawu państwa członkowskiego UE. Prawem właściwym dla zabezpieczających należności kredytowych musi być prawo kraju należącego do EOG.	Prawo właściwe dla umowy będącej podstawą należności kredytowej i przekazania na zabezpieczenie: prawo państwa członkowskiego łączna liczba systemów prawnych mających zastosowanie do: a) kontrahenta; b) wierzyciela; c) dłużnika; d) gwaranta (jeżeli dotyczy); e) umowy będącej podstawą należności kredytowej; oraz f) umowy w sprawie przekazania na zabezpieczenie — nie może być większa niż dwa.	Nie dotyczy
Wykorzystanie transgraniczne	Tak	Tak	Tak

⁽¹⁾ Dalsze szczegóły przedstawiono w pkt 6.2.1.

⁽²⁾ Dalsze szczegóły przedstawiono w pkt 6.2.2.

⁽³⁾ Jakość kredytową nieposiadających ratingu rynkowych instrumentów dłużnych wyemitowanych lub gwarantowanych przez przedsiębiorstwa niefinansowe określa się na podstawie źródła oceny jakości kredytowej wybranego przez danego kontrahenta zgodnie z zasadami ECAF dotyczącymi należności kredytowych, przedstawionymi w pkt 6.3.3. W przypadku tych rynkowych instrumentów dłużnych zmieniono następujące kryteria kwalifikacji aktywów rynkowych: siedziba emitenta/gwaranta: strefa euro; miejsce siedziby: strefa euro.”;

8) w pkt 6.3.1 przepisy 67 i 69 otrzymują brzmienie:

„(*) Zharmonizowana skala ratingowa Eurosystemu jest publikowana na stronie internetowej EBC (www.ecb.europa.eu). Ocena na poziomie stopnia 3 jakości kredytowej oznacza minimalny długoterminowy rating »BBB-« w klasyfikacji agencji Fitch lub Standard & Poor's, »Baa3« w klasyfikacji agencji Moody's lub »BBB-« w klasyfikacji agencji DBRS.”

„(**) »Potrójne A« oznacza długoterminowy rating »AAA« w klasyfikacji agencji Fitch, Standard & Poor's lub DBRS, albo »Aaa« w klasyfikacji agencji Moody's.”

- 9) w pkt 6.4.2 akapit k) otrzymuje brzmienie:

„Aktywa podlegają codziennej wycenie. Każdego dnia KBC (*) obliczają wymaganą wartość aktywów zabezpieczających, uwzględniając zmiany w wielkości kwoty pozostających do spłaty kredytów, zasady wyceny przedstawione w pkt 6.5 oraz wymagane redukcje wartości w wycenie.

(*) Jeżeli wykorzystywane są usługi trójstronne, proces wyceny deleguje się agentowi trójstronnemu, w oparciu o informacje przesłane mu przez odpowiedni KBC.”;

- 10) w pkt 6.6 drugi akapit otrzymuje brzmienie:

„KBC (i EBC) wypracowały mechanizm zapewniający możliwość wykorzystania wszystkich aktywów kwalifikowanych na zasadach transgranicznych. Jest to system banków centralnych korespondentów (CCBM), w ramach którego KBC działają wzajemnie dla siebie (i dla EBC) jako powiernicy (»korespondenci«) w odniesieniu do aktywów akceptowanych przez ich lokalny system depozytowy, agenta trójstronnego lub system rozrachunkowy. Opracowano specjalne rozwiązania dotyczące aktywów nierynkowych, tj. należności kredytowych i RMBD, których nie można przekazywać przez system SSS (*). System CCBM można wykorzystać do zabezpieczania wszystkich form operacji kredytowych Eurosystemu. Oprócz systemu CCBM do transgranicznego przekazania aktywów rynkowych kontrahenci mogą wykorzystywać kwalifikowane powiązania między systemami SSS (**); kontrahenci mogą także wykorzystywać takie kwalifikowane powiązania pomiędzy systemami SSS w połączeniu z systemem CCBM (CCBM z powiązaniem — zob. pkt 6.6.3). Ponadto CCBM (w tym CCBM z powiązaniem) wykorzystuje się jako podstawę transgranicznego wykorzystania trójstronnych usług zarządzania zabezpieczeniem.

(*) Szczegółowe informacje można znaleźć w broszurze pt. »System banków centralnych korespondentów (CCBM). Procedury dla kontrahentów Eurosystemu«, opublikowanej na stronie internetowej EBC pod adresem www.ecb.europa.eu.

(**) Kwalifikowane aktywa można wykorzystać poprzez rachunek banku centralnego w systemie SSS zlokalizowanym w innym kraju niż dany bank centralny, jeżeli Eurosystem zatwierdził korzystanie z takiego rachunku. Od 1999 r. De Nederlandsche Bank uzyskał zezwolenie na korzystanie ze swojego rachunku w Euroclear Bank w celu rozliczania transakcji dotyczących zabezpieczeń w formie euroobligacji wyemitowanych w tym MCDPW. Od sierpnia 2000 r. The Central Bank and Financial Services Authority of Ireland uzyskał zezwolenie na otwarcie takiego rachunku w Euroclear Bank. Z rachunku tego można korzystać dla wszystkich kwalifikowanych aktywów utrzymywanych w Euroclear Bank, tzn. łącznie z aktywami kwalifikowanymi przekazanymi do Euroclear Bank przez kwalifikowane powiązania.”;

- 11) w pkt 6.6.1 ostatni akapit otrzymuje brzmienie:

„System CCBM jest dostępny dla kontrahentów (zarówno w odniesieniu do aktywów rynkowych, jak i nierynkowych) co najmniej od godziny 9.00 do 16.00 czasu środkowoeuropejskiego w każdym dniu operacyjnym systemu TARGET2. Kontrahent zamierzający skorzystać z systemu CCBM musi powiadomić o tym KBC, do którego wnioskuje o kredyt, tzn. swój rodzimy KBC, przed godziną 16.00 czasu środkowoeuropejskiego. Oprócz tego kontrahent musi zapewnić przekazanie zabezpieczenia operacji polityki pieniężnej na rachunek banku centralnego korespondenta najpóźniej do godziny 16.45 czasu środkowoeuropejskiego. Zlecenia lub transfery dokonane z przekroczeniem tego terminu będą traktowane w oparciu o zobowiązanie do starannego działania i mogą być rozpatrywane do kredytu udzielanego w następnym dniu operacyjnym systemu TARGET2. Jeśli kontrahenci przewidują potrzebę skorzystania z systemu CCBM w późniejszych godzinach, powinni, o ile to możliwe, dostarczyć aktywa z góry (tzn. wcześniej je zdeponować). W wyjątkowych okolicznościach lub kiedy jest to uzasadnione względami polityki pieniężnej, EBC może podjąć decyzję o opóźnieniu zamknięcia systemu CCBM do czasu zamknięcia systemu TARGET2, we współpracy z CDPW w zakresie możliwości opóźnienia ich czasu zamknięcia dla aktywów rynkowych.”;

- 12) pkt 6.6.2 otrzymuje brzmienie:

„Oprócz systemu CCBM do transgranicznego przekazania aktywów rynkowych można wykorzystywać kwalifikowane powiązania między systemami SSS w EOG.

Bezpośrednie lub pośrednie powiązanie między dwoma systemami SSS umożliwia uczestnikowi jednego systemu SSS posiadanie papierów wartościowych wyemitowanych w innym systemie SSS bez konieczności bycia uczestnikiem tego drugiego systemu (*). Przed skorzystaniem z tych powiązań do przekazania zabezpieczenia do celów operacji kredytowych Eurosystemu muszą one zostać pozytywnie zweryfikowane i zatwierdzone przez Eurosystem zgodnie ze standardami i procedurami oceny opisanymi w zasadach Eurosystemu w zakresie oceny użytkownika (**).

Z punktu widzenia Eurosystemu system CCBM i powiązania między systemami SSS w EOG pełnią tę samą rolę, mianowicie umożliwiają kontrahentom wykorzystanie zabezpieczenia na zasadach transgranicznych, tzn. oba systemy umożliwiają kontrahentom wykorzystanie zabezpieczenia do uzyskania kredytu z ich rodzimego KBC,

nawet jeżeli to zabezpieczenie zostało wyemitowane w systemie SSS innego kraju. System CCBM i powiązania między systemami SSS pełnią tę funkcję w różny sposób. W systemie CCBM współpraca transgraniczna zachodzi między KBC, które pełnią wobec siebie funkcję powierników. Przy wykorzystaniu powiązań współpraca transgraniczna zachodzi między systemami SSS, które otwierają sobie wzajemnie rachunki zbiorcze. Aktywa zdeponowane w banku centralnym korespondenta można wykorzystać wyłącznie do celów zabezpieczenia operacji kredytowych Eurosystemu. Aktywa posiadane poprzez powiązania można wykorzystać do operacji kredytowych Eurosystemu, jak również do innych celów określonych przez kontrahenta. Wykorzystując powiązania między systemami SSS kontrahenci trzymają aktywa na własnych rachunkach w swoich rodzimych systemach SSS i nie potrzebują powiernika.

- (*) Powiązanie między dwoma systemami SSS obejmuje zestaw procedur i uzgodnień umożliwiający transgraniczny przekaz papierów wartościowych w procesie zapisów księgowych. Powiązanie polega na otwarciu zbiorczego rachunku jednego systemu SSS (inwestora) w innym systemie SSS (emitenta). Powiązanie bezpośrednio oznacza, że między danymi dwoma systemami SSS nie ma żadnego pośrednika. Do celów transgranicznego przekazywania papierów wartościowych na rzecz Eurosystemu można również wykorzystać pośrednie powiązania między systemami SSS. Powiązanie pośrednie obejmuje ustalenia umowne i techniczne pozwalające dwóm systemom SSS nieposiadającym bezpośredniego łącza na wymianę transakcji papierami wartościowymi lub przekazywanie za pośrednictwem trzeciego systemu SSS.
- (**) Wykaz kwalifikowanych powiązań jest dostępny na stronie internetowej EBC pod adresem www.ecb.europa.eu/paym/coll/coll/ssslinks/html/index.en.html;

13) w pkt 6.6 dodaje się ppkt 6.6.3 w brzmieniu:

„6.6.3. CCBM z powiązaniem

W celu transgranicznego przekazywania aktywów rynkowych na zabezpieczenie kontrahenci mogą także korzystać z powiązań bezpośrednich i pośrednich, o których mowa w pkt 6.6.2, w połączeniu z CCBM.

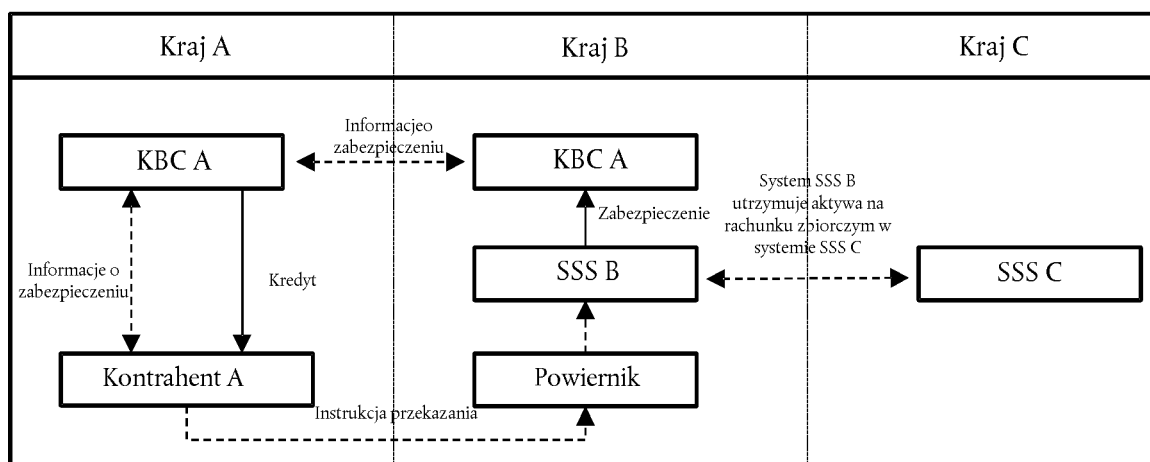
Wykorzystując powiązania pomiędzy systemami SSS w połączeniu z CCBM kontrahenci utrzymują aktywa wyemitowane w systemie SSS emitenta na rachunku w systemie SSS inwestora bezpośrednio lub za pośrednictwem powiernika. W przypadku powiązań pośrednich trzeci system SSS może występować w charakterze pośredniczącego SSS.

Aktywa te mogą być wyemitowane w CDPW spoza strefy euro z EOG, pod warunkiem że powiązanie pomiędzy systemem SSS emitenta a systemem SSS inwestora zostało pozytywnie zweryfikowane przez Eurosystem zgodnie ze standardami i procedurami oceny opisanymi w zasadach Eurosystemu w zakresie oceny użytkownika.

Schemat 5

Model banków centralnych korespondentów z powiązaniem

Wykorzystanie aktywów kwalifikowanych wyemitowanych w systemie SSS kraju C i utrzymywanych w systemie SSS kraju B przez kontrahenta z siedzibą w kraju A za pośrednictwem powiązania bezpośredniego pomiędzy systemami SSS w krajach B i C, w celu uzyskania kredytu od KBC kraju A

W przypadku przekazywania kwalifikowanych aktywów za pośrednictwem systemu CCBM z powiązaniem kontrahenci zapewniają dostarczenie papierów wartościowych na rachunek w odpowiednim systemie SSS inwestora do godziny 16.00 czasu środkowoeuropejskiego w dniu rozrachunku w celu zagwarantowania rozrachunku z tą samą datą waluty. Wniosek o przekazanie na zabezpieczenie otrzymany przez rodzimy KBC od kontrahentów po godzinie 16.00, a także wniosek o dostawę kwalifikowanych aktywów na rachunek w odpowiednim systemie SSS inwestora po godzinie 16.00 czasu środkowoeuropejskiego, traktuje się w oparciu o zobowiązanie do starannego działania, zgodnie z czasem zamknięcia obowiązującym w danych CDPW”;

14) w pkt 6.6 dodaje się ppkt 6.6.4 w brzmieniu:

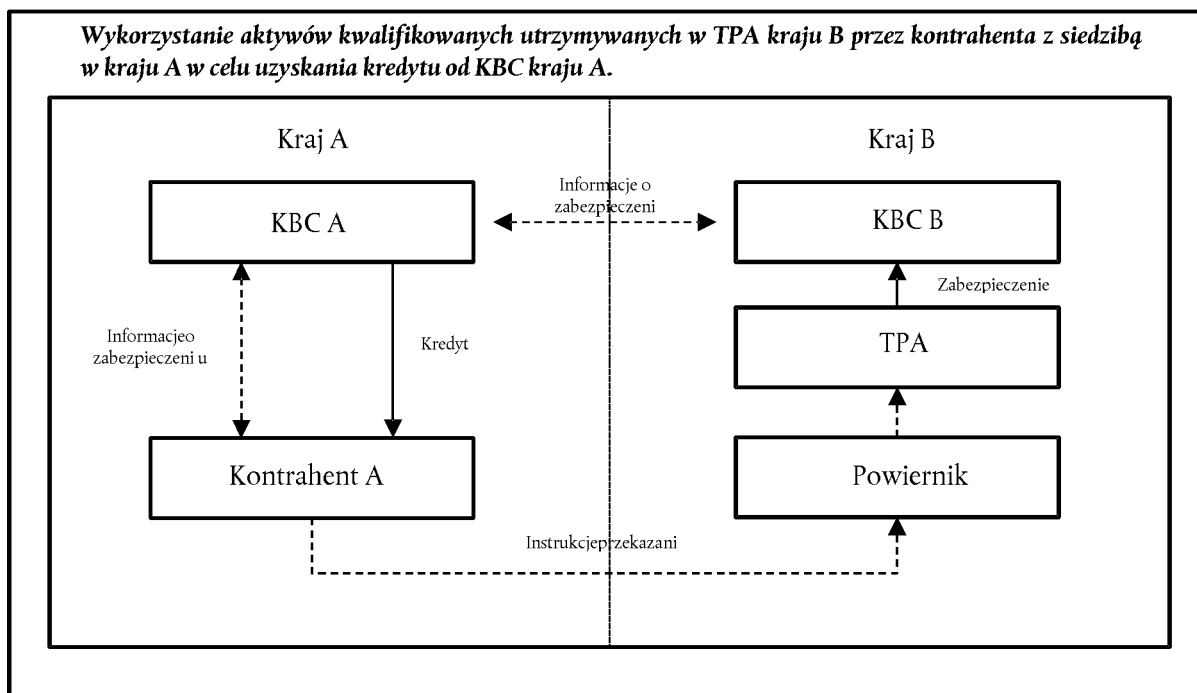
„6.6.4. CCBM z trójstronnymi usługami zarządzania zabezpieczeniem

CCBM (w tym CCBM z powiązaniem) wykorzystuje się także jako podstawę transgranicznego wykorzystania trójstronnych usług zarządzania zabezpieczeniem, w ramach którego KBC państwa członkowskiego, w którym trójstronne usługi zarządzania zabezpieczeniem są oferowane do wykorzystania transgranicznego w ramach Eurosystemu, występuje jako bank centralny korespondent dla KBC innych państw członkowskich, których kontrahenci wystąpili o transgraniczne wykorzystanie odpowiednich trójstronnych usług zarządzania zabezpieczeniem. Odpowiedni agent trójstronny powinien być pozytywnie zweryfikowany przez Eurosystem.

Transgraniczne trójstronne usługi zarządzania zabezpieczeniem pozwalają kontrahentom na zwiększanie i zmniejszanie wielkości zabezpieczenia dostarczanego swoim rodzimym KBC (zwanej dalej »kwotą globalną«).

Schemat 6

Transgraniczne usługi trójstronne

Uwaga: Strzałka oznaczona »Informacje o zabezpieczeniu«, łącząca kontrahenta A i KBC A, może nie mieć zastosowania w przypadku niektórych agentów trójstronnych (w zależności od wybranego modelu kontraktowego), w którym to przypadku kontrahent nie przesyła zlecenia do KBC A ani nie otrzymuje potwierdzenia od KBC A.”;

15) w dodatku 8 poniższy tekst dodaje się jako przedostatni akapit:

„W przypadku papierów wartościowych zabezpieczonych aktywami, gdy aktywa wywołujące przepływ środków pieniężnych obejmują należności z tytułu kart kredytowych, wymogi dotyczące przekazywania informacji w ujęciu »kredyt po kredycie« stosuje się od dnia 1 kwietnia 2014 r., a dziewięciomiesięczny okres przejściowy kończy się dnia 31 grudnia 2014 r.”;

16) w dodatku 8 drugi przypis otrzymuje brzmienie:

„(*) To jest 30 września 2013 r. dla RMBS i pożyczek udzielanych małym i średnim przedsiębiorstwom, 30 listopada 2013 r. dla CMBS, 30 września 2014 r. dla kredytów samochodowych, kredytów konsumenckich i należności wynikających z leasingu oraz 31 grudnia 2014 r. dla należności z tytułu kart kredytowych.”

WYTYCZNE EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO**z dnia 12 marca 2014 r.****zmieniające wytyczne EBC/2013/4 w sprawie dodatkowych tymczasowych środków dotyczących operacji refinansujących Eurosystemu i kwalifikowania zabezpieczeń oraz zmieniające wytyczne EBC/2007/9****(EBC/2014/12)****(2014/330/UE)**

RADA PREZESÓW EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 127 ust. 2 tiret pierwsze,

uwzględniając Statut Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego, w szczególności jego art. 3 ust. 1, art. 12 ust. 1, art. 14 ust. 3 i art. 18 ust. 2,

uwzględniając wytyczne EBC/2011/14 z dnia 20 września 2011 r. w sprawie instrumentów i procedur polityki pieniężnej Eurosystemu ⁽¹⁾, decyzję EBC/2013/6 z dnia 20 marca 2013 r. w sprawie zasad dotyczących wykorzystania jako zabezpieczenia operacji polityki pieniężnej Eurosystemu własnych niezabezpieczonych obligacji bankowych gwarantowanych przez państwo ⁽²⁾ oraz decyzję EBC/2013/35 z dnia 26 września 2013 r. w sprawie dodatkowych środków dotyczących operacji refinansujących Eurosystemu i kwalifikowania zabezpieczeń ⁽³⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 18 ust. 1 Statutu Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego Europejski Bank Centralny (EBC) i krajowe banki centralne państw członkowskich, których walutą jest euro (zwane dalej "KBC"), mogą dokonywać właściwie zabezpieczonych operacji kredytowych z instytucjami kredytowymi oraz innymi uczestnikami rynku. Standardowe warunki, na jakich EBC i KBC są gotowe do przeprowadzania operacji kredytowych, w tym kryteria kwalifikowania zabezpieczeń operacji kredytowych Eurosystemu, zostały określone w załączniku I do wytycznych EBC/2011/14, jak również w decyzji EBC/2013/6 oraz decyzji EBC/2013/35.
- (2) Zgodnie z pkt 1.6 załącznika I do wytycznych EBC/2011/14 Rada Prezesów EBC może w dowolnym czasie zmieniać instrumenty, warunki, kryteria i procedury realizacji operacji polityki pieniężnej Eurosystemu.
- (3) Wytyczne EBC/2013/4 ⁽⁴⁾, decyzja EBC/2013/22 ⁽⁵⁾ oraz decyzja EBC/2013/36 ⁽⁶⁾ wraz z innymi aktami prawnymi określają dodatkowe środki dotyczące operacji refinansujących Eurosystemu i kwalifikowania zabezpieczeń, które będą stosowane tymczasowo, do momentu, gdy Rada Prezesów uzna, że nie są one już niezbędne do zapewnienia odpowiedniego mechanizmu transmisji polityki pieniężnej.
- (4) Wytyczne EBC/2013/4 powinny zostać zmienione w celu wprowadzenia zmian zasad Eurosystemu dotyczących zabezpieczeń wynikających z: a) rozszerzenia stosowania wymogów sprawozdawczych dotyczących danych o poszczególnych kredytach na papiery wartościowe zabezpieczone aktywami, których zabezpieczenie stanowią należności z tytułu kart kredytowych w załączniku I do wytycznych EBC/2011/14; b) zmiany mapowania niektórych ratingów kredytowych w kontekście zharmonizowanej skali ratingowej Eurosystemu; oraz c) doprecyzowania zasad w zakresie ratingów, odnoszących się do papierów wartościowych zabezpieczonych aktywami,

⁽¹⁾ Dz.U. L 331 z 14.12.2011, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 95 z 5.4.2013, s. 22.⁽³⁾ Dz.U. L 301 z 12.11.2013, s. 6.⁽⁴⁾ Wytyczne Europejskiego Banku Centralnego EBC/2013/4 z dnia 20 marca 2013 r. w sprawie dodatkowych tymczasowych środków dotyczących operacji refinansujących Eurosystemu i kwalifikowania zabezpieczeń oraz zmieniające wytyczne EBC/2007/9 (Dz.U. L 95 z 5.4.2013, s. 23).⁽⁵⁾ Decyzja EBC/2013/22 z dnia 5 lipca 2013 r. w sprawie tymczasowych zasad dotyczących kryteriów kwalifikowania rynkowych instrumentów dłużnych emitowanych lub w pełni gwarantowanych przez Republikę Cypryjską (Dz.U. L 195 z 18.7.2013, s. 27).⁽⁶⁾ Decyzja EBC/2013/36 z dnia 26 września 2013 r. w sprawie dodatkowych tymczasowych środków dotyczących operacji refinansujących Eurosystemu i kwalifikowania zabezpieczeń (Dz.U. L 301 z 12.11.2013, s. 13).

PRZYJMUJE NINIEJSZE WYTYCZNE:

Artykuł 1

Zmiany

W wytycznych EBC/2013/4 wprowadza się następujące zmiany:

1) artykuł 1 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Na potrzeby art. 5 ust. 1 i art. 7 Republikę Grecką i Portugalię uważa się za państwa członkowskie strefy euro realizujące program Unii Europejskiej/Międzynarodowego Funduszu Walutowego.”;

2) artykuł 3 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Kwalifikowanym zabezpieczeniem operacji polityki pieniężnej Eurosystemu są — obok papierów wartościowych zabezpieczonych aktywami stanowiących kwalifikowane zabezpieczenie zgodnie z rozdziałem 6 załącznika I do wytycznych EBC/2011/14 — papiery wartościowe zabezpieczone aktywami, które nie spełniają wymogów w zakresie oceny kredytowej określonych w pkt 6.3 załącznika I do wytycznych EBC/2011/14, ale które spełniają wszystkie pozostałe kryteria kwalifikowania mające zastosowanie do papierów wartościowych zabezpieczonych aktywami zgodnie z wytycznymi EBC/2011/14, o ile mają one dwa ratingi na poziomie co najmniej »potrójnego B« (*) przyznane tej emisji przez dowolną zaakceptowaną instytucję ECAI. Papiery te muszą również spełniać następujące wymagania:

- a) aktywa generujące przepływy środków pieniężnych, stanowiące zabezpieczenie papierów wartościowych zabezpieczonych aktywami, muszą należeć do jednej z następujących kategorii aktywów: (i) hipoteczne kredyty mieszkaniowe; (ii) pożyczki udzielane małym i średnim przedsiębiorstwom; (iii) komercyjne kredyty hipoteczne; (iv) kredyty samochodowe; (v) leasing; (vi) kredyty konsumenckie; (vii) należności z tytułu kart kredytowych;
- b) niedopuszczalne jest łączenie w ramach aktywów generujących przepływy środków pieniężnych aktywów należących do różnych kategorii;
- c) aktywa generujące przepływy środków pieniężnych stanowiące zabezpieczenie papierów wartościowych zabezpieczonych aktywami nie mogą obejmować kredytów, które:
 - (i) w momencie emisji papierów wartościowych zabezpieczonych aktywami są kredytami zagrożonymi;
 - (ii) w momencie włączenia do papieru wartościowego zabezpieczonego aktywami w trakcie okresu trwania tego papieru wartościowego, na przykład poprzez substytucję lub zastąpienie aktywów generujących przepływy środków pieniężnych, są kredytami zagrożonymi;
 - (iii) w dowolnym momencie są kredytami strukturyzowanymi, konsorcjalnymi lub lewarowanymi;
- d) dokumenty transakcyjne papierów wartościowych zabezpieczonych aktywami muszą zawierać postanowienia dotyczące ciągłości obsługi zadłużenia.

(*) Rating na poziomie »potrójnego B« jest to rating na poziomie co najmniej »Baa3« w klasyfikacji Moody's, »BBB-« w klasyfikacji Fitch lub Standard & Poor's lub »BBBL« w klasyfikacji DBRS.”.

Artykuł 2

Skuteczność i implementacja

1. Niniejsze wytyczne stają się skuteczne z dniem zawiadomienia o nich KBC.
2. KBC podejmują środki konieczne do zapewnienia zgodności z postanowieniami art. 1 niniejszych wytycznych oraz stosują te postanowienia od dnia 1 kwietnia 2014 r. Najpóźniej do dnia 24 marca 2014 r. KBC powiadamiają EBC o treści aktów prawnych i innych czynnościach związanych z tymi środkami.

Artykuł 3

Adresaci

Niniejsze wytyczne skierowane są do wszystkich banków centralnych Eurosystemu.

Sporządzono we Frankfurcie nad Menem dnia 12 marca 2014 r.

Mario DRAGHI
Prezes EBC

III

(Inne akty)

EUROPEJSKI OBSZAR GOSPODARCZY

DECYZJA URZĘDU NADZORU EFTA

nr 407/13/COL

z dnia 23 października 2013 r.

zmieniająca po raz 90. zasady proceduralne i merytoryczne w dziedzinie pomocy państwa poprzez wprowadzenie nowego rozdziału dotyczącego pomocy regionalnej na lata 2014–2020 oraz przedłużenie okresu ważności rozdziałów dotyczących krajowej pomocy regionalnej na lata 2007–2013 i kryteriów szczegółowej oceny pomocy regionalnej dla dużych projektów inwestycyjnych

URZĄD NADZORU EFTA („URZĄD”),

UWZGLĘDNIAJĄC Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym („Porozumienie EOG”), w szczególności jego art. 61–63 oraz protokół 26,

UWZGLĘDNIAJĄC Porozumienie pomiędzy Państwami EFTA w sprawie ustanowienia Urzędu Nadzoru i Trybunału Sprawiedliwości („porozumienie o nadzorze i Trybunale”), w szczególności jego art. 24 i art. 5 ust. 2 lit. b),

A TAKŻE MAJĄC NA UWADZE, CO NASTĘPUJE:

Zgodnie z art. 24 porozumienia o nadzorze i Trybunale Urząd wprowadza w życie postanowienia Porozumienia EOG dotyczące pomocy państwa.

Zgodnie z art. 5 ust. 2 lit. b) porozumienia o nadzorze i Trybunale Urząd wydaje zawiadomienia oraz wskazówki w kwestiach objętych Porozumieniem EOG, jeżeli porozumienie to lub porozumienie o nadzorze i Trybunale wyraźnie tak stanowi lub jeśli Urząd uznaje to za konieczne.

W dniu 28 czerwca 2013 r. Komisja Europejska przyjęła wytyczne w sprawie pomocy regionalnej na lata 2014–2020 ⁽¹⁾.

Wytyczne te mają również znaczenie dla Europejskiego Obszaru Gospodarczego.

Należy zapewnić jednolite stosowanie zasad EOG w zakresie pomocy państwa w całym Europejskim Obszarze Gospodarczym zgodnie z celem jednorodności ustalonym w art. 1 Porozumienia EOG.

Zgodnie z pkt II części „OGÓLNE” znajdującej się na stronie 11 załącznika XV do Porozumienia EOG Urząd przyjmuje, po konsultacji z Komisją, akty prawne odpowiadające tym, które przyjęła Komisja Europejska,

PO KONSULTACJI z Komisją Europejską,

PO KONSULTACJI z państwami EFTA pismem z dnia 2 sierpnia 2013 r.,

⁽¹⁾ Dz.U. C 209 z 23.7.2013, s. 1.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W wytycznych w sprawie pomocy państwa wprowadza się zmianę poprzez wprowadzenie nowego rozdziału dotyczącego pomocy regionalnej na lata 2014–2020. Nowy rozdział ustanawia się w załączniku I do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Okres obowiązywania rozdziałów dotyczących krajowej pomocy regionalnej na lata 2007–2013 oraz kryteriów szczegółowej oceny pomocy regionalnej dla dużych projektów inwestycyjnych przedłuża się do dnia 30 czerwca 2014 r.

Artykuł 3

Jedynie wersja niniejszej decyzji w języku angielskim jest autentyczna.

Sporządzono w Brukseli dnia 23 października 2013 r.

W imieniu Urzędu Nadzoru EFTA

Oda Helen SLETNES

Przewodniczący

Sabine MONAUNI-TÖMÖRDY

Członek Kolegium

WYTYCZNE W SPRAWIE POMOCY REGIONALNEJ NA LATA 2014–2020

WPROWADZENIE

- 1) Zgodnie z art. 61 ust. 3 lit. a) i art. 61 ust. 3 lit. c) Porozumienia EOG Urząd Nadzoru EFTA („Urząd”) może uznać za zgodną z rynkiem wewnętrznym pomoc państwa na wspieranie rozwoju gospodarczego niektórych regionów na terenie EOG znajdujących się w niekorzystnym położeniu ⁽¹⁾. Ten rodzaj pomocy państwa znany jest jako pomoc regionalna.
- 2) W niniejszych wytycznych Urząd określa warunki, na jakich pomoc regionalną można uznać za zgodną z rynkiem wewnętrznym, oraz ustala kryteria określania obszarów spełniających warunki, o których mowa w art. 61 ust. 3 lit. a) i art. 61 ust. 3 lit. c) Porozumienia EOG ⁽²⁾.
- 3) Głównym celem kontroli pomocy państwa w obszarze pomocy regionalnej jest dopuszczenie pomocy dla celów rozwoju regionalnego przy jednoczesnym zapewnieniu równych warunków poszczególnym państwom EOG, aby uniknąć sytuacji, w której prześcigałyby się one w przyznawaniu dotacji, co może mieć miejsce, gdy państwa EOG próbują przyciągnąć przedsiębiorstwa do znajdujących się w niekorzystnym położeniu obszarów EOG lub je w nich zatrzymać. Kontrola ta ma także służyć ograniczeniu wpływu pomocy regionalnej na wymianę handlową i konkurencję do niezbędnego minimum.
- 4) Cel rozwoju geograficznego odróżnia pomoc regionalną od innych form pomocy, takich jak pomoc na badania, rozwój i innowacje, pomoc na zatrudnienie, na szkolenia, energetykę lub na ochronę środowiska, przed którymi stawia się inne cele leżące we wspólnym interesie zgodnie z art. 61 ust. 3 Porozumienia EOG. W pewnych okolicznościach w odniesieniu do tych innych rodzajów pomocy dozwolone mogą być wyższe intensywności pomocy, jeżeli pomoc jest przyznawana przedsiębiorstwom z siedzibą w regionach w niekorzystnym położeniu w uznaniu napotykanym przez nie określonych trudności ⁽³⁾.
- 5) Pomoc regionalna może być skuteczna jedynie wówczas, gdy jest stosowana oszczędnie i proporcjonalnie oraz skupia się na najmniej uprzywilejowanych regionach EOG ⁽⁴⁾. W szczególności dopuszczalne pułapy pomocy winny odzwierciedlać wagę problemów mających wpływ na rozwój przedmiotowych regionów. Ponadto korzyści z pomocy pod względem rozwoju mniej uprzywilejowanego regionu muszą przeważać nad wynikającym z jej zastosowania zakłóceniem konkurencji ⁽⁵⁾. Znaczenie przykładane do pozytywnych skutków osiągniętych dzięki pomocy może zmieniać się w zależności od rodzaju odstępstwa stosowanego zgodnie z art. 61 ust. 3 Porozumienia EOG, w ten sposób, że większe zakłócenia konkurencji dopuszczają się w przypadku najmniej uprzywilejowanych regionów objętych przepisami art. 61 ust. 3 lit. a) niż w przypadku tych podlegających art. 61 ust. 3 lit. c) ⁽⁶⁾.
- 6) Pomoc regionalna może skutecznie wspierać rozwój gospodarczy regionów znajdujących się w niekorzystnym położeniu tylko wówczas, gdy przyznaje się ją w celu zachęcenia do dodatkowych inwestycji lub aktywności gospodarczej na tych obszarach. W niektórych, bardzo ograniczonych i właściwie określonych przypadkach ograniczenia danego obszaru pod względem przyciągania lub utrzymania działalności gospodarczej mogą być na tyle poważne lub stałe, że sama pomoc inwestycyjna może nie wystarczyć do pobudzenia rozwoju tego obszaru. Tylko w takich przypadkach regionalną pomoc inwestycyjną można uzupełnić regionalną pomocą operacyjną niezwiązaną z inwestycją.
- 7) W komunikacie z dnia 8 maja 2012 r. ⁽⁷⁾ dotyczącym unowocześnienia polityki w dziedzinie pomocy państwa Komisja Europejska ogłosiła trzy cele unowocześnienia kontroli pomocy państwa:
 - a) pobudzenie trwałego, inteligentnego i sprzyjającego włączeniu społecznemu wzrostu gospodarczego na konkurencyjnym rynku wewnętrznym;

⁽¹⁾ Obszary kwalifikujące się do pomocy regionalnej zgodnie z art. 61 ust. 3 lit. a) Porozumienia EOG, zwane zazwyczaj obszarami „a”, zwykle znajdują się w bardziej niekorzystnym położeniu w EOG pod względem rozwoju gospodarczego. Obszary kwalifikujące się do pomocy regionalnej zgodnie z art. 61 ust. 3 lit. c) Porozumienia EOG, zwane obszarami „c”, także znajdują się w niekorzystnym położeniu, lecz w mniejszym stopniu. Ze względu na względnie wysokie PKB na mieszkańca w państwach EFTA żaden region nie kwalifikuje się obecnie do odstępstwa na mocy art. 61 ust. 3 lit. a) Porozumienia EOG.

⁽²⁾ Niniejsze wytyczne odpowiadają komunikatowi Komisji zawierającemu wytyczne w sprawie pomocy regionalnej na lata 2014–2020 („wytyczne Komisji”), przyjętemu w dniu 28 czerwca 2013 r. (Dz.U. C 209 z 23.7.2013, s. 1.)

⁽³⁾ Dodatki regionalne do pomocy przyznawanej w takich celach nie są zatem uważane za pomoc regionalną.

⁽⁴⁾ Każde państwo EFTA może określić te obszary w mapie pomocy regionalnej w oparciu o warunki podane w sekcji 5.

⁽⁵⁾ Zob. w tym kontekście wyrok w sprawie 730/79 Philip Morris, Rec. 1980, s. 2671, pkt 17, oraz wyrok w sprawie C 169/95 Hiszpania przeciwko Komisji, Rec. 1997, s. I-148, pkt 20.

⁽⁶⁾ Zob. w tym kontekście wyrok w sprawie T-380/94 AUIFFASS i AKT przeciwko Komisji, Rec. 1996, s. II-2169, pkt 54.

⁽⁷⁾ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów — Unowocześnienie innej polityki w dziedzinie pomocy państwa, COM(2012) 209 final.

- b) skupienie uwagi Komisji w działaniach kontrolnych prowadzonych *ex ante* na sprawach mających największy wpływ na rynek wewnętrzny, przy jednoczesnym wzmocnieniu współpracy z państwami członkowskimi UE w zakresie egzekwowania reguł pomocy państwa;
- c) optymalizacja reguł i skrócenie czasu podejmowania decyzji.
- 8) W komunikacie wezwano w szczególności do wspólnego podejścia do zmiany różnych wytycznych i ram prawnych w celu wzmocnienia rynku wewnętrznego, promowania większej skuteczności wydatków publicznych poprzez lepsze wykorzystanie pomocy państwa do osiągania celów leżących we wspólnym interesie oraz bardziej dogłębną analizę efektu zachęty, aby ograniczyć pomoc do minimum oraz uniknąć potencjalnie negatywnego wpływu pomocy państwa na konkurencję i wymianę handlową. Urząd przyjmuje takie samo stanowisko. Warunki zgodności określone w niniejszych wytycznych oparto na tych wspólnych zasadach oceny; mają one zastosowanie do zgłoszonych programów pomocy i do pomocy indywidualnej.

1. ZAKRES I DEFINICJE

1.1. ZAKRES POMOCY REGIONALNEJ

- 9) Pomocy regionalnej na rzecz sektorów żelaza i stali ⁽⁸⁾ i włókien syntetycznych ⁽⁹⁾ nie uważa się za zgodną z rynkiem wewnętrznym.
- 10) Urząd stosuje zasady określone w niniejszych wytycznych do pomocy regionalnej we wszystkich obszarach działalności gospodarczej wchodzących w zakres Porozumienia EOG ⁽¹⁰⁾ z wyjątkiem sektora transportu ⁽¹¹⁾, który podlega specjalnym zasadom określonym w szczególnych instrumentach prawnych, które mogą wprowadzać częściowe lub całkowite odstępstwa od niniejszych wytycznych. Urząd stosuje niniejsze wytyczne do przetwarzania produktów rolnych na produkty nierolne i do wprowadzenia ich do obrotu.
- 11) Niniejszych wytycznych nie stosuje się w odniesieniu do pomocy państwa przyznawanej portom lotniczym ⁽¹²⁾ lub w sektorze energetycznym ⁽¹³⁾.
- 12) Regionalna pomoc inwestycyjna na rzecz sieci szerokopasmowych może zostać uznana za zgodną z rynkiem wewnętrznym, jeżeli — oprócz warunków ogólnych określonych w niniejszych wytycznych — spełnia następujące warunki szczególne: (i) pomoc została przyznana wyłącznie obszarom, na których nie ma sieci tej samej kategorii (albo podstawowych sieci szerokopasmowych, albo dostępu nowej generacji) i na których powstanie takich sieci w najbliższej przyszłości jest mało prawdopodobne; (ii) dotowany operator sieci oferuje aktywny i pasywny dostęp hurtowy na sprawiedliwych i niedyskryminacyjnych warunkach, z możliwością skutecznego i pełnego dostępu; (iii) pomoc jest przyznawana w oparciu o konkurencyjne procedury wyboru zgodnie z pkt 74 lit. c) i d) wytycznych Urzędu w sprawie pomocy państwa dla sieci szerokopasmowych ⁽¹⁴⁾.
- 13) Regionalna pomoc inwestycyjna na rzecz infrastruktury naukowo-badawczej ⁽¹⁵⁾ może zostać uznana za zgodną z rynkiem wewnętrznym, jeżeli — oprócz warunków ogólnych określonych w niniejszych wytycznych — przyznanie pomocy jest uzależnione od udostępnienia przedmiotowej infrastruktury na przejrzystych i niedyskryminacyjnych warunkach.
- 14) Ograniczenia regionalne pod względem inwestycji lub utrzymania działalności gospodarczej na mniej rozwiniętych obszarach mają zwykle większy wpływ na kondycję małych i średnich przedsiębiorstw (MŚP) niż dużych przedsiębiorstw. Po pierwsze, duże przedsiębiorstwa mogą łatwiej uzyskać kapitał i pożyczki na rynkach światowych i nie stykają się w tak dużym stopniu z koniecznością korzystania z bardziej ograniczonej oferty usług finansowych dostępnych w danym regionie w niekorzystnym położeniu. Po drugie, inwestycje prowadzone przez

⁽⁸⁾ Zgodnie z definicją zawartą w załączniku II.

⁽⁹⁾ Zgodnie z definicją zawartą w załączniku II a).

⁽¹⁰⁾ W związku z wygaśnięciem w dniu 31 grudnia 2013 r. wytycznych Urzędu dotyczących pomocy państwa dla przemysłu stoczniowego (Dz.U. L 31 z 31.1.2013, s. 77 oraz Supplement EOG nr 7 z 31.1.2013, s. 1) niniejsze wytyczne obejmują również pomoc regionalną dla przemysłu stoczniowego. Wszystkie wytyczne Urzędu są dostępne pod adresem: <http://www.eftasurv.int/state-aid/legal-framework/state-aid-guidelines/>

⁽¹¹⁾ Transport oznacza transport pasażerski powietrzny, morski, drogowy, kolejowy i wodny śródlądowy albo towarowy transport zarobkowy.

⁽¹²⁾ Zob. wytyczne Urzędu w sprawie pomocy dla sektora lotnictwa (Dz.U. L 124 z 23.5.1996, s. 41–52) odwołujące się do wytycznych Wspólnoty dotyczących stosowania art. 92 i 93 Traktatu WE oraz art. 61 Porozumienia EOG do pomocy państwa w sektorze lotnictwa (Dz.U. C 350 z 10.12.1994, s. 5) oraz wytyczne Urzędu dotyczące finansowania portów lotniczych i pomocy państwa na rozpoczęcie działalności dla przedsiębiorstw lotniczych oferujących przeloty z regionalnych portów lotniczych (Dz.U. L 62 z 6.3.2008, s. 30 oraz Supplement EOG nr 12 z 6.3.2008, s. 3), ze zmianami lub zastąpienie.

⁽¹³⁾ Urząd będzie oceniać zgodność pomocy państwa na rzecz sektora energetycznego na postawie przyszłych wytycznych w sprawie pomocy państwa na rzecz sektora energetycznego i na ochronę środowiska, zmieniających obecne wytyczne w sprawie pomocy państwa na ochronę środowiska, w których uwzględnione zostaną szczególne utrudnienia występujące na obszarach objętych pomocą.

⁽¹⁴⁾ Wytyczne w sprawie stosowania reguł pomocy państwa w odniesieniu do szybkiej budowy/rozbudowy sieci szerokopasmowych, dotychczas nieopublikowane. Wszystkie wytyczne Urzędu są dostępne pod adresem: <http://www.eftasurv.int/state-aid/legal-framework/state-aid-guidelines/>

⁽¹⁵⁾ Zgodnie z definicją określoną w rozporządzeniu Rady (WE) nr 723/2009 z dnia 25 czerwca 2009 r. w sprawie wspólnotowych ram prawnych konsorcjum na rzecz europejskiej infrastruktury badawczej (ERIC) (Dz.U. L 206 z 8.8.2009, s. 1), stosowanym w EOG na mocy protokołu 31 do Porozumienia EOG zgodnie z wytycznymi Urzędu w sprawie pomocy na działalność badawczą, rozwojową i innowacyjną (Dz.U. L 305 z 19.11.2009, s. 1 i Supplement EOG nr 60 z 19.11.2009, s. 1).

duże przedsiębiorstwa mogą prowadzić do korzyści skali, które redukują koszty początkowe specyficzne dla danej lokalizacji i pod wieloma względami nie są związane z regionem, w którym prowadzona jest inwestycja. Po trzecie, duże przedsiębiorstwa prowadzące inwestycje zwykle dysponują znaczną siłą przetargową wobec władz, co może prowadzić do przyznania pomocy bez należytego uzasadnienia. Istnieje wreszcie prawdopodobieństwo, że duże przedsiębiorstwa są liczącymi się uczestnikami danego rynku, w związku z czym inwestycja, na którą przyznano pomoc, może zakłócić konkurencję i wymianę handlową na rynku wewnętrznym.

- 15) Pomoc regionalna na rzecz dużych przedsiębiorstw przeznaczona na inwestycje prawdopodobnie nie wywoła efektu zachęty, nie może więc zostać uznana za zgodną z rynkiem wewnętrznym na mocy art. 61 ust. 3 lit. c) Porozumienia EOG, chyba że jest to pomoc przyznana na inwestycję początkową, która zapoczątkowuje nową działalność gospodarczą na danym obszarze ⁽¹⁶⁾, albo na zróżnicowanie działalności istniejących zakładów w kierunku nowych produktów lub innowacyjnych procesów.
- 16) Pomoc regionalna mająca na celu ograniczenie bieżących wydatków przedsiębiorstwa stanowi pomoc operacyjną i nie zostanie uznana za zgodną z rynkiem wewnętrznym, chyba że jest przyznawana w celu usunięcia specyficznych lub stałych utrudnień, z jakimi zmagają się przedsiębiorstwa w regionach w niekorzystnym położeniu. Pomoc operacyjną można uznać za zgodną z rynkiem wewnętrznym, jeżeli jej celem jest ograniczenie pewnych specyficznych trudności napotykanych przez MŚP na obszarach znajdujących się w szczególnie niekorzystnym położeniu objętych zakresem art. 61 ust. 3 lit. a) Porozumienia EOG albo zapobieganie wyludnianiu lub ograniczanie wyludnienia na bardzo słabo zaludnionych obszarach.
- 17) Pomocy operacyjnej przyznawanej przedsiębiorstwom, których główna działalność wchodzi w zakres sekcji K „Działalność finansowa i ubezpieczeniowa” w statystycznej klasyfikacji działalności gospodarczej NACE ⁽¹⁷⁾ Rev. 2 ⁽¹⁸⁾, lub przedsiębiorstwom, które prowadzą działalność w ramach grupy przedsiębiorstw i których główna działalność wchodzi w zakres klas 70.10 „Działalność firm centralnych (head office)” i 70.22 „Doradztwo w zakresie prowadzenia działalności gospodarczej i zarządzania, pozostałe” klasyfikacji NACE Rev. 2, nie uznaje się za zgodną z rynkiem wewnętrznym.
- 18) Pomocy regionalnej nie można również przyznawać przedsiębiorstwom znajdującym się w trudnej sytuacji zgodnie z definicją do celów niniejszych wytycznych zawartą w wytycznych Urzędu dotyczących pomocy państwa w celu ratowania i restrukturyzacji zagrożonych przedsiębiorstw ⁽¹⁹⁾, ze zmianami lub zastąpieniami.
- 19) Oceniając pomoc regionalną przyznaną przedsiębiorstwu, którego dotyczy nieuregulowany nakaz odzyskania środków wynikający z wcześniejszej decyzji Urzędu uznającej pomoc za niezgodną z prawem i ze wspólnym rynkiem, Urząd uwzględni kwotę nieodzyskanej pomocy ⁽²⁰⁾.

1.2. DEFINICJE

- 20) Do celów niniejszych wytycznych stosuje się następujące definicje:
 - a) „obszary »a«” oznaczają te obszary określone w mapie pomocy regionalnej, do których mają zastosowanie postanowienia art. 61 ust. 3 lit. a) Porozumienia EOG; „obszary »c«” oznaczają te obszary określone w mapie pomocy regionalnej, do których mają zastosowanie postanowienia art. 61 ust. 3 lit. c) Porozumienia EOG;
 - b) „pomoc *ad hoc*” oznacza pomoc przyznawaną poza programem pomocy;
 - c) „dostosowana kwota pomocy” oznacza maksymalną dopuszczalną kwotę pomocy dla dużych projektów inwestycyjnych obliczaną według następującego wzoru:

$$\text{maksymalna kwota pomocy} = R \times (50 + 0,50 \times B + 0,34 \times C)$$

gdzie: R to maksymalna intensywność pomocy obowiązująca w danym obszarze, z wyłączeniem zwiększonej intensywności pomocy dla MŚP; B to część kosztów kwalifikowalnych między 50 mln EUR a 100 mln EUR; C to część kosztów kwalifikowalnych powyżej 100 mln EUR;

⁽¹⁶⁾ Zob. pkt 20 lit. i).

⁽¹⁷⁾ NACE to skrót od francuskiego tytułu „Nomenclature générale des Activités économiques dans les Communautés Européennes” (statystyczna klasyfikacja działalności gospodarczej we Wspólnocie Europejskiej). NACE stosuje się do statystycznej kwalifikacji działalności gospodarczej w UE.

⁽¹⁸⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1893/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie statystycznej klasyfikacji działalności gospodarczej NACE Rev. 2 i zmieniające rozporządzenie Rady (EWG) nr 3037/90 oraz niektóre rozporządzenia WE w sprawie określonych dziedzin statystycznych (Dz.U. L 393 z 30.12.2006, s. 1).

⁽¹⁹⁾ Dz.U. L 107 z 28.4.2005, s. 28; obowiązywanie wytycznych przedłużono Dz.U. L 48 z 25.2.2010, s. 27 oraz decyzją Urzędu nr 438/12/COL z dnia 28 listopada 2012 r. zmieniającą po raz osiemdziesiąty szósty zasady proceduralne i merytoryczne w dziedzinie pomocy państwa (Dz.U. L 190 z 11.7.2013, s. 91 i Suplement EOG nr 40 z 11.7.2013, s. 15). Jak wyjaśniono w pkt 19 tych wytycznych, ze względu na fakt, że samo dalsze istnienie przedsiębiorstwa znajdującego się w trudnej sytuacji jest niepewne, takie przedsiębiorstwo nie może być uznawane za odpowiednie narzędzie służące celom polityki publicznej aż do czasu zapewnienia jego rentowności.

⁽²⁰⁾ Zob. w tym kontekście wyrok w sprawach połączonych T-244/93 i T-486/93 TWD Textilwerke Deggendorf GmbH przeciwko Komisji, Rec.1995, s. II-02265.

- d) „data przyznania pomocy” oznacza datę zobowiązania się w sposób prawnie wiążący przez państwo EFTA do przyznania pomocy, na którą to datę można powołać się przed sądem krajowym;
- e) „koszty kwalifikowalne” oznaczają, na potrzeby pomocy inwestycyjnej, rzeczowe aktywa trwałe oraz wartości niematerialne i prawne związane z inwestycją początkową lub kosztami wynagrodzenia;
- f) „ekwiwalent dotacji brutto” oznacza zdyskontowaną wartość pomocy wyrażoną jako odsetek zdyskontowanej wartości kosztów kwalifikowalnych, obliczoną w momencie przyznania pomocy na podstawie stopy referencyjnej obowiązującej w tym dniu;
- g) „pomoc indywidualna” oznacza pomoc przyznaną w ramach programu albo w trybie *ad hoc*;
- h) „inwestycja początkowa” oznacza:
- (i) inwestycję w rzeczowe aktywa trwałe i wartości niematerialne i prawne związaną z:
 - utworzeniem nowego zakładu,
 - zwiększeniem zdolności produkcyjnej istniejącego zakładu,
 - dywersyfikacją produkcji zakładu na produkty dotąd niewytwarzane przez ten zakład, lub
 - zasadniczą zmianą dotyczącą całościowego procesu produkcyjnego w istniejącym zakładzie, lub
 - (ii) nabycie aktywów związanych bezpośrednio z zakładem, jeśli zakład został zamknięty lub zostałyby zamknięty, gdyby zakup nie nastąpił, przy czym nabywcą jest inwestor niezwiązany ze sprzedawcą. Samo nabycie akcji lub udziałów przedsiębiorstwa nie stanowi inwestycji początkowej;
- i) „inwestycja początkowa na rzecz nowej działalności gospodarczej” oznacza:
- (i) inwestycję w rzeczowe aktywa trwałe i wartości niematerialne i prawne związaną z:
 - utworzeniem nowego zakładu, lub
 - dywersyfikacją działalności zakładu, pod warunkiem że nowa działalność nie jest taka sama jak działalność poprzednio prowadzona w danym zakładzie lub podobna do takiej działalności, lub
 - (ii) nabycie aktywów należących do zakładu, który został zamknięty lub zostałyby zamknięty, gdyby zakup nie nastąpił, przy czym nabywcą jest inwestor niezwiązany ze sprzedawcą, pod warunkiem że nowa działalność, która ma być prowadzona z wykorzystaniem nabytych aktywów, nie jest taka sama jak działalność prowadzona w zakładzie przed nabyciem bądź podobna to takiej działalności;
- j) „wartości niematerialne i prawne” oznaczają aktywa nabyte w wyniku transferu technologii takie jak prawa patentowe, licencje, *know-how* lub nieopatentowaną wiedzę techniczną;
- k) „tworzenie miejsc pracy” oznacza wzrost netto liczby pracowników w danym zakładzie w porównaniu ze średnią z poprzednich 12 miesięcy; od liczby utworzonych miejsc pracy należy odjąć liczbę miejsc pracy zlikwidowanych w tym samym okresie;
- l) „duży projekt inwestycyjny” oznacza inwestycję początkową, której koszty kwalifikowalne, obliczane z zastosowaniem cen i kursów wymiany w dniu przyznania pomocy, przekraczają 50 mln EUR;
- m) „maksymalna intensywność pomocy” oznacza intensywność pomocy dla dużych przedsiębiorstw wyrażoną jako ekwiwalent dotacji brutto, określoną w podsekcji 5.4 niniejszych wytycznych i odzwierciedloną we właściwej mapie pomocy regionalnej;
- n) „próg powodujący obowiązek zgłoszenia” oznacza kwotę pomocy przekraczającą progi określone w poniższej tabeli:

Intensywność pomocy	Próg powodujący obowiązek zgłoszenia
10 %	7,5 mln EUR
15 %	11,25 mln EUR

Intensywność pomocy	Próg powodujący obowiązek zgłoszenia
25 %	18,75 mln EUR
35 %	26,25 mln EUR
50 %	37,5 mln EUR

- o) „liczba pracowników” oznacza liczbę rocznych jednostek roboczych (RJR), tj. liczbę pracowników zatrudnionych na pełnym etacie w ciągu jednego roku; pracowników zatrudnionych w niepełnym wymiarze godzin oraz zatrudnionych do pracy sezonowej uwzględnia się w ułamkach RJR;
- p) „pomoc operacyjna” oznacza pomoc na ograniczenie bieżących wydatków przedsiębiorstwa, które nie są związane z inwestycją początkową. Obejmuje to takie kategorie kosztów, jak koszty zatrudnienia, materiałów, zamówionych usług, komunikacji, energii, konserwacji, czynszu, administracji itp., ale z wyłączeniem kosztów amortyzacji i kosztów finansowania, jeśli były one uwzględnione w ramach kosztów kwalifikowalnych przy przyznawaniu regionalnej pomocy inwestycyjnej;
- q) „mapa pomocy regionalnej” oznacza listę obszarów określonych przez państwo EFTA zgodnie z warunkami przedstawionymi w niniejszych wytycznych i zatwierdzonych przez Urząd;
- r) „taka sama lub podobna działalność” oznacza działalność wchodzącą w zakres tej samej klasy (czterocyfrowy kod numeryczny) w statystycznej klasyfikacji działalności gospodarczej NACE Rev. 2;
- s) „pojedynczy projekt inwestycyjny” oznacza każdą inwestycję początkową rozpoczętą przez tego samego beneficjenta (na poziomie grupy) w okresie trzech lat od dnia rozpoczęcia prac nad inną inwestycją objętą pomocą w tym samym regionie statystycznym ⁽²¹⁾ na poziomie 3;
- t) „MŚP” oznacza przedsiębiorstwa, które spełniają warunki określone w wytycznych Urzędu z dnia 19 kwietnia 2006 r. dotyczącym definicji mikroprzedsiębiorstw, małych i średnich przedsiębiorstw ⁽²²⁾;
- u) „rozpoczęcie prac” oznacza rozpoczęcie robót budowlanych związanych z inwestycją albo pierwsze wiążące zobowiązanie do zamówienia urządzeń lub inne zobowiązanie, które sprawia, że inwestycja staje się nieodwracalna, zależnie od tego, co nastąpi najpierw. Zakupu gruntów oraz prac przygotowawczych, takich jak uzyskiwanie zezwoleń i wykonywanie wstępnych studiów wykonalności, nie uznaje się za rozpoczęcie prac. W przypadku przejęć „rozpoczęcie prac” stanowi moment nabycia aktywów bezpośrednio związanych z nabytym zakładem;
- v) „obszary słabo zaludnione” oznaczają obszary określone przez dane państwo EFTA zgodnie z pkt 149 zdanie pierwsze i drugie niniejszych wytycznych;
- w) „rzeczowe aktywa trwałe” oznaczają aktywa w postaci gruntów, budynków i instalacji, maszyn i urządzeń;
- x) „obszary bardzo słabo zaludnione” oznaczają regiony statystyczne na poziomie 2 w przypadku Norwegii i na poziomie 3 w przypadku Islandii o gęstości zaludnienia mniejszej niż 8 mieszkańców na km² (na podstawie danych Eurostatu dotyczących gęstości zaludnienia za 2010 r.) lub części takich regionów statystycznych określone przez zainteresowane państwo EFTA zgodnie z pkt 149 zdanie trzecie niniejszych wytycznych;
- y) „koszty wynagrodzenia” oznaczają całkowite koszty, jakie beneficjent pomocy faktycznie ponosi z tytułu przedmiotowego zatrudnienia, na które składają się wynagrodzenie brutto przed opodatkowaniem oraz obowiązkowe składki na ubezpieczenie społeczne i koszty opieki nad dziećmi i nad rodzicami w pewnym określonym przedziale czasu.

⁽²¹⁾ W niniejszych wytycznych termin „region statystyczny” jest stosowany zamiast akronimu „NUTS” używanego w wytycznych Komisji. NUTS to skrót od francuskiej nazwy wspólnej klasyfikacji jednostek terytorialnych do celów statystycznych zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1059/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 maja 2003 r. w sprawie ustalenia wspólnej klasyfikacji Jednostek Terytorialnych do Celów Statystycznych (NUTS) (Dz.U. L 154 z 21.6.2003, s. 1). Rozporządzenie to nie zostało jeszcze włączone do Porozumienia EOG. Jednak w celu ustalenia wspólnych definicji w kontekście stale rosnącego zapotrzebowania na dane statystyczne na poziomie regionalnym Eurostat — urząd statystyczny Unii Europejskiej — oraz urzędy krajowe państw kandydujących i EFTA zgodziły się na ustanowienie regionów statystycznych podobnych do klasyfikacji NUTS.

⁽²²⁾ Dokument dostępny na stronie: <http://www.eftasurv.int/state-aid/legal-framework/state-aid-guidelines/>

2. POMOC REGIONALNA PODLEGAJĄCA ZGŁOSZENIU

- 21) Państwa EFTA są zasadniczo zobowiązane do zgłaszania pomocy regionalnej zgodnie z art. 1 ust. 3 części I protokołu 3 do porozumienia o nadzorze i Trybunale, z wyjątkiem środków spełniających warunki określone w rozporządzeniu w sprawie wyłączeń grupowych włączonym do Porozumienia EOG poprzez załącznik XV.
- 22) Urząd stosuje niniejsze wytyczne do zgłoszonych programów pomocy regionalnej oraz pomocy indywidualnej.
- 23) Pomoc indywidualna przyznana w ramach zgłoszonego programu podlega obowiązkowi zgłoszenia zgodnie z art. 1 ust. 3 części I protokołu 3 do porozumienia o nadzorze i Trybunale, jeżeli pomoc ze wszystkich źródeł przekracza próg powodujący obowiązek zgłoszenia⁽²³⁾ lub jeżeli pomoc przyznano beneficjentowi, który zamknął taką samą lub podobną działalność na terenie EOG w ciągu dwóch lat poprzedzających złożenie wniosku o pomoc lub który w momencie złożenia wniosku o pomoc miał zamiar zamknąć taką działalność w okresie dwóch lat od zakończenia subsydiowanej inwestycji.
- 24) Pomoc inwestycyjna przyznana dużemu przedsiębiorstwu na zróżnicowanie działalności istniejącego zakładu w obszarze „c” w kierunku nowych produktów podlega obowiązkowi zgłoszenia zgodnie z art. 1 ust. 3 części I protokołu 3 do porozumienia o nadzorze i Trybunale.

3. OCENA ZGODNOŚCI POMOCY REGIONALNEJ Z RYNKIEM WEWNĘTRZNYM

3.1. WSPÓLNE ZASADY OCENY

- 25) Oceniając, czy zgłoszony środek pomocy można uznać za zgodny z rynkiem wewnętrznym, Urząd na ogół bada, czy został on opracowany w sposób, który gwarantuje przewagę pozytywnego wpływu środka pomocy polegającego na osiągnięciu celu leżącego we wspólnym interesie nad jego potencjalnym negatywnym wpływem na wymianę handlową i konkurencję.
- 26) W komunikacie Komisji z dnia 8 maja 2012 r. dotyczącym unowocześnienia polityki w dziedzinie pomocy państwa, o którym mowa we wprowadzeniu do niniejszych wytycznych, wezwano do ustalenia i zdefiniowania wspólnych zasad mających zastosowanie do oceny zgodności wszystkich środków pomocy ze wspólnym rynkiem przeprowadzanej przez Komisję. Te same wspólne zasady mają zastosowanie do oceny zgodności przeprowadzanej przez Urząd. W tym celu Urząd uznaje środek pomocy za zgodny z Porozumieniem EOG wyłącznie wówczas, gdy dany środek spełnia wszystkie poniższe warunki:
 - a) przyczynienie się do osiągnięcia dobrze zdefiniowanego celu leżącego we wspólnym interesie: cel środka pomocy państwa musi leżeć we wspólnym interesie zgodnie z art. 61 ust. 3 Porozumienia EOG (sekcja 3.2);
 - b) istnienie potrzeby interwencji państwa: środek pomocy państwa musi być ukierunkowany na sytuację, w której pomoc może spowodować istotną poprawę, jaka nie może nastąpić w wyniku działania rynku, np. poprzez usunięcie niedoskonałości lub rozwiązanie problemu związanego ze sprawiedliwością lub spójnością (sekcja 3.3);
 - c) proponowany środek pomocy musi być właściwym instrumentem polityki do osiągnięcia celu leżącego we wspólnym interesie (sekcja 3.4);
 - d) efekt zachęty: pomoc musi zmienić zachowanie przedmiotowego przedsiębiorstwa w taki sposób, że angażuje się ono w dodatkową działalność, której nie podjęłoby bez przyznanej pomocy lub którą podjęłoby w ograniczonym lub innym zakresie lub miejscu (sekcja 3.5);
 - e) proporcjonalność pomocy (pomoc ograniczona do minimum): kwota pomocy musi być ograniczona do minimum niezbędnego do przyciągnięcia dodatkowych inwestycji lub działalności w danym obszarze (sekcja 3.6);
 - f) uniknięcie nadmiernych negatywnych skutków dotyczących konkurencji i wymiany handlowej pomiędzy państwami EOG: negatywne skutki pomocy muszą być wystarczająco ograniczone, aby ogólny wpływ środka był pozytywny (sekcja 3.7);
 - g) przejrzystość pomocy: państwom EOG, Urzędowi, podmiotom gospodarczym oraz opinii publicznej należy zapewnić łatwy dostęp do wszystkich stosownych aktów i informacji na temat pomocy przyznawanej na ich podstawie (sekcja 3.8).

⁽²³⁾ Zob. pkt 20 lit. n).

- 27) Ogólna równowaga niektórych kategorii programów może również zostać objęta wymogiem przeprowadzenia oceny *ex post*, o której mowa w sekcji 4 niniejszych wytycznych. W takich przypadkach Urząd może ograniczyć czas trwania takich programów (zazwyczaj do czterech lat lub mniej) z możliwością ponownego zgłoszenia ich przedłużenia w późniejszym terminie.
- 28) Jeżeli środek pomocy państwa lub warunki z nim związane (w tym model finansowania środka, kiedy stanowi on nieodłączny element środka pomocy państwa) wiążą się nierozdzielnie z naruszeniem prawa EOG, pomoc nie może zostać uznana za zgodną z rynkiem wewnętrznym ⁽²⁴⁾.
- 29) Oceniając zgodność pomocy indywidualnej z rynkiem wewnętrznym, Urząd weźmie pod uwagę wszelkie postępowania dotyczące naruszeń art. 53 lub 54 Porozumienia EOG, które mogą dotyczyć beneficjenta pomocy i które mogą mieć znaczenie w kontekście jego oceny na mocy art. 61 ust. 3 Porozumienia EOG ⁽²⁵⁾.

3.2. PRZYCZYNIENIE SIĘ DO OSIĄGNIĘCIA CELU LEŻĄCEGO WE WSPÓLNYM INTERESIE

- 30) Głównym celem pomocy regionalnej jest zmniejszenie różnic w poziomie rozwoju różnych regionów w EOG. Pomoc regionalna, poprzez dążenie do osiągnięcia stawianych sobie celów dotyczących sprawiedliwości lub spójności, może przyczynić się do realizacji strategii „Europa 2020”, umożliwiając osiągnięcie trwałego wzrostu gospodarczego sprzyjającego włączeniu społecznemu.

3.2.1. Programy pomocy inwestycyjnej

- 31) Programy pomocy regionalnej powinny stanowić integralną część strategii rozwoju regionalnego o jasno zdefiniowanych celach, powinny być spójne z tymi celami i przyczyniać się do ich osiągnięcia.
- 32) Na obszarach „c” programy można wprowadzać w celu wspierania inwestycji początkowych MŚP oraz inwestycji początkowych na rzecz nowej działalności dużych przedsiębiorstw.
- 33) Przyznając pomoc w ramach programu dla indywidualnych projektów inwestycyjnych, organ przyznający musi potwierdzić, że wybrany projekt przyczyni się do osiągnięcia celu programu i tym samym do realizacji strategii rozwoju danego obszaru. W tym celu państwa EFTA mogą oprzeć się na informacjach przedłożonych przez wnioskodawcę na formularzu załączonym do niniejszych wytycznych, w którym należy opisać pozytywne skutki inwestycji na danym obszarze ⁽²⁶⁾.
- 34) Aby inwestycja faktycznie i trwale przyczyniała się do rozwoju danego obszaru, musi być ona utrzymana w danym obszarze przez co najmniej pięć lat (trzy lata w przypadku MŚP) po jej zakończeniu ⁽²⁷⁾.
- 35) Jeśli kwota pomocy została obliczona na podstawie kosztów wynagrodzenia, utworzone miejsca pracy muszą zostać obsadzone w ciągu trzech lat od zakończenia prac. Każde miejsce pracy utworzone dzięki inwestycji musi zostać utrzymane w danym obszarze przez okres pięciu lat od dnia pierwszego obsadzenia stanowiska. W przypadku inwestycji realizowanych przez MŚP państwa EFTA mogą skrócić pięcioletni okres utrzymania inwestycji lub utworzonych miejsc pracy do minimum trzech lat.
- 36) Aby inwestycja była rentowna, państwo EFTA musi zapewnić wniesienie przez beneficjenta wkładu finansowego w wysokości co najmniej 25 % kosztów kwalifikowalnych ze środków własnych lub zewnętrznych źródeł finansowania, w postaci wolnej od wszelkiego publicznego wsparcia finansowego ⁽²⁸⁾.
- 37) Aby uniknąć sytuacji, w której środki pomocy państwa będą powodowały szkodę dla środowiska, państwa EFTA są też zobowiązane do zapewnienia zgodności z przepisami EOG dotyczącymi ochrony środowiska, w tym w szczególności do zapewnienia przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko wymaganej przez prawo oraz uzyskania wszystkich odpowiednich pozwoleń.

⁽²⁴⁾ Zob. np. wyrok w sprawie C-156/98 Niemcy przeciwko Komisji, Rec. 2000, s. I-6857, pkt 78, oraz wyrok w sprawie C-333/07 Régie Networks przeciwko Rhone Alpes Bourgogne, Zb.Orz. 2008, s. I-10807, pkt 94–116.

⁽²⁵⁾ Zob. wyrok w sprawie C-225/91 Matra przeciwko Komisji, Rec. 1993, I-3203, pkt 42.

⁽²⁶⁾ Zob. załącznik V do niniejszych wytycznych.

⁽²⁷⁾ Obowiązek utrzymania inwestycji na danym obszarze przez co najmniej 5 lat (3 lata w przypadku MŚP) nie wyklucza wymiany instalacji lub urządzeń, które w tym okresie stały się przestarzałe bądź się zepsuły, pod warunkiem że działalność gospodarcza zostanie utrzymana w danym regionie przez minimalny wymagany okres. Nie można jednak przyznawać pomocy regionalnej na wymianę instalacji lub urządzeń.

⁽²⁸⁾ Nie ma to przykładowo miejsca w wypadku pożyczek subsydiowanych, pożyczek ze środków publicznych na kapitał własny lub zaangażowania kapitałowego państwa, które nie spełniają warunków testu prywatnego inwestora, gwarancji państwa zawierających element pomocy, jak również wsparcia ze strony państwa przyznanego w ramach zasady *de minimis*.

3.2.2. Zgłoszona indywidualna pomoc inwestycyjna

- 38) Aby wykazać wkład indywidualnej pomocy inwestycyjnej zgłoszonej do Urzędu w rozwój regionalny, państwa EFTA mogą wykorzystać szereg wskaźników — takich jak te wyszczególnione poniżej — które mogą być zarówno bezpośrednie (np. utworzone miejsca pracy), jak i pośrednie (np. lokalne innowacje).
- a) Liczba nowych miejsc pracy utworzonych bezpośrednio dzięki inwestycji jest ważnym wyznacznikiem wkładu w rozwój regionalny. Należy również uwzględnić jakość utworzonych miejsc pracy oraz wymagany poziom kwalifikacji.
 - b) Jeszcze więcej nowych miejsc pracy może powstać w ramach lokalnej siatki wykonawców lub podwykonawców, poprawiając integrację inwestycji w danym regionie oraz zapewniając szerszy zakrojony efekt mnożnikowy. Liczba pośrednio utworzonych miejsc pracy będzie więc również brana pod uwagę.
 - c) Zobowiązanie się beneficjenta do zainicjowania szeroko zakrojonych działań szkoleniowych mających na celu podnoszenie kwalifikacji (ogólnych i specjalistycznych) podlegającej mu siły roboczej będzie uważane za czynnik wspomagający rozwój regionalny. Nacisk zostanie również położony na zapewnienie staży lub praktyk, zwłaszcza dla ludzi młodych, oraz na szkolenia, które zwiększają wiedzę pracownika oraz jego szanse na znalezienie pracy poza danym przedsiębiorstwem. Szkolenia ogólne lub specjalistyczne, dla których zatwierdzona została pomoc szkoleniowa, nie będą brane pod uwagę jako pozytywny skutek pomocy regionalnej w celu uniknięcia ich podwójnego ujęcia w ocenie.
 - d) Zewnętrzny efekt skali lub inne korzyści z perspektywy rozwoju regionalnego mogą być pochodną efektu bliskości (efekt grupowania). Grupowanie przedsiębiorstw działających w tej samej branży pozwala na większą specjalizację poszczególnych zakładów, tym samym przyczyniając się do zwiększenia wydajności. Jednak znaczenie tego wyznacznika wkładu w rozwój regionalny zależy od zaawansowania rozwoju zgrupowania.
 - e) Inwestycje wnoszą wiedzę technologiczną i mogą przyczynić się do znacznego transferu technologii (transfer wiedzy). Inwestycje dokonywane w sektory o dużym wykorzystaniu technologii w większym stopniu przyczyniają się do transferu technologii do regionu będącego odbiorcą pomocy. Pod tym względem ważne są również poziom oraz specyfika przekazywania wiedzy.
 - f) Wkład projektu w zdolność regionu do tworzenia nowych technologii poprzez lokalne innowacje również może być wzięty pod uwagę. W tym kontekście pozytywnie oceniona może być współpraca nowych zakładów produkcyjnych z lokalnymi instytucjami szkolnictwa wyższego.
 - g) Czas trwania inwestycji oraz potencjalne przyszłe inwestycje kontynuacyjne są wyznacznikiem długotrwałego zaangażowania danego przedsiębiorstwa w danym regionie.
- 39) Państwa EFTA mogą również wykorzystać plan operacyjny beneficjenta pomocy, który może zawierać informacje o liczbie utworzonych miejsc pracy, należnych wynagrodzeniach (wzrost zamożności gospodarstw domowych jako efekt mnożnikowy), wielkości zakupów od lokalnych producentów oraz obrotach, jakie przyniosła inwestycja, potencjalnie działając korzystnie na dany obszar poprzez dodatkowe wpływy z podatków.
- 40) W przypadku pomocy *ad hoc* ⁽²⁹⁾ państwo EFTA musi wykazać, że — oprócz spełnienia warunków określonych w pkt 33–37 — projekt jest spójny ze strategią rozwoju danego obszaru i przyczynia się do jej realizacji.

3.2.3. Programy pomocy operacyjnej

- 41) Programy pomocy operacyjnej wspierają rozwój obszarów w niekorzystnym położeniu, pod warunkiem że problemy tych obszarów zostały z góry jasno określone. Tego typu problemy związane z przyciągnięciem i utrzymaniem działalności gospodarczej mogą być na tyle poważne lub trwałe, że sama pomoc inwestycyjna nie wystarczy do pobudzenia rozwoju tych obszarów.
- 42) W przypadku pomocy, której celem jest ograniczenie pewnych szczególnych trudności, przed jakimi stoją MŚP w obszarach „a”, zainteresowane państwa EFTA muszą wykazać występowanie i znaczenie tych szczególnych trudności oraz udowodnić, że do ich usunięcia nie wystarczy pomoc inwestycyjna i niezbędny jest program pomocy operacyjnej.

⁽²⁹⁾ Jeżeli nie podano inaczej, pomoc *ad hoc* podlega takim samym wymogom jak pomoc indywidualna przyznawana na podstawie programu.

- 43) Jeżeli chodzi o pomoc operacyjną mającą na celu zapobieżenie wyludnieniu lub ograniczenie tego procesu na obszarach bardzo słabo zaludnionych, zainteresowane państwo EFTA musi wykazać, że w danym regionie w przypadku braku pomocy operacyjnej istnieje ryzyko wyludnienia.

3.3. POTRZEBA INTERWENCJI PAŃSTWA

- 44) Aby ocenić, czy pomoc państwa jest niezbędna do osiągnięcia celu leżącego we wspólnym interesie, konieczne jest uprzednie zdiagnozowanie zaistniałego problemu. Pomoc państwa powinna być ukierunkowana na sytuacje, w których może ona spowodować istotną poprawę, jaka nie może nastąpić w wyniku działania rynku. Ma to szczególne znaczenie w kontekście ograniczonych zasobów publicznych.
- 45) Środki pomocy państwa faktycznie mogą, przy spełnieniu pewnych warunków, korygować niedoskonałości rynku, przyczyniając się tym samym do usprawnienia rynków oraz zwiększenia konkurencyjności. Ponadto w sytuacji, gdy rynki funkcjonują sprawnie, lecz osiągniętych wyników nie uważa się za zadowalające pod kątem sprawiedliwości lub spójności, pomoc państwa może zostać wykorzystana do uzyskania bardziej pożądaných, sprawiedliwych wyników rynkowych.
- 46) W odniesieniu do pomocy przyznanej na rzecz rozwoju obszarów uwzględnionych w mapie pomocy regionalnej zgodnie z zasadami określonymi w sekcji 5 niniejszych wytycznych Urząd uznaje, że rynek nie pozwala na osiągnięcie zakładanych celów dotyczących spójności określonych w Porozumieniu EOG bez interwencji państwa. W związku z tym pomoc przyznaną tym obszarom należy uznać za zgodną z rynkiem wewnętrznym zgodnie z art. 61 ust. 3 lit. a) i c) Porozumienia EOG.

3.4. ODPOWIEDNIOŚĆ POMOCY REGIONALNEJ

- 47) Zgłoszony środek pomocy musi być właściwym instrumentem polityki do realizacji danego celu politycznego. Środek nie zostanie uznany za zgodny z rynkiem wewnętrznym, jeśli inne, mniej zakłócające instrumenty polityki lub mniej zakłócające rodzaje instrumentów pomocy umożliwiają osiągnięcie takiego samego pozytywnego skutku na rzecz rozwoju regionalnego.

3.4.1. Odpowiedniość różnych instrumentów polityki

3.4.1.1. Programy pomocy inwestycyjnej

- 48) Regionalna pomoc inwestycyjna to nie jedyne narzędzie, jakim dysponują państwa EFTA w celu wsparcia inwestycji i tworzenia miejsc pracy w regionach w niekorzystnym położeniu. Państwa EFTA mogą posługiwać się innymi środkami, takimi jak rozwój infrastruktury, podnoszenie jakości kształcenia i szkolenia oraz ulepszenie otoczenia biznesu.
- 49) W przypadku programów pomocy nieobjętych programem operacyjnym finansowanym z funduszy polityki spójności państwa EFTA muszą określić, dlaczego pomoc regionalna jest właściwym instrumentem osiągnięcia celu leżącego we wspólnym interesie dotyczącego sprawiedliwości lub spójności.
- 50) Urząd w szczególności weźmie pod uwagę wszelkie ewentualne oceny skutków proponowanego programu pomocy udostępnione przez państwo EFTA. Również wyniki oceny *ex post*, o której mowa w sekcji 4, mogą zostać uwzględnione w ocenie odpowiedniości proponowanego programu.

3.4.1.2. Indywidualna pomoc inwestycyjna

- 51) W przypadku pomocy *ad hoc* państwo EFTA musi wykazać, dlaczego tego rodzaju pomoc lepiej zapewni rozwój danego obszaru niż pomoc w ramach programu lub inne rodzaje środków.

3.4.1.3. Programy pomocy operacyjnej

- 52) Państwo EFTA musi wykazać, że pomoc jest odpowiednia do osiągnięcia celu programu w odniesieniu do problemów, jakie pomoc ta ma rozwiązać. Aby wykazać, że pomoc jest odpowiednia, państwo EFTA może obliczyć kwotę pomocy z wyprzedzeniem jako stałą sumę obejmującą spodziewane dodatkowe koszty w danym okresie, aby zachęcić przedsiębiorstwa do ograniczania kosztów i wydajniejszego rozwijania działalności z czasem⁽³⁰⁾.

⁽³⁰⁾ W razie bardzo dużej niepewności co do przyszłych kosztów i rozwoju sytuacji w zakresie przychodów oraz dużej asymetrii informacji organ publiczny może jednak zechcieć przyjąć modele ustalania rekompensaty, które nie będą oparte wyłącznie na zasadzie *ex ante*, ale będą łączyć elementy *ex ante* i *ex post* (np. z wykorzystaniem mechanizmów wycofania, żeby umożliwić podział niespodziewanych zysków).

3.4.2. Odpowiedniość różnych instrumentów pomocy

- 53) Pomoc regionalną można przyznawać w różnych formach. Państwo EFTA powinno jednak zapewnić przyznanie pomocy w takiej formie, która ma szansę spowodować jak najmniejsze zakłócenia wymiany handlowej i konkurencji. W związku z tym, jeśli pomoc jest przyznawana w formie, która przynosi bezpośrednią korzyść majątkową (np. dotacje bezpośrednie, zwolnienia lub ulgi w zakresie podatków, składek na ubezpieczenie społeczne lub innych obowiązkowych opłat lub też udostępnienie gruntu, towarów lub usług po korzystnych cenach itp.), państwo EFTA musi wykazać, dlaczego nieodpowiednie są w tym przypadku inne, potencjalnie mniej zakłócające formy pomocy, takie jak zaliczki zwrotne lub formy pomocy oparte na instrumentach dłużnych lub kapitałowych (np. niskooprocentowane pożyczki lub dotacje na spłatę odsetek, gwarancje państwowe, zakup pakietu udziałów/akcji lub inny sposób udostępnienia kapitału na preferencyjnych warunkach).
- 54) W przypadku programów pomocy realizujących cele i priorytety programów operacyjnych instrument finansowania wybrany w danym programie uważa się za instrument właściwy.
- 55) Wyniki oceny *ex post*, o której mowa w sekcji 4, mogą zostać uwzględnione w ocenie odpowiedności proponowanego instrumentu pomocy.

3.5. EFEKT ZACHĘTY

- 56) Pomoc regionalna może zostać uznana za zgodną z rynkiem wewnętrznym, tylko jeśli wywołuje efekt zachęty. Efekt zachęty ma miejsce wtedy, gdy pomoc zmienia zachowanie przedsiębiorstwa w taki sposób, że angażuje się ono w dodatkową działalność przyczyniającą się do rozwoju obszaru, której nie podjęłoby bez przyznanej pomocy lub którą podjęłoby w ograniczonym lub innym zakresie lub w innym miejscu. Pomoc nie może subsydiować kosztów działalności, które przedsiębiorstwo i tak by poniosło, i nie może rekompensować zwykłego ryzyka związanego z prowadzeniem działalności gospodarczej.
- 57) Istnienie efektu zachęty może zostać dowiedzione w dwóch możliwych scenariuszach:
- a) pomoc stanowi zachętę do podjęcia pozytywnej decyzji dotyczącej inwestycji, ponieważ inwestycja, która bez przyznanej pomocy nie byłaby wystarczająco rentowna dla beneficjenta, może zostać zrealizowana w danym obszarze ⁽³¹⁾ (scenariusz 1, decyzja dotycząca inwestycji); lub
 - b) pomoc stanowi zachętę do zrealizowania planowanej inwestycji w danym obszarze, a nie gdzie indziej, ponieważ kompensuje ograniczenia i koszty netto wynikające z lokalizacji w danym obszarze (scenariusz 2, decyzja dotycząca lokalizacji).
- 58) Jeśli pomoc nie zmienia zachowania beneficjenta poprzez pobudzenie (dodatkowych) inwestycji w danym obszarze, można przyjąć, że taka inwestycja zostałaby zrealizowana w tym regionie również bez przyznania pomocy. Taka pomoc nie wywołuje efektu zachęty prowadzącego do osiągnięcia celu rozwoju regionalnego i nie może zostać zatwierdzona jako zgodna z rynkiem wewnętrznym.
- 59) Jednak w przypadku pomocy regionalnej przyznanej ze środków polityki spójności w regionach „a” inwestycjom niezbędnym do osiągnięcia standardów określonych prawem EOG można uznać, że pomoc ma charakter zachęty, jeśli dokonanie inwestycji bez niej nie przyniosłoby beneficjentowi wystarczających korzyści, aby dokonał inwestycji w danym obszarze, co prowadziłoby do zamknięcia zakładu istniejącego w tym obszarze.

3.5.1. Programy pomocy inwestycyjnej

- 60) Prace w ramach indywidualnego projektu inwestycyjnego mogą rozpocząć się dopiero po złożeniu wniosku o pomoc.
- 61) Jeżeli prace rozpoczną się przed złożeniem wniosku o pomoc, pomoc przyznana na daną inwestycję nie zostanie uznana za zgodną z rynkiem wewnętrznym.
- 62) Państwa EFTA muszą wprowadzić standardowy formularz wniosku o pomoc załączony do niniejszych wytycznych ⁽³²⁾. W formularzu wniosku MŚP i duże przedsiębiorstwa muszą wyjaśnić, jak wyglądałaby sytuacja alternatywna w przypadku nieotrzymania pomocy, wskazując, który scenariusz opisany powyżej w pkt 57 ma zastosowanie.

⁽³¹⁾ Tego typu inwestycje mogą stworzyć warunki pozwalające na dalsze inwestycje, które będą rentowne bez dodatkowej pomocy.

⁽³²⁾ Zob. załącznik III.

- 63) Ponadto duże przedsiębiorstwa muszą przedstawić dokumenty na poparcie scenariusza alternatywnego opisanego w formularzu zgłoszeniowym. MŚP nie są do tego zobowiązane.
- 64) Organ przyznający pomoc musi skontrolować wiarygodność scenariusza alternatywnego i potwierdzić, że pomoc regionalna wywołuje wymagany efekt zachęty odpowiadający jednemu ze scenariuszów, o których mowa w pkt 57. Scenariusz alternatywny jest wiarygodny, jeśli opiera się na faktach i odwołuje się do czynników decyzyjnych obowiązujących w momencie podejmowania przez beneficjenta decyzji o inwestycji.

3.5.2. Zgłoszona indywidualna pomoc inwestycyjna

- 65) Oprócz spełnienia wymogów przedstawionych w pkt 60–64, w odniesieniu do zgłaszanej pomocy indywidualnej ⁽³³⁾ państwo EFTA musi dostarczyć jasne dowody na to, że pomoc w istocie wpłynęła na wybór inwestycji lub wybór lokalizacji ⁽³⁴⁾. Musi też określić, który ze scenariuszy przedstawionych w pkt 57 ma zastosowanie. Aby umożliwić kompleksową ocenę, państwo EFTA musi dostarczyć nie tylko informacje dotyczące projektu objętego pomocą, lecz również wyczerpujący opis scenariusza alternatywnego, w którym beneficjent nie otrzymałby pomocy od żadnego organu publicznego w EOG.
- 66) W *scenariuszu 1* państwo EFTA może udowodnić istnienie efektu zachęty, przedstawiając dokumenty przedsiębiorstwa wykazujące, że bez przyznanej pomocy inwestycja nie byłaby wystarczająco rentowna.
- 67) W *scenariuszu 2* państwo EFTA może udowodnić istnienie efektu zachęty, przedstawiając dokumenty przedsiębiorstwa wykazujące, że przeprowadzono porównanie kosztów i korzyści płynących z lokalizacji w regionie otrzymującym pomoc i w innym(-ych) regionie(-ach). Urząd weryfikuje, czy takie scenariusze porównawcze są realistyczne.
- 68) Państwa EFTA zachęca się w szczególności, aby opierały się na oficjalnych dokumentach organów przedsiębiorstwa, ocenach ryzyka (w tym ocenach ryzyka związanego z daną lokalizacją), sprawozdaniach finansowych, wewnętrznych planach operacyjnych, opiniach ekspertów oraz innych badaniach powiązanych z projektem inwestycyjnym podlegającym ocenie. W wykazaniu występowania efektu zachęty państwu EFTA pomoc mogą również dokumenty prognozujące popyt, prognozy kosztów, prognozy finansowe, dokumenty przedłożone komitetowi inwestycyjnemu oraz przedstawiające różne scenariusze inwestycyjne lub dokumenty przedstawione przez instytucje finansowe.
- 69) W tym kontekście i w szczególności w odniesieniu do *scenariusza 1* poziom rentowności ocenić można poprzez odniesienie do metod stanowiących standardową praktykę w danym przemyśle oraz zawierających: metody oceny wartości bieżącej netto projektu ⁽³⁵⁾, wewnętrznej stopy zwrotu ⁽³⁶⁾ lub średniej stopy zwrotu zainwestowanego kapitału. Rentowność projektu należy porównać ze zwykłymi stopami zwrotu stosowanymi przez przedsiębiorstwo w innych projektach inwestycyjnych podobnego rodzaju. Jeżeli nie są one dostępne, rentowność projektu należy porównać z kosztem kapitału przedsiębiorstwa jako całości lub zyskami zwykle odnotowywanymi w danym sektorze.
- 70) Jeśli pomoc nie zmienia zachowania beneficjenta poprzez pobudzenie (dodatkowych) inwestycji w danym obszarze, nie ma ona pozytywnego wpływu na region. Pomoc nie będzie zatem uznana za zgodną z rynkiem wewnętrznym w przypadkach, gdy wydaje się, że ta sama inwestycja zostałaby zrealizowana w regionie nawet bez udziału pomocy.

3.5.3. Programy pomocy operacyjnej

- 71) W przypadku programów pomocy operacyjnej uznaje się, że pomoc wywołuje efekt zachęty, jeśli istnieje prawdopodobieństwo, że w przypadku braku pomocy poziom działalności gospodarczej w obszarze lub regionie byłby znacznie ograniczony z uwagi na problemy, które pomoc ma rozwiązać.

⁽³³⁾ Pomoc *ad hoc*, oprócz warunków określonych w sekcji 3.5.2, musi również spełniać warunki określone w pkt 60–64 niniejszych wytycznych.

⁽³⁴⁾ Scenariusze alternatywne opisano w pkt 57.

⁽³⁵⁾ Wartość bieżąca netto projektu stanowi różnicę pomiędzy dodatnimi i ujemnymi przepływami środków pieniężnych w okresie istnienia inwestycji, zdyskontowanymi do swojej bieżącej wartości (zazwyczaj z wykorzystaniem kosztów kapitału).

⁽³⁶⁾ Wewnętrzna stopa zwrotu nie jest oparta o przychody księgowe w danym roku, ale uwzględnia strumień przyszłych przepływów pieniężnych, które inwestor spodziewa się otrzymać przez cały okres istnienia inwestycji. Jest ona definiowana jako stopa dyskontowa, dla której wartość bieżąca netto strumienia przepływów pieniężnych wynosi zero.

- 72) Urząd uznaje zatem, że pomoc pobudza dodatkową działalność gospodarczą w danych obszarach lub regionach, jeśli państwo EFTA wykazało istnienie i znaczenie takich problemów w danym obszarze lub regionie (zob. pkt 42 i 43).

3.6. PROPORCJONALNOŚĆ KWOTY POMOCY (POMOC OGRANICZONA DO MINIMUM)

- 73) Kwota pomocy regionalnej musi być zasadniczo ograniczona do minimum niezbędnego do przyciągnięcia dodatkowych inwestycji lub działalności na danym obszarze.
- 74) Ogólnie rzecz biorąc, zgłaszana pomoc indywidualna zostanie uznana za ograniczoną do minimum, jeśli kwota pomocy będzie odpowiadała dodatkowym kosztom netto realizacji inwestycji w danym obszarze, wynikającym z porównania z alternatywnym scenariuszem braku pomocy. Również w przypadku pomocy inwestycyjnej przyznawanej dużym przedsiębiorstwom w ramach zgłoszonych programów państwo EFTA musi zagwarantować, by kwota pomocy była ograniczona do minimum zgodnie z podejściem opartym o dodatkowe koszty netto.
- 75) W przypadku sytuacji wchodzącej w zakres *scenariusza 1* (decyzja dotycząca inwestycji) kwota pomocy nie powinna zatem przekraczać minimum niezbędnego do uczynienia projektu wystarczająco rentownym, np. do podniesienia jego wewnętrznej stopy zwrotu powyżej zwykłej stopy zwrotu stosowanej przez przedsiębiorstwo w innych podobnych projektach inwestycyjnych lub, o ile to możliwe, powyżej kosztu kapitału przedsiębiorstwa jako całości lub zysków zwykle odnotowywanych w danym sektorze.
- 76) W przypadku sytuacji wchodzącej w zakres *scenariusza 2* (decyzja dotycząca lokalizacji) kwota pomocy nie powinna przekraczać różnicy pomiędzy bieżącą wartością netto inwestycji w docelowym obszarze z bieżącą wartością netto inwestycji w innej lokalizacji. Trzeba wziąć pod uwagę wszystkie istotne koszty i korzyści, w tym m.in. koszty administracyjne, koszty transportu, koszty szkoleń niepokrytych przez pomoc szkoleniową, jak również różnice płac. Jednak w przypadkach, kiedy alternatywna lokalizacja leży na terenie EOG, dotacji przyznanych w tej drugiej lokalizacji nie bierze się pod uwagę.
- 77) Aby zapewnić przewidywalność i równe szanse, w odniesieniu do pomocy inwestycyjnej Urząd stosuje maksymalne poziomy intensywności pomocy ⁽³⁷⁾. Maksymalne intensywności pomocy mają podwójny cel.
- 78) Po pierwsze, w przypadku zgłoszonych programów maksymalne poziomy intensywności pomocy stanowią obszar bezpieczeństwa dla MŚP: tak długo jak intensywność pomocy jest poniżej dozwolonego maksimum, kryterium „pomocy ograniczonej do minimum” uznaje się za spełnione.
- 79) Po drugie, we wszystkich innych przypadkach maksymalne intensywności pomocy stosuje się jako górne limity w podejściu opartym o dodatkowe koszty netto, o którym mowa w pkt 75 i 76.
- 80) Maksymalne poziomy intensywności pomocy zmieniają się w zależności od trzech kryteriów:
- a) sytuacji społeczno-ekonomicznej danego obszaru jako wskaźnika zastępczego stopnia, do jakiego dany obszar potrzebuje dalszego rozwoju oraz ewentualnie do jakiego ma on problem z przyciąganiem i utrzymaniem działalności gospodarczej;
 - b) wielkości beneficjenta jako wskaźnika zastępczego szczególnych trudności w finansowaniu lub wdrażaniu projektu w obszarze; oraz
 - c) wielkości projektu inwestycyjnego jako wskaźnika spodziewanego poziomu zakłócenia konkurencji i wymiany handlowej.
- 81) W związku z tym wyższe poziomy intensywności pomocy (i ewentualnie wynikające z nich większe zakłócenia handlu i konkurencji) są tym bardziej dopuszczalne, im mniej rozwinięty jest dany region; wyższe poziomy intensywności pomocy są też dopuszczalne, jeśli beneficjentem pomocy jest MŚP.
- 82) Ze względu na podwyższone prawdopodobieństwo zakłócenia konkurencji i wymiany handlowej maksymalna intensywność pomocy dla dużych projektów inwestycyjnych musi zostać zmniejszona za pomocą mechanizmu określonego w pkt 20 lit. c).

⁽³⁷⁾ Zob. podsekcja 5.4 dotycząca maksymalnych intensywności pomocy.

3.6.1. Programy pomocy inwestycyjnej

- 83) W odniesieniu do pomocy dla MŚP można wykorzystać podwyższone maksymalne intensywności pomocy, o których mowa w sekcji 5.4. Jednak MŚP nie mogą korzystać z ww. podwyższonych intensywności pomocy, jeżeli inwestycja jest związana z dużym projektem inwestycyjnym.
- 84) W przypadku pomocy na rzecz dużych przedsiębiorstw państwo EFTA musi zapewnić, aby kwota pomocy odpowiadała dodatkowym kosztom netto realizacji inwestycji w danym obszarze wynikającym z porównania z alternatywnym scenariuszem braku pomocy. Metodę wyjaśnioną w pkt 75 i 76 należy stosować razem z maksymalną intensywnością pomocy jako wartością maksymalną.
- 85) W przypadku pomocy na rzecz dużych projektów inwestycyjnych należy zagwarantować, by pomoc nie przekraczała skali intensywności pomocy. Jeżeli pomoc jest przyznawana beneficjentowi na inwestycję uznaną za część pojedynczego projektu inwestycyjnego, pomoc musi zostać zmniejszona w odniesieniu do kosztów kwalifikowalnych przekraczających 50 mln EUR ⁽³⁸⁾.
- 86) Przyznając pomoc, organ przyznający musi obliczyć maksymalną intensywność pomocy i kwotę pomocy na projekt. Intensywność pomocy musi zostać obliczona na podstawie ekwiwalentu dotacji brutto w odniesieniu do całkowitych kwalifikowalnych kosztów inwestycji albo kwalifikowalnych kosztów zatrudnienia zadeklarowanych przez beneficjenta pomocy w momencie ubiegania się o pomoc.
- 87) Jeśli pomoc inwestycyjną obliczaną na podstawie kosztów inwestycyjnych łączy się z regionalną pomocą inwestycyjną obliczaną na podstawie kosztów zatrudnienia, całkowita pomoc nie może przekraczać najwyższej kwoty pomocy wynikającej z którejkolwiek metody obliczeniowej, ani maksymalnej dopuszczalnej intensywności pomocy dla przedmiotowego obszaru.
- 88) Pomoc inwestycyjną można przyznać równocześnie w ramach kilku programów pomocy regionalnej lub połączyć z pomocą *ad hoc*, pod warunkiem że całkowita pomoc ze wszystkich źródeł nie przekracza maksymalnej dopuszczalnej intensywności pomocy na projekt, która to intensywność musi zostać obliczona z wyprzedzeniem przez organ przyznający pomoc.
- 89) W przypadku inwestycji początkowej związanej z projektami w ramach Europejskiej współpracy terytorialnej spełniającymi kryteria określone w rozporządzeniu w sprawie przepisów szczegółowych dotyczących wsparcia z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego w ramach celu „Europejska współpraca terytorialna” ⁽³⁹⁾ intensywność pomocy obszaru, na którym znajduje się dana inwestycja początkowa, ma zastosowanie do wszystkich beneficjentów uczestniczących w danym projekcie. Jeżeli inwestycja początkowa mieści się na dwóch lub więcej niż dwóch obszarach objętych pomocą, maksymalna intensywność pomocy w odniesieniu do inwestycji początkowej jest równa maksymalnej intensywności pomocy stosowanej na tym obszarze objętym pomocą, na którym poniesiono największą część kosztów kwalifikowalnych. Inwestycje początkowe realizowane przez duże przedsiębiorstwa w obszarach „c” mogą korzystać z pomocy regionalnej jedynie w kontekście projektów w ramach europejskiej współpracy terytorialnej, jeżeli stanowią inwestycje początkowe na rzecz nowej działalności lub nowych produktów.

3.6.1.1. Koszty kwalifikowalne obliczane na podstawie kosztów inwestycji

- 90) Nabywane aktywa powinny być nowe, z wyjątkiem aktywów nabywanych przez MŚP lub w przypadku nabycia zakładu ⁽⁴⁰⁾.
- 91) W przypadku MŚP związane z inwestycją koszty przeprowadzenia badań przygotowawczych czy usług konsultingowych również mogą zostać uznane za kwalifikowalne do wysokości 50 %.
- 92) W przypadku pomocy przyznanej na zasadniczą zmianę procesu produkcji koszty kwalifikowalne muszą przekraczać koszty amortyzacji aktywów związanej z działalnością podlegającą modernizacji w ciągu poprzednich trzech lat obrotowych.
- 93) W przypadku pomocy przyznanej na dywersyfikację istniejącego zakładu koszty kwalifikowalne muszą przekraczać o co najmniej 200 % wartość księgową ponownie wykorzystywanych aktywów odnotowaną w roku obrotowym poprzedzającym rozpoczęcie prac.
- 94) Koszty związane z dzierżawą lub najmem rzeczowych aktywów trwałych można uwzględnić jedynie na następujących warunkach:
- a) dzierżawa/najem gruntów i budynków musi trwać przez okres co najmniej pięciu lat od przewidywanego terminu zakończenia inwestycji w przypadku dużych przedsiębiorstw lub trzech lat w przypadku MŚP;
 - b) dzierżawa/najem instalacji lub maszyn musi mieć formę leasingu finansowego i obejmować obowiązek zakupu aktywów przez beneficjenta po wygaśnięciu umowy.

⁽³⁸⁾ Skale intensywności pomocy są obliczane za pomocą wzoru określonego w pkt 20 lit. c).

⁽³⁹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie przepisów szczegółowych dotyczących wsparcia z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego w ramach celu „Europejska współpraca terytorialna”. Wniosek Komisji COM(2011) 611 EFRR/EWT.

⁽⁴⁰⁾ Zgodnie z definicjami zawartymi w pkt 20 lit. h) oraz i).

- 95) W przypadku przejęcia zakładu uwzględniane powinny być tylko koszty zakupu aktywów od osób trzecich niepowiązanych z nabywcą. Transakcja musi zostać przeprowadzona na warunkach rynkowych. Jeżeli pomoc na zakup aktywów przyznano przed ich zakupem, koszt aktywów należy odliczyć od kosztów kwalifikowalnych związanych z przejęciem zakładu. Jeżeli przejęciu zakładu towarzyszy dodatkowa inwestycja kwalifikująca się do pomocy, kwalifikowalne koszty tej inwestycji należy dodać do kosztów nabycia aktywów zakładu.
- 96) W przypadku dużych przedsiębiorstw koszty wartości niematerialnych i prawnych są kwalifikowalne jedynie do wysokości 50 % całkowitych kwalifikowalnych kosztów inwestycji na dany projekt. W przypadku MŚP można uwzględnić całkowite koszty związane z wartościami niematerialnymi i prawnymi.
- 97) Wartości niematerialne i prawne kwalifikujące się do obliczeń związanych z kosztami inwestycji muszą pozostać związane z danym obszarem objętym pomocą i nie mogą być przenoszone do innych regionów. W tym celu wartości niematerialne i prawne muszą spełniać następujące warunki:
- korzysta się z nich wyłącznie w zakładzie otrzymującym pomoc;
 - muszą podlegać amortyzacji;
 - nabywane są na warunkach rynkowych od stron trzecich niepowiązanych z nabywcą.
- 98) Wartości niematerialne i prawne muszą być włączone do aktywów przedsiębiorstwa otrzymującego pomoc i muszą pozostać związane z projektem, na który przyznano pomoc, przez co najmniej pięć lat (trzy lata w przypadku MŚP).

3.6.1.2. Koszty kwalifikowalne obliczane na podstawie kosztów wynagrodzenia

- 99) Pomoc regionalna może być obliczana także w odniesieniu do spodziewanych kosztów wynagrodzenia wynikających z tworzenia nowych miejsc pracy dzięki inwestycji początkowej. Pomoc może rekompensować tylko koszty wynagrodzenia zatrudnionej osoby obliczane za okres dwóch lat, a wynikająca intensywność pomocy nie może przekraczać obowiązującej intensywności pomocy w danym obszarze.

3.6.2. Zgłoszona indywidualna pomoc inwestycyjna

- 100) W przypadku sytuacji wchodzących w zakres *scenariusza 1* (decyzja dotycząca inwestycji) Urząd sprawdzi, czy kwota pomocy przekracza minimum konieczne do uczynienia projektu wystarczająco rentownym, korzystając np. z metody, o której mowa w pkt 75.
- 101) W przypadku sytuacji wchodzących w zakres *scenariusza 2* (decyzja dotycząca lokalizacji) — opisującego efekt zachęty dotyczący lokalizacji — Urząd porówna bieżącą wartość netto inwestycji w docelowym obszarze z bieżącą wartością netto inwestycji w alternatywnej lokalizacji, korzystając z metody, o której mowa w pkt 76.
- 102) Obliczenia stosowane podczas analizy efektu zachęty można wykorzystać również do oceny proporcjonalności pomocy. Państwo EFTA musi wykazać proporcjonalność na podstawie dokumentacji, o której mowa w pkt 68.
- 103) Intensywność pomocy nie może przekraczać dopuszczalnej dostosowanej intensywności pomocy.

3.6.3. Programy pomocy operacyjnej

- 104) Państwo EFTA musi wykazać, że poziom pomocy jest proporcjonalny do problemów, jakim pomoc ma zaradzić.
- 105) W szczególności spełnione muszą zostać następujące warunki:
- pomoc musi zostać określona w stosunku do zdefiniowanej wcześniej grupy kosztów kwalifikowalnych, które można w pełni powiązać z problemem, któremu pomoc ma zaradzić, zgodnie z tym, co wykazało państwo EFTA;
 - pomoc musi być ograniczona do pewnej części tych z góry określonych kosztów kwalifikowalnych i nie może ich przekraczać;
 - kwota pomocy przypadająca na każdego beneficjenta musi być proporcjonalna do poziomu problemów, z jakimi faktycznie boryka się każdy beneficjent.

3.7. UNIKNIĘCIE NADMIERNEGO NEGATYWNEGO WPŁYWU NA KONKURENCJĘ I WYMIANĘ HANDLOWĄ

- 106) Aby pomoc można było uznać za zgodną z rynkiem wewnętrznym, negatywny wpływ środków pomocy na konkurencję i wymianę handlową pomiędzy państwami EFTA musi być ograniczony i zrównoważony przez pozytywne skutki polegające na przyczynieniu się do osiągnięcia celu leżącego we wspólnym interesie. W niektórych sytuacjach skutki negatywne wyraźnie przewyższają skutki pozytywne — pomocy nie można wówczas uznać za zgodną z rynkiem wewnętrznym.

3.7.1. Uwagi ogólne

- 107) Pomoc regionalna może powodować dwa główne rodzaje zakłóceń konkurencji i wymiany handlowej. Są to zakłócenia związane z rynkiem produktowym oraz skutki dotyczące lokalizacji. Obydwa rodzaje zakłóceń mogą powodować niewydajne przydzielanie pomocy (pogarszając wyniki gospodarcze rynku wewnętrznego) oraz problemy z dystrybucją (rozkładem działalności gospodarczej w różnych regionach).
- 108) Jednym z potencjalnie szkodliwych skutków pomocy państwa jest uniemożliwianie mechanizmom rynkowym przyniesienia skutecznych rezultatów poprzez nagradzanie najskuteczniejszych producentów oraz wywieranie presji na tych najmniej skutecznych, zmuszając ich do poprawy, restrukturyzacji bądź wycofania się z rynku. Zwłaszcza znaczny wzrost mocy produkcyjnych wywołany przez pomoc państwa na nierentownym rynku może nadmiernie zakłócić konkurencję, jako że utworzenie lub podtrzymanie nadwyżki produkcyjnej może doprowadzić do obniżenia marż zysku oraz ograniczenia inwestycji konkurentów lub nawet do ich wycofania się z rynku. Może to doprowadzić do sytuacji, w której konkurenci, którzy w przeciwnym wypadku byłoby w stanie utrzymać się na rynku, zmuszeni są do wycofania się z niego. Może to również powstrzymać przedsiębiorstwa przed wejściem na rynek lub rozwojem na rynku oraz osłabić motywację do wprowadzania innowacji ze strony konkurentów. Skutkuje to niewydajnymi strukturami rynkowymi, które w dłuższej perspektywie są niekorzystne dla konsumentów. Ponadto dostępność pomocy może powodować zachowania zbyt pasywne lub zbyt ryzykowne ze strony potencjalnych beneficjentów pomocy. Długofalowy wpływ na ogólne wyniki sektora będzie wówczas najprawdopodobniej negatywny.
- 109) Pomoc może również powodować zakłócenia pod względem zwiększania lub utrzymywania znacznej władzy rynkowej po stronie beneficjenta. Nawet jeśli pomoc nie wzmacnia znacznej władzy rynkowej bezpośrednio, może to robić pośrednio poprzez zniechęcanie do rozwoju lub powodując wycofanie się istniejących konkurentów lub zniechęcając do wejścia na rynek nowych konkurentów.
- 110) Oprócz powodowania zakłóceń na rynkach produktowych, pomoc regionalna ze swojej natury wpływa również na lokalizację działalności gospodarczej. Podczas gdy jeden obszar dzięki pomocy przyciąga inwestycje, inny nie ma takiej możliwości. Negatywne skutki w obszarach, na które pomoc ma niekorzystny wpływ, mogą objawiać się utratą działalności gospodarczej i miejsc pracy na danym rynku, w tym na poziomie podwykonawców. Mogą być także odczuwalne jako rezultat utraty pozytywnych czynników zewnętrznych (np. efekt grupowania, transfer wiedzy, edukacja i szkolenie itd.).
- 111) Specyfika geograficzna odróżnia pomoc regionalną od innych form pomocy horyzontalnej. Szczególną cechą pomocy regionalnej jest fakt, że ma ona na celu wpłynięcie na decyzje inwestorów dotyczące lokalizacji projektów inwestycyjnych. Pomoc regionalna, wyrównując dodatkowe koszty wynikające z ograniczeń regionalnych oraz wspierając dodatkowe inwestycje w obszarach objętych pomocą bez odciągania ich od innych obszarów objętych pomocą, przyczynia się nie tylko do rozwoju danego regionu, ale także do zwiększenia spójności, a w efekcie końcowym przynosi korzyści całemu EOG. Jeżeli chodzi o potencjalne negatywne skutki lokalizacyjne pomocy regionalnej, są one ograniczone przez mapy pomocy regionalnej, które szczegółowo definiują obszary, na których można przyznawać pomoc regionalną, uwzględniając cele dotyczące sprawiedliwości i polityki spójności oraz maksymalne dopuszczalne poziomy intensywności pomocy. Jednak zrozumienie tego, jak by wyglądała sytuacja w przypadku braku pomocy, nadal jest ważne przy dokonywaniu oceny faktycznego wpływu pomocy na cel spójności.

3.7.2. Wyraźne negatywne skutki

- 112) Urząd określa szereg sytuacji, w których negatywne skutki pomocy wyraźnie przewyższają skutki pozytywne; pomocy nie można wówczas uznać za zgodną z rynkiem wewnętrznym.
- 113) Urząd ustala maksymalne intensywności pomocy. Stanowią one podstawowy warunek zgodności pomocy z rynkiem wewnętrznym, którego celem jest zapobieżenie użycia pomocy państwa w przypadku projektów, gdzie stosunek kwoty pomocy do kosztów kwalifikowalnych uznaje się za wysoki i w związku z tym prawdopodobnie zakłócający. Ogólnie rzecz biorąc, im większe są pozytywne skutki, które prawdopodobnie przyniesie projekt objęty pomocą, i im większe jest prawdopodobieństwo, że pomoc jest potrzebna, tym wyższy jest limit intensywności pomocy.

- 114) W przypadkach objętych *scenariuszem 1* (decyzja dotycząca inwestycji), jeśli projekt prowadzi do tworzenia mocy produkcyjnych na rynku, który pod względem strukturalnym znajduje się w fazie bezwzględnego upadku, Urząd uznaje to za skutek negatywny, który najprawdopodobniej nie zostanie zrównoważony przez jakikolwiek skutek pozytywny.
- 115) W przypadkach objętych *scenariuszem 2* (decyzja dotycząca lokalizacji), gdzie bez przyznanej pomocy inwestycja zostałaby zlokalizowana w regionie, w którym intensywność pomocy regionalnej jest wyższa lub taka sama jak w regionie objętym pomocą, będzie to uznane za skutek negatywny, który najprawdopodobniej nie zostanie zrównoważony przez jakikolwiek skutek pozytywny, ponieważ jest to sprzeczne z podstawowym założeniem pomocy regionalnej.
- 116) Jeżeli beneficjent zamyka taką samą lub podobną działalność w innym obszarze na terenie EOG i przenosi swoją działalność do obszaru objętego pomocą, oraz jeśli istnieje związek przyczynowy między pomocą a tym przeniesieniem, zostanie to uznane za skutek negatywny, który najprawdopodobniej nie zostanie zrównoważony przez jakikolwiek element pozytywny.
- 117) W momencie oceny zgłoszonych środków Urząd wystąpi o wszystkie informacje konieczne do stwierdzenia, czy dana pomoc państwa spowoduje znaczną utratę miejsc pracy w istniejących lokalizacjach na terenie EOG.

3.7.3. Programy pomocy inwestycyjnej

- 118) Programy pomocy inwestycyjnej nie mogą prowadzić do znacznych zakłóceń konkurencji i handlu. W szczególności, nawet jeśli zakłócenia można uznać za ograniczone na poziomie indywidualnym (pod warunkiem że spełnione są wszystkie warunki pomocy inwestycyjnej), łącznie programy mogą jednak prowadzić do dużych zakłóceń. Takie zakłócenia mogą dotyczyć rynków produkcyjnych, doprowadzając do sytuacji nadwyżki produkcyjnej (lub pogarszając taką istniejącą już sytuację) bądź też tworząc, zwiększając lub utrzymując znaczną władzę rynkową niektórych beneficjentów w sposób, który wpłynie negatywnie na dynamiczne zachęty. Pomoc dostępna w ramach programów może również doprowadzić do znacznej utraty działalności gospodarczej w innych obszarach EOG. W przypadku pomocy skierowanej do wybranych sektorów ryzyko takiego zakłócenia jest jeszcze bardziej wyraźne.
- 119) Dlatego też państwo EFTA musi wykazać, że takie negatywne skutki będą ograniczone do minimum, uwzględniając np. wielkość danego projektu, indywidualne i całkowite kwoty pomocy, spodziewanych beneficjentów oraz charakterystyczne cechy danych sektorów. Aby umożliwić Urzędowi ocenę spodziewanych negatywnych skutków, państwo EFTA może przedstawić dowolną ocenę skutków, jaką dysponuje, jak również oceny *ex post* przeprowadzone dla podobnych, realizowanych wcześniej programów.
- 120) Przyznając pomoc poszczególnym projektom w ramach programu, organ przyznający pomoc musi zweryfikować i potwierdzić, że pomoc nie powoduje wyraźnych negatywnych skutków, o których mowa w pkt 115. Można to zweryfikować na podstawie informacji przekazanych przez beneficjenta podczas składania wniosku o pomoc oraz na podstawie deklaracji złożonej na standardowym formularzu wniosku o pomoc, w którym należy określić alternatywną lokalizację w przypadku braku pomocy.

3.7.4. Zgłoszona indywidualna pomoc inwestycyjna

- 121) Oceniając negatywne skutki zgłoszonej pomocy, Urząd rozróżnia dwa scenariusze alternatywne opisane powyżej w pkt 100 i 101.

3.7.4.1. Przypadki objęte *scenariuszem 1* (decyzja dotycząca inwestycji)

- 122) W przypadkach objętych *scenariuszem 1* Urząd przykłada szczególną wagę do skutków negatywnych związanych ze wzrostem nadwyżki produkcyjnej w upadających sektorach, zapobieganiem wycofywaniu się przedsiębiorstw z rynku oraz kwestią znacznej władzy rynkowej. Negatywne skutki tego rodzaju opisano poniżej w pkt 123–132. Muszą one zostać zrównoważone pozytywnymi skutkami pomocy. Jeżeli jednak ustalono, że pomoc doprowadziłaby do wystąpienia wyraźnych negatywnych skutków, o których mowa w pkt 114, nie można uznać jej za zgodną z rynkiem wewnętrznym, ponieważ prawdopodobieństwo, że jakikolwiek element pozytywny zrównoważy skutki negatywne, jest niewielkie.
- 123) Aby ustalić i ocenić potencjalne zakłócenia konkurencji i wymiany handlowej, państwa EFTA powinny przedłożyć dowody umożliwiające Urzędowi ustalenie właściwych rynków produktowych (tj. produktów dotkniętych zmianą w zachowaniu beneficjenta pomocy) oraz ustalenie dotkniętych konkurentów i klientów/konsumentów.

- 124) Przy ocenie takich potencjalnych zakłóceń Urząd będzie stosować różne kryteria, takie jak struktura rynku danego produktu, kondycja rynku (rynek upadający lub rozwijający się), procedura wyboru beneficjenta pomocy, bariery wejścia i wyjścia, różnicowanie produktów.
- 125) Systematyczne korzystanie z pomocy państwa przez dane przedsiębiorstwo może wskazywać na to, że nie jest ono w stanie samodzielnie przeciwstawić się konkurencji lub że cieszy się nienależnymi przywilejami w porównaniu ze swoimi konkurentami.
- 126) Urząd wyróżnia dwa główne źródła potencjalnych negatywnych skutków dla rynków produktowych:
- a) przypadki znacznego zwiększenia mocy produkcyjnych, które prowadzi do powstania nadwyżki produkcyjnej lub do pogorszenia już istniejącej nadwyżki produkcyjnej, szczególnie na upadającym rynku; oraz
 - b) przypadki, gdzie beneficjent pomocy posiada znaczną władzę rynkową.
- 127) Aby ocenić, czy pomoc może prowadzić do stworzenia lub utrzymania nieefektywnych struktur rynkowych, Urząd weźmie pod uwagę dodatkową zdolność produkcyjną wygenerowaną przez projekt oraz sprawdzi rentowność rynku.
- 128) Jeśli dany rynek jest w okresie wzrostu, zwykle oznacza to, że nie ma zbyt wielu powodów do obaw o negatywny wpływ pomocy na dynamiczne zachęty lub nadmierne utrudnienie wycofywania się z rynku lub wejścia na niego.
- 129) Większe obawy mogą rodzić rynki upadające. W takim wypadku Urząd rozróżnia dwie sytuacje: kiedy w dłuższej perspektywie dany rynek znajduje się w fazie spadku strukturalnego (tj. wykazuje ujemną stopę wzrostu) oraz kiedy dany rynek jest w fazie spadku względnego (tj. wykazuje dodatnią stopę wzrostu, ale nie przekracza wartości referencyjnej dla stopy wzrostu).
- 130) Nierentowność rynku jest zwykle mierzona na podstawie PKB EOG przez okres ostatnich trzech lat przed rozpoczęciem projektu (stopa referencyjna); można ją również ustalić na podstawie spodziewanej stopy wzrostu w nadchodzących trzech–pięciu latach. Wskaźniki mogą obejmować przewidywalny przyszły wzrost danego rynku oraz wynikające z tego oczekiwane wskaźniki wykorzystania mocy, jak również możliwy wpływ zwiększenia mocy produkcyjnej na konkurentów poprzez jego wpływ na ceny i marże zysków.
- 131) W niektórych przypadkach ocena wzrostu rynku produktowego w EOG może nie być odpowiednim narzędziem do łącznej oceny skutków pomocy, szczególnie jeśli rynek geograficzny obejmuje cały świat. W takiej sytuacji Urząd uwzględni wpływ pomocy na przedmiotowe struktury rynku, a szczególnie jej potencjał wyparcia producentów z EOG.
- 132) Aby dokonać oceny istnienia znacznej władzy rynkowej, Urząd weźmie pod uwagę pozycję beneficjenta w okresie przed otrzymaniem pomocy oraz jego spodziewaną pozycję rynkową po ukończeniu inwestycji. Urząd rozważy udziały w rynku beneficjenta, a także udziały w rynku jego konkurentów oraz inne stosowne czynniki, obejmujące np. strukturę rynku, poprzez zbadanie koncentracji rynku, ewentualnych barier wejścia na rynek ⁽⁴¹⁾, mocy nabywczej ⁽⁴²⁾ oraz barier utrudniających wycofanie się z rynku.

3.7.4.2. Przypadki objęte scenariuszem 2 (decyzja dotycząca lokalizacji)

- 133) Jeśli z analizy scenariusza alternatywnego wynika, że bez przyznanej pomocy inwestycja zostałaaby zrealizowana w innym miejscu (scenariusz 2), które należy do tego samego rynku geograficznego pod względem danego produktu, oraz jeśli pomoc jest proporcjonalna, ewentualne skutki pod względem nadwyżki produkcyjnej lub znacznej władzy rynkowej byłyby zasadniczo takie same, bez względu na przyznanie pomocy. W takim przypadku pozytywne skutki pomocy prawdopodobnie zrównoważą ograniczony negatywny wpływ na konkurencję. Jednak jeżeli ww. alternatywna lokalizacja znajduje się na terenie EOG, zaniepokojenie Urzędu budzą w szczególności negatywne skutki związane z alternatywną lokalizacją. W związku z tym, jeżeli można stwierdzić występowanie wyraźnych negatywnych skutków, o których mowa w pkt 115 i 116, pomocy nie można uznać za zgodną z rynkiem wewnętrznym, ponieważ prawdopodobieństwo, że jakkolwiek element pozytywny zrównoważy skutki negatywne, jest niewielkie.

⁽⁴¹⁾ Bariery wejścia obejmują bariery prawne (w szczególności prawa własności intelektualnej), korzyści skali i zakresu, bariery dostępu do sieci i infrastruktury. Jeśli pomoc dotyczy rynku, na którym beneficjent jest już obecny, istniejące bariery wejścia mogą wzmocnić potencjalną znaczną pozycję rynkową beneficjenta pomocy i jednocześnie wzmocnić potencjalne negatywne skutki pomocy.

⁽⁴²⁾ Jeśli na rynku obecni są silni nabywcy, prawdopodobieństwo, że beneficjent pomocy dysponujący silną pozycją rynkową podniesie ceny, jest mniejsze.

3.7.5. Programy pomocy operacyjnej

- 134) Jeśli pomoc jest konieczna i proporcjonalna do osiągnięcia celu leżącego we wspólnym interesie opisanego w podsekcji 3.2.3, negatywne skutki pomocy prawdopodobnie zostaną zrównoważone jej pozytywnymi skutkami. Jednak w niektórych przypadkach pomoc może zmienić strukturę rynku lub charakterystyczne elementy danego sektora lub danej branży, co może znacznie zakłócić konkurencję poprzez bariery wejścia lub wyjścia, efekt substytucji lub przesunięcie przepływów handlowych. W takich przypadkach negatywne skutki pomocy prawdopodobnie nie zostaną zrównoważone przez jakikolwiek skutek pozytywny.

3.8. PRZEJRZYSTOŚĆ

- 135) Państwa EFTA muszą opublikować na centralnej stronie internetowej bądź pojedynczej stronie internetowej pobierającej informacje z kilku innych stron (np. regionalnych stron internetowych) przynajmniej następujące informacje na temat zgłoszonych środków pomocy państwa: tekst zgłoszonego programu pomocy oraz przepisów wykonawczych do tego programu, organ przyznający pomoc, indywidualnych beneficjentów pomocy, kwotę pomocy na beneficjenta oraz intensywność pomocy. Wymogi te stosuje się w odniesieniu do pomocy indywidualnej przyznanej w zamach zgłoszonych programów oraz w odniesieniu do pomocy *ad hoc*. Takie informacje należy opublikować po podjęciu decyzji o przyznaniu pomocy i przechowywać przez co najmniej 10 lat, zapewniając do nich powszechny i nieograniczony dostęp ⁽⁴³⁾.

4. OCENA

- 136) Aby zagwarantować, że zakłócenia konkurencji i wymiany handlowej są ograniczone, Urząd może także wymagać, by pewne programy ograniczono w czasie (zwykle do 4 lat lub mniej) oraz objęto oceną, o której mowa w pkt 27.
- 137) Oceny obejmą programy, w przypadku których prawdopodobieństwo zakłóceń jest szczególnie wysokie, tzn. które mogą doprowadzić do znacznego ograniczenia konkurencji, jeżeli ich wdrożenie nie zostanie we właściwym czasie objęte przeglądem.
- 138) Zważywszy na cele wspomnianej oceny oraz aby nie powodować w związku z nią nadmiernego obciążenia dla państw EFTA w odniesieniu do mniejszych kwot pomocy, zobowiązanie to może zostać nałożone jedynie w przypadku programów pomocy o dużym budżecie, zawierających nowatorskie elementy bądź też gdy przewiduje się istotne zmiany rynkowe, technologiczne lub regulacyjne. Ocena musi zostać przeprowadzana przez eksperta, który jest niezależny od organu przyznającego pomoc państwa, na podstawie wspólnych metod ⁽⁴⁴⁾ i podana do wiadomości publicznej. Ocenę należy przedłożyć do Urzędu w odpowiednim czasie, aby można było rozważyć ewentualne przedłużenie okresu obowiązywania programu pomocy, a w każdym razie po wygaśnięciu okresu obowiązywania programu. Dokładny zakres i metody przeprowadzania oceny zostaną określone w decyzji o zatwierdzeniu programu pomocy. We wszelkich późniejszych środkach pomocy o podobnym celu należy uwzględnić wyniki tej oceny.

5. MAPY POMOCY REGIONALNEJ

- 139) W niniejszej sekcji Urząd ustala kryteria określania obszarów spełniających warunki ustanowione w art. 61 ust. 3 lit. a) i c) Porozumienia EOG. Obszary, które spełniają te warunki i które państwo EFTA chce uznać za obszary „a” lub „c”, muszą zostać zaznaczone na mapie pomocy regionalnej; przyznawanie pomocy przedsiębiorstwom z siedzibą na tych obszarach jest możliwe dopiero po zgłoszeniu ww. mapy do Urzędu i jej zatwierdzeniu przez Urząd. Mapy muszą również określać maksymalne poziomy intensywności pomocy obowiązujące na tych obszarach.

5.1. ODSETEK LUDNOŚCI KWALIFIKUJĄCY SIĘ DO OBJĘCIA POMOCĄ REGIONALNĄ

- 140) Z uwagi na fakt, że przyznawanie pomocy regionalnej jest wyłączone spod ogólnego zakazu pomocy państwa ustanowionego w art. 61 ust. 1 Porozumienia EOG, Urząd Nadzoru EFTA jest zdania, że łączny odsetek ludności w obszarach objętych pomocą w państwach EFTA musi być niższy od odsetka w obszarach nieokreślonych w mapie.
- 141) W wytycznych Urzędu w sprawie krajowej pomocy regionalnej na lata 2007–2013 ⁽⁴⁵⁾ odsetek ludności kwalifikujący się do objęcia pomocą określono na podstawie regionów o małej gęstości zaludnienia zgodnie z art. 61 ust. 3 lit. c) Porozumienia EOG. Krajowy pułap odsetka ludności kwalifikującego się do objęcia pomocą wynosił 29,08 % w przypadku Norwegii i 31,6 % w przypadku Islandii.

⁽⁴³⁾ Informacje te powinny być regularnie aktualizowane (np. co sześć miesięcy) i udostępnione w formatach, które nie są prawnie zastrzeżone.

⁽⁴⁴⁾ Takie wspólne metody może dostarczyć Urząd.

⁽⁴⁵⁾ Dz.U. L 54 z 28.2.2008, s. 1 oraz Suplement EOG nr 11 z 28.2.2008, s. 1.

142) Państwa EFTA posiadają pewne cechy charakterystyczne, które należy uwzględnić, ustalając odsetek ludności kwalifikujący się do objęcia pomocą:

a) ze względu na względnie wysokie PKB na mieszkańca w państwach EFTA żaden region nie kwalifikuje się do odstępstwa na mocy art. 61 ust. 3 lit. a) Porozumienia EOG ⁽⁴⁶⁾;

b) wiele regionów w państwach EFTA cechuje się niską gęstością zaludnienia.

Ze względu na wspomniane cechy charakterystyczne Urząd ustala odsetek ludności kwalifikujący się do objęcia pomocą na podstawie regionów o małej gęstości zaludnienia, tak jak w wytycznych w sprawie krajowej pomocy regionalnej na lata 2007–2013 ⁽⁴⁷⁾.

Norwegia ma osiem regionów statystycznych na poziomie 3 o małej gęstości zaludnienia; w regionach tych mieszka 25,51 % ludności Norwegii. W związku z tym w przypadku Norwegii odsetek ludności kwalifikujący się do objęcia pomocą na lata 2014–2020 wynosi 25,51 %.

Islandia ma w sumie dwa regiony statystyczne na poziomie 3; w jednym z nich gęstość zaludnienia jest niska. Z tym regionie mieszka 36,5 % ludności Islandii. W związku z tym w przypadku Islandii odsetek ludności kwalifikujący się do objęcia pomocą na lata 2014–2020 wynosi 36,5 %.

W Liechtensteinie nie ma regionów o niskiej gęstości zaludnienia, w związku z czym nie ma też regionów kwalifikujących się do pomocy na tej podstawie.

5.2. ODSTĘPSTWO PRZEWDZIANE W ART. 61 UST. 3 LIT. a) POROZUMIENIA EOG

143) Artykuł 61 ust. 3 lit. a) Porozumienia EOG stanowi, że „pomoc przeznaczona na sprzyjanie rozwojowi gospodarczemu regionów, w których poziom życia jest nienormalnie niski lub regionów, w których istnieje poważny stan niedostatecznego zatrudnienia” może zostać uznana za zgodną z rynkiem wewnętrznym. Zdaniem Trybunału Sprawiedliwości użycie słów „nienormalnie” oraz „poważny” w art. [107] ust. 3 lit. a) [Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej] dowodzi, że wyjątek dotyczy jedynie tych obszarów, w których sytuacja gospodarcza jest szczególnie niekorzystna w porównaniu z Unią jako całością ⁽⁴⁸⁾.

144) Urząd uznaje, że warunki określone w art. 61 ust. 3 lit. a) Porozumienia EOG są spełnione, jeżeli mierzony według standardów siły nabywczej (SSN) produkt krajowy brutto (PKB) regionu będącego regionem statystycznym na poziomie 2 wynosi mniej niż 75 % średniej dla EOG. PKB na mieszkańca ⁽⁴⁹⁾ każdego regionu oraz średnią dla EOG stosowaną w analizie określa się poprzez odniesienie do odpowiednich oficjalnych informacji statystycznych. Jednak obecnie żaden region statystyczny na poziomie 2 w państwach EFTA nie spełnia tego warunku ⁽⁵⁰⁾. W związku z tym żaden region w państwach EFTA nie kwalifikuje się do odstępstwa przewidzianego w art. 61 ust. 3 lit. a) Porozumienia EOG.

5.3. ODSTĘPSTWO PRZEWDZIANE W ART. 61 UST. 3 LIT. c) POROZUMIENIA EOG

145) Artykuł 61 ust. 3 lit. c) Porozumienia EOG stanowi, że „pomoc przeznaczona na ułatwianie rozwoju niektórych działań gospodarczych lub niektórych regionów gospodarczych, o ile nie zmienia warunków wymiany handlowej w zakresie sprzecznym ze wspólnym interesem” może zostać uznana za zgodną z rynkiem wewnętrznym. Zdaniem Trybunału Sprawiedliwości „[w]yłączenie zawarte w art. 107 ust. 3 lit. c) [...] dopuszcza rozwój pewnych obszarów bez ograniczania go uwarunkowaniami ekonomicznymi określonymi w art. 107 ust. 3 lit. a), pod warunkiem że taka pomoc »nie zmienia warunków wymiany handlowej w zakresie sprzecznym ze wspólnym interesem«. Przepis ten uprawnia Komisję do zatwierdzania pomocy mającej na celu dalszy rozwój gospodarczy tych obszarów państw członkowskich UE, które są mniej uprzywilejowane w stosunku do średniej krajowej” ⁽⁵¹⁾. Zdaniem Urzędu analogiczne zastosowanie ma art. 61 ust. 3 lit. c) Porozumienia EOG.

146) W odnośnych wytycznych Komisja Europejska określiła metodę, jaka ma być stosowana w celu ustalenia odsetka ludności kwalifikującego się do objęcia pomocą w państwach członkowskich. Metoda ta obejmuje następujące etapy.

⁽⁴⁶⁾ Oznacza to, że żaden region w państwach EFTA nie spełnia przedstawionego w pkt 144 kryterium dotyczącego 75 % PKB na mieszkańca.

⁽⁴⁷⁾ Na podstawie danych Eurostatu za 2010 r.

⁽⁴⁸⁾ Wyrok w sprawie 248/84 Niemcy przeciwko Komisji, Rec. 1987, s. 4036, pkt 19; wyrok w sprawie C-169/95 Hiszpania przeciwko Komisji, Rec. 1997, s. I-148, pkt 15; wyrok w sprawie C-310/99 Włochy przeciwko Komisji, Rec. 2002, s. I-2289, pkt 77.

⁽⁴⁹⁾ Niniejsze i kolejne odniesienia do PKB na mieszkańca w niniejszych wytycznych oznaczają PKB mierzone według standardów siły nabywczej (SSN).

⁽⁵⁰⁾ Jeżeli sytuacja ta ulegnie zmianie, Urząd przyjmie nowe wytyczne, uwzględniające taką modyfikację.

⁽⁵¹⁾ Wyrok w sprawie C-248/84 Niemcy przeciwko Komisji, Rec. 1987, s. 4036, pkt 19.

- 147) Według wytycznych Komisji istnieją dwie kategorie obszarów „c”:
- obszary spełniające pewne wstępne warunki, które państwo członkowskie UE może w związku z tym oznaczyć jako obszary „c” bez konieczności dalszego uzasadnienia („wstępnie określone obszary »c«”);
 - obszary, które państwo członkowskie UE może wedle własnego uznania oznaczyć jako obszary „c”, pod warunkiem że wykaże, iż obszary te spełniają pewne kryteria społeczno-ekonomiczne („nieokreślone z góry obszary »c«”).
- 148) Zgodnie z wytycznymi Komisji odsetek ludności w obszarze „c” określa się na podstawie specjalnej metody przedstawionej w sekcji 5.3.1 tych wytycznych. Metoda ta zakłada, że były obszary „a” z okresu 2011–2013 oraz obszary słabo zaludnione uznaje się za wstępnie określone obszary „c”. Ponieważ w ww. okresie państwa EFTA nie miały żadnych regionów „a”, kategoria ta obejmuje wyłącznie obszary słabo zaludnione.

5.3.1. Wstępnie określone obszary „c”

- 149) W przypadku obszarów słabo zaludnionych państwo EFTA powinno zasadniczo oznaczyć regiony statystyczne na poziomie 2, w których gęstość zaludnienia wynosi poniżej 8 mieszkańców na km², lub regiony statystyczne na poziomie 3, w których gęstość zaludnienia wynosi poniżej 12,5 mieszkańców na km². Państwo EFTA może jednak oznaczyć części regionów statystycznych na poziomie 3, w których gęstość zaludnienia wynosi poniżej 12,5 mieszkańca na km², lub inne obszary przyległe sąsiadujące z tymi regionami statystycznymi na poziomie 3, pod warunkiem że gęstość zaludnienia w oznaczonych obszarach wynosi poniżej 12,5 mieszkańca na km² oraz że ich oznaczenie nie przekracza specjalnego przydziału odsetka ludności w obszarze „c”, o którym mowa w pkt 142. W przypadku obszarów bardzo słabo zaludnionych państwo EFTA może oznaczyć części regionów statystycznych na poziomie 2 w przypadku Norwegii i na poziomie 3 w przypadku Islandii, w których gęstość zaludnienia wynosi poniżej 8 mieszkańca na km², lub inne obszary przyległe sąsiadujące z tymi regionami statystycznymi, pod warunkiem że gęstość zaludnienia w oznaczonych obszarach wynosi poniżej 8 mieszkańca na km² oraz że ich oznaczenie nie przekracza specjalnego przydziału odsetka ludności w obszarze „c”, o którym mowa w pkt 142.

5.3.2. Nieokreślone z góry obszary „c”

- 150) Zdaniem Urzędu kryteria stosowane przez państwa EFTA do oznaczania nieokreślonych z góry obszarów „c” powinny odzwierciedlać różnorodność sytuacji, w których można uzasadnić przyznanie pomocy regionalnej. Kryteria te powinny zatem uwzględniać pewne problemy społeczno-ekonomiczne, geograficzne lub strukturalne, które prawdopodobnie występują w obszarach „c”, oraz powinny stanowić wystarczające zabezpieczenie tego, że pomoc regionalna nie zmieni warunków wymiany handlowej w zakresie sprzecznym ze wspólnym interesem.
- 151) Państwo EFTA może więc oznaczyć jako obszary „c” nieokreślone z góry obszary „c” określone na podstawie następujących kryteriów:
- kryterium 1: obszary przyległe, zamieszkałe przez co najmniej 100 000 mieszkańców⁽⁵²⁾, położone w regionach statystycznych na poziomie 2 lub 3, w których:
 - PKB na mieszkańca jest równe średniej dla UE-27 lub niższe, lub
 - stopa bezrobocia wynosi 115 % średniej krajowej lub więcej⁽⁵³⁾;
 - kryterium 2: regiony statystyczne na poziomie 3, zamieszkałe przez mniej niż 100 000 mieszkańców, w których:
 - PKB na mieszkańca jest równe średniej dla UE-27 lub niższe, lub
 - stopa bezrobocia wynosi 115 % średniej krajowej lub więcej;

⁽⁵²⁾ Próg liczby mieszkańców obniża się do 50 000 mieszkańców dla państw EFTA, w których odsetek ludności objętej pomocą w nieokreślonych z góry obszarach „c” wynosi poniżej 1 mln mieszkańców, lub do 10 000 mieszkańców dla państw EFTA, w których całkowita liczba mieszkańców wynosi poniżej 1 mln.

⁽⁵³⁾ W przypadku bezrobocia obliczenia należy opierać na regionalnych danych opublikowanych przez krajowy urząd statystyczny, korzystając ze średnich za ostatnie trzy lata, za które takie dane są dostępne (w momencie zgłaszania mapy pomocy regionalnej). Jeżeli w niniejszych wytycznych nie określono inaczej, na tej podstawie oblicza się stopę bezrobocia w stosunku do średniej krajowej.

- c) kryterium 3: wyspy lub obszary przyległe charakteryzujące się podobnym odizolowaniem geograficznym (np. półwyspy i obszary górskie), w których:
- PKB na mieszkańca jest równe średniej dla UE-27 lub niższe ⁽⁵⁴⁾, lub
 - stopa bezrobocia wynosi 115 % średniej krajowej lub więcej ⁽⁵⁵⁾, lub
 - mieszka poniżej 5 000 osób;
- d) kryterium 4: regiony statystyczne na poziomie 3 lub części regionów statystycznych na poziomie 3 stanowiące obszary przyległe, które sąsiadują z obszarem „a” lub mają wspólną granicę lądową z krajem nienależącym do EOG lub Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA);
- e) kryterium 5: obszary przyległe, zamieszkałe przez przynajmniej 50 000 mieszkańców ⁽⁵⁶⁾, w których zachodzą poważne zmiany strukturalne lub które przeżywają poważne względne trudności, pod warunkiem że obszary te nie są położone w regionach statystycznych na poziomie 3 lub obszarach przyległych spełniających warunki wystarczające do oznaczenia ich jako obszary wstępnie określone lub zgodnie z kryteriami 1–4 ⁽⁵⁷⁾.
- 152) Na potrzeby stosowania kryteriów, o których mowa w pkt 151, pojęcie obszarów przyległych odnosi się do całych obszarów lokalnej jednostki administracyjnej 2 (LAU 2) ⁽⁵⁸⁾ lub do grupy całych obszarów LAU 2 ⁽⁵⁹⁾. Grupę obszarów LAU 2 uznaje się za obszar przyległy, jeśli każdy z obszarów w grupie ma wspólną granicę administracyjną z innym obszarem w grupie ⁽⁶⁰⁾.
- 153) To, czy każde państwo EFTA przestrzega dopuszczalnych wartości odsetka ludności, ustala się na podstawie najnowszych danych o całkowitej liczbie mieszkańców w danych obszarach publikowanych przez krajowe urzędy statystyczne.

5.4. MAKSYMALNE POZIOMY INTENSYWNOŚCI POMOCY OBOWIĄZUJĄCE W ODNIESIENIU DO REGIONALNEJ POMOCY INWESTYCYJNEJ

- 154) Intensywność pomocy w obszarach „c” nie może przekraczać:
- a) 15 % ekwiwalentu dotacji brutto na obszarach słabo zaludnionych oraz na obszarach (regionach statystycznych na poziomie 3 lub w częściach takich regionów), które mają wspólną granicę lądową z krajem nienależącym do EOG lub EFTA;
 - b) 10 % w nieokreślonych z góry obszarach „c”.

5.4.1. Zwiększone intensywności pomocy dla MŚP

- 155) Maksymalne poziomy intensywności pomocy określone w pkt 154 można zwiększyć o maksymalnie 20 punktów procentowych w przypadku małych przedsiębiorstw lub o maksymalnie 10 punktów procentowych w przypadku średnich przedsiębiorstw ⁽⁶¹⁾.

5.5. ZGŁOSZENIE I ZADEKLAROWANIE ZGODNOŚCI

- 156) Po przyjęciu niniejszych wytycznych każde państwo EFTA powinno zgłosić Urzędowi pojedynczą mapę pomocy regionalnej, obowiązującą w dniach od dnia 1 lipca 2014 r. do dnia 31 grudnia 2020 r. Każde zgłoszenie powinno zawierać informacje określone w formularzu znajdującym się w załączniku III.

⁽⁵⁴⁾ W celu ustalenia, czy PKB na mieszkańca na takich wyspach lub obszarach przyległych jest równe średniej UE-27 lub od niej niższe, państwa EFTA mogą korzystać z danych krajowych urzędów statystycznych lub innych uznanych źródeł.

⁽⁵⁵⁾ W celu ustalenia, czy stopa bezrobocia na takich wyspach lub obszarach przyległych wynosi 115 % średniej krajowej lub więcej, państwa EFTA mogą korzystać z danych krajowych urzędów statystycznych lub innych uznanych źródeł.

⁽⁵⁶⁾ Próg liczby mieszkańców obniża się do 25 000 mieszkańców dla państw EFTA, w których liczba ludności objętej pomocą w nieokreślonych z góry obszarach „c” wynosi poniżej 1 mln mieszkańców, lub do 10 000 mieszkańców dla państw EFTA, w których całkowita liczba mieszkańców wynosi poniżej 1 mln, lub do 5 000 mieszkańców dla wysp lub obszarów przyległych charakteryzujących się podobnym odizolowaniem geograficznym.

⁽⁵⁷⁾ Do celów stosowania kryterium 5 państwa EFTA muszą wykazać, że obowiązujące warunki zostały spełnione, porównując sytuację na przedmiotowych obszarach z sytuacją na innych obszarach tego samego państwa EFTA lub w innych państwach EFTA w oparciu o wskaźniki społeczno-ekonomiczne dotyczące statystyk strukturalnych dotyczących przedsiębiorstw, rynków pracy, rachunków gospodarstw domowych, edukacji, lub w oparciu o inne podobne wskaźniki. W tym celu państwo EFTA może powołać się na dane dostarczone przez krajowy urząd statystyczny lub inne uznane źródło.

⁽⁵⁸⁾ Państwo EFTA może odnieść się do obszarów LAU 1 zamiast do obszarów LAU 2, jeżeli obszary LAU 1 są zamieszkałe przez mniejszą liczbę ludności niż obszar LAU 2, do którego należą.

⁽⁵⁹⁾ Państwo EFTA może jednak oznaczyć części obszaru LAU 2 (lub obszaru LAU 1), jeżeli liczba ludności danego obszaru LAU przekracza minimum wymagane dla obszarów przyległych zgodnie z kryterium 1 lub 5 (uwzględniając obniżone progi liczby mieszkańców dla tych kryteriów), a liczba ludności części tego obszaru LAU stanowi co najmniej 50 % minimum wymaganego zgodnie z odpowiednim kryterium.

⁽⁶⁰⁾ W przypadku wysp granice administracyjne obejmują granice morskie z innymi jednostkami administracyjnymi danego państwa EFTA.

⁽⁶¹⁾ Zwiększonych intensywności pomocy dla MŚP nie stosuje się do pomocy przyznawanej na duże projekty inwestycyjne.

- 157) Urząd analizuje każdą zgłoszoną mapę pomocy regionalnej na podstawie niniejszych wytycznych i przyjmuje decyzję zatwierdzającą mapę pomocy regionalnej dla danego państwa EFTA. Wszystkie mapy pomocy regionalnej są publikowane w Dzienniku Urzędowym i Suplemencie EOG oraz stanowią integralną część niniejszych wytycznych,

5.6. ZMIANY

5.6.1. REZERWA ODSETKA LUDNOŚCI

- 158) Państwo EFTA może z własnej inicjatywy podjąć decyzję o utworzeniu swojej rezerwy odsetka ludności objętego pomocą, stanowiącej różnicę między pułapem odsetka ludności dla tego państwa EFTA, ustalonym przez Urząd ⁽⁶²⁾, a odsetkiem stosowanym do obszarów „c” oznaczonych w jego mapie pomocy regionalnej.
- 159) Jeśli państwo EFTA zdecydowało się utworzyć taką rezerwę, w każdej chwili może ją wykorzystać, aby dodać do swojej mapy nowe obszary „c”, aż do osiągnięcia pułapu odsetka ludności dla tego państwa. W tym celu państwo EFTA może powołać się na najnowsze dane społeczno-ekonomiczne dostarczone przez Eurostat lub przez krajowy urząd statystyczny lub inne uznane źródło. Liczbę ludności zamieszkującej obszary „c” należy obliczać na podstawie danych o ludności stosowanych do utworzenia pierwotnej mapy.
- 160) Państwo EFTA musi zgłosić Urzędowi każdy zamiar wykorzystania swojej rezerwy odsetka ludności do dodania nowych obszarów „c” przed wprowadzeniem takich zmian w życie.

5.6.2. Przegląd śródkresowy

- 161) W razie konieczności Urząd przeprowadzi przegląd śródkresowy w tym samym czasie co Komisja Europejska w czerwcu 2016 r. w celu ustalenia, czy istnieją inne obszary, które mogą kwalifikować się do pomocy regionalnej na mocy art. 61 ust. 1 lit. a) Porozumienia EOG, oraz określenia poziomu intensywności pomocy odpowiadającego ich PKB na mieszkańca.

6. ZASTOSOWANIE ZASAD DOTYCZĄCYCH POMOCY REGIONALNEJ

- 162) Urząd przedłuża okres obowiązywania wytycznych w sprawie krajowej pomocy regionalnej na lata 2007–2013 ⁽⁶³⁾ oraz kryteriów dotyczących szczegółowej oceny pomocy regionalnej dla dużych projektów inwestycyjnych ⁽⁶⁴⁾ do dnia 30 czerwca 2014 r.
- 163) Mapy pomocy regionalnej zatwierdzone na podstawie wytycznych w sprawie krajowej pomocy regionalnej na lata 2007–2013 tracą moc z dniem 31 grudnia 2013 r. Sześciomiesięczny okres przejściowego ustanowionego w art. 44 ust. 3 ogólnego rozporządzenia w sprawie wyłączeń blokowych ⁽⁶⁵⁾ nie stosuje się więc do programów pomocy regionalnej wdrażanych na mocy ww. rozporządzenia. Aby przyznać pomoc regionalną po dniu 31 grudnia 2013 r. na podstawie istniejących programów objętych wyłączeniem grupowym, państwa EFTA powinny odpowiednio wcześniej zgłosić przedłużenie map pomocy regionalnej, aby umożliwić Urzędowi zatwierdzenie przedłużenia map przed dniem 31 grudnia 2013 r. Programy zatwierdzone na podstawie wytycznych w sprawie pomocy regionalnej na lata 2007–2013 zasadniczo tracą moc z końcem 2013 r., jak określono w odpowiedniej decyzji Urzędu. Przedłużenie takich programów musi zostać odpowiednio wcześniej zgłoszone do Urzędu.
- 164) Urząd stosuje zasady określone w niniejszych wytycznych do oceny zgodności z rynkiem wewnętrznym całej pomocy regionalnej, która ma zostać przyznana po dniu 30 czerwca 2014 r. Pomoc regionalna przyznana niezgodnie z prawem bądź pomoc regionalna, która ma zostać przyznana po dniu 31 grudnia 2013 r. i przed dniem 1 lipca 2014 r., zostanie oceniona zgodnie z wytycznymi w sprawie krajowej pomocy regionalnej na lata 2007–2013.

⁽⁶²⁾ Zob. pkt 142.

⁽⁶³⁾ Dz.U. L 54 z 28.2.2008, s. 1 oraz Supplement EOG nr 11 z 28.2.2008, s. 1. Dokument dostępny na stronie: <http://www.efasurv.int/state-aid/legal-framework/state-aid-guidelines/>

⁽⁶⁴⁾ Dz.U. L 206 z 2.8.2012, s. 13 oraz Supplement EOG nr 42 z 2.8.2012, s. 1. Dokument dostępny na stronie: <http://www.efasurv.int/state-aid/legal-framework/state-aid-guidelines/>

⁽⁶⁵⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 800/2008 z dnia 6 sierpnia 2008 r. uznające niektóre rodzaje pomocy za zgodne ze wspólnym rynkiem w zastosowaniu art. 87 i 88 Traktatu (ogólne rozporządzenie w sprawie wyłączeń blokowych) (Dz.U. L 214 z 9.8.2008, s. 3), włączone do załącznika XV Porozumienia EOG, pkt 1j, decyzją nr 120/2008 (Dz.U. L 339 z 18.12.2008, s. 111 i Supplement EOG nr 79 z 18.12.2008, s. 20), która weszła w życie w dniu 8 listopada 2008 r.

- 165) Z uwagi na fakt, że zgłoszenia programów pomocy regionalnej lub środków pomocy, które mają być przyznane po dniu 30 czerwca 2014 r., muszą być zgodne z mapą pomocy regionalnej, nie można ich uznać za kompletne do czasu przyjęcia przez Urząd decyzji zatwierdzającej mapę pomocy regionalnej dla danego państwa EFTA zgodnie z ustaleniami przedstawionymi w podsekcji 5.5. Urząd nie będzie zatem zasadniczo rozpatrywać zgłoszeń programów pomocy regionalnej, które mają obowiązywać po dniu 30 czerwca 2014 r., ani zgłoszeń pomocy indywidualnej, która ma być przyznana po tym dniu, do czasu przyjęcia decyzji zatwierdzającej mapę pomocy regionalnej dla danego państwa EFTA.
- 166) Urząd uważa, że wdrożenie niniejszych wytycznych doprowadzi do istotnych zmian w zasadach dotyczących pomocy regionalnej w całym EOG. Ponadto, w świetle zmienionych warunków ekonomicznych i społecznych w EOG, wydaje się, że konieczne jest przeprowadzenie przeglądu i sprawdzenie, czy wszystkie programy pomocy regionalnej, w tym także programy pomocy inwestycyjnej i programy pomocy operacyjnej, są nadal zasadne i skuteczne.
- 167) W związku z powyższym Urząd proponuje państwom EFTA następujące odpowiednie środki, zgodnie z art. 1 ust. 1 części I protokołu 3 do porozumienia o nadzorze i Trybunale:
- a) państwa EFTA muszą ograniczyć stosowanie wszystkich istniejących programów pomocy regionalnej, które nie wchodzą w zakres rozporządzenia w sprawie wyłączeń grupowych, oraz wszystkich map pomocy regionalnej do pomocy, która ma zostać przyznana w dniu lub przed dniem 30 czerwca 2014 r.;
 - b) państwa EFTA muszą zmienić wszelkie inne obowiązujące programy pomocy horyzontalnej przewidujące specjalne traktowanie pomocy na projekty w obszarach objętych pomocą, aby zapewnić zgodność pomocy, która ma być przyznana po dniu 30 czerwca 2014 r., z mapą pomocy regionalnej obowiązującą w dniu przyznania pomocy;
 - c) państwa EFTA powinny potwierdzić swoją zgodę na powyższe propozycje do dnia 31 grudnia 2013 r.

7. SPRAWOZDANIA I MONITOROWANIE

- 168) Zgodnie z art. 21 części II protokołu 3 do porozumienia o nadzorze i Trybunale w związku z art. 5 i 6 decyzji nr 195/04/COL państwa EFTA muszą składać do Urzędu sprawozdania roczne.
- 169) Państwa EFTA przekazują Urzędowi informacje dotyczące każdego przypadku przyznania w ramach programu pomocy indywidualnej przekraczającej 3 mln EUR, w formie określonej w załączniku IV, w terminie 20 dni roboczych od dnia przyznania pomocy.
- 170) Państwa EFTA prowadzą szczegółową dokumentację dotyczącą wszystkich środków pomocy. Dokumentacja powinna zawierać wszelkie informacje niezbędne do określenia, czy spełniono wszystkie warunki dotyczące kosztów kwalifikowalnych i maksymalnych intensywności pomocy. Dokumentację należy przechowywać przez 10 lat od daty przyznania pomocy i na żądanie przekazać ją do Urzędu.

8. PRZEGLĄD

- 171) Urząd może w każdej chwili podjąć decyzję o zmianie niniejszych wytycznych, jeśli okaże się to konieczne z przyczyn związanych z polityką konkurencji, w celu uwzględnienia innych dziedzin polityki EOG i zobowiązań międzynarodowych bądź też z innych uzasadnionych powodów.
-

ZAŁĄCZNIK I

FORMULARZ INFORMACJI NA TEMAT REGIONALNYCH MAP POMOCY

- 1) Państwa EFTA muszą przekazać informacje dla wszystkich (w stosownych przypadkach) poniższych kategorii proponowanych do wyznaczenia:
 - obszary słabo zaludnione,
 - nieokreślone z góry obszary „c” wyznaczone w oparciu o kryterium 1,
 - nieokreślone z góry obszary „c” wyznaczone w oparciu o kryterium 2,
 - nieokreślone z góry obszary „c” wyznaczone w oparciu o kryterium 3,
 - nieokreślone z góry obszary „c” wyznaczone w oparciu o kryterium 4,
 - nieokreślone z góry obszary „c” wyznaczone w oparciu o kryterium 5.
- 2) W ramach wszystkich kategorii zainteresowane państwa EFTA muszą podać następujące informacje dla każdego zaproponowanego obszaru:
 - określenie obszaru (przy wykorzystaniu kodu regionu statystycznego na poziomie 2 lub poziomie 3, kodu LAU 2 lub LAU 1 obszarów, które tworzą obszar przyległy, lub innego oficjalnego określenia danych jednostek administracyjnych),
 - proponowaną intensywność pomocy w obszarze na lata 2014–2020 (wskazując, w stosownych przypadkach, wszelki wzrost intensywności pomocy zgodnie z pkt 155),
 - całkowitą liczbę mieszkańców w danym obszarze zgodnie z pkt 153.
- 3) W przypadku obszarów słabo zaludnionych oraz nieokreślonych z góry obszarów wyznaczonych w oparciu o kryteria 1–5 państwa EFTA muszą przedstawić odpowiednie dowody na to, że spełnione zostały wszystkie stosowne warunki określone w pkt 149 oraz 151–153.

ZAŁĄCZNIK II

DEFINICJA SEKTORA ŻELAZA I STALI

Do celów niniejszych wytycznych „sektor żelaza i stali” oznacza wszelką działalność związaną z produkcją jednego lub więcej następujących produktów:

- a) surówka i stopy żelaza: surówka do produkcji stali, surówka odlewnicza i inna surówka, surówka zwierciadlista oraz stal żelazowo-manganowa wysokowęglowa, bez innych stopów żelaza;
- b) produkty z żelaza surowe lub półprodukty, stal węglowa lub stal specjalna: stal ciekła odlewana lub nieodlewana we wlewki, wraz z wlewkami do kucia, półprodukty: szerokie zwoje walcowane na gorąco, z wyjątkiem produkcji stali ciekłej do odlewów z małych i średnich odlewni;
- c) obrabiane na gorąco produkty z żelaza, stal węglowa lub stal specjalna: szyny, podkłady, nakładki stykowe, podkłady pod szyny, dwuteowniki, kształtowniki o dużym przekroju 80 mm i więcej, kształtowniki grodzicowe, pręty i kształtowniki o przekroju do 80 mm i elementy płaskie do 150 mm, walcówka, rury o przekroju okrągłym i prostokątnym, taśmy i blachy walcowane na gorąco (wraz z taśmą rurową), blacha gruba walcowana na gorąco (powleczona lub nie), blacha cienka i gruba o grubości 3 mm i więcej, uniwersalna blacha gruba o grubości 150 mm i więcej, z wyjątkiem drutu i wyrobów z drutu, prętów ciągnionych i szlifowanych lub polerowanych oraz odlewów żeliwnych;
- d) produkty wykończone na zimno: blacha biała, blacha biała matowa, blacha czarna, blacha ocynkowana, inne blachy powlekane, blacha walcowana na zimno, blacha elektrotechniczna i taśma na blachę białą, blacha gruba walcowana na zimno, w zwojach i w pasach;
- e) rury: wszystkie rury stalowe bez szwu, rury stalowe spawane o przekroju większym niż 406,4 mm.

ZAŁĄCZNIK II a)

DEFINICJA SEKTORA WŁÓKIEN SYNTETYCZNYCH

Do celów niniejszych wytycznych „sektor włókien syntetycznych” oznacza:

- a) ekstruzję/teksturyzację wszystkich głównych rodzajów włókien oraz przędzy na bazie poliestru, poliamidu, akrylu lub polipropylenu, niezależnie od ich zastosowania końcowego; lub
- b) polimeryzację (w tym także polikondensację), gdy stanowi ona integralny element ekstruzji na poziomie wykorzystywanych urządzeń; lub
- c) każdy dodatkowy proces związany z jednoczesną instalacją mocy produkcyjnych do ekstruzji/teksturyzacji przez przyszłego beneficjenta lub przez inne przedsiębiorstwo z grupy, do której należy beneficjent, który to proces, w ramach danej działalności gospodarczej, jest zintegrowany z taką zdolnością produkcyjną na poziomie wykorzystywanych urządzeń.

ZAŁĄCZNIK III

FORMULARZ WNIOSKU O REGIONALNĄ POMOC INWESTYCYJNĄ

1. Informacje dotyczące beneficjenta pomocy:

- nazwa, adres siedziby głównej, główny sektor działalności (kod NACE),
- oświadczenie, że przedsiębiorstwo nie znajduje się w trudnej sytuacji w rozumieniu wytycznych w sprawie pomocy na ratowanie i restrukturyzację,
- oświadczenie dotyczące pomocy (zarówno *de minimis*, jak i pomocy państwa) już otrzymanej na inne projekty w ciągu ostatnich 3 lat dla tego samego regionu statystycznego na poziomie 3, w którym będzie zlokalizowana nowa inwestycja, oświadczenie dotyczące pomocy regionalnej, którą ten sam projekt już otrzymał lub ma otrzymać od innych organów przyznających pomoc,
- oświadczenie dotyczące zamknięcia przez przedsiębiorstwo takiej samej lub podobnej działalności w EOG w ciągu dwóch lat poprzedzających datę niniejszego wniosku o pomoc,
- oświadczenie dotyczące tego, czy w momencie składania wniosku o pomoc przedsiębiorstwo ma zamiar zamknąć taką działalność w okresie dwóch lat od zakończenia subsydiowanej inwestycji.

2. Informacje o rodzaju projektu/działalności mającym otrzymać wsparcie:

- krótki opis projektu/działalności,
- krótki opis oczekiwanego pozytywnego wpływu na dany obszar (np. liczba utworzonych lub ochronionych miejsc pracy, działalność badawcza, rozwojowa i innowacyjna, działalność szkoleniowa, utworzenie zgrupowania),
- odpowiednia podstawa prawna (krajowa, EOG lub obie),
- planowany termin rozpoczęcia i zakończenia projektu/działalności,
- lokalizacja(-e) projektu.

3. Informacja na temat finansowania projektu/działalności:

- inwestycje i inne koszty z nim powiązane, ocena kosztów i korzyści zgłoszonych środków pomocy,
- koszty kwalifikowalne ogółem
- kwota pomocy niezbędna do przeprowadzenia projektu/rozpoczęcia działalności,
- intensywność pomocy.

4. Informacja dotyczące konieczności pomocy i oczekiwanego wpływu:

- krótkie wyjaśnienie konieczności pomocy i jej wpływu na decyzję o podjęciu inwestycji i decyzję dotyczącą lokalizacji; Należy podać alternatywną inwestycję lub lokalizację w przypadku braku pomocy.
- oświadczenie o braku nieodwołalnej zgody między beneficjentem a wykonawcami co do realizacji projektu.

ZAŁĄCZNIK IV

FORMULARZ DO PRZEKAZYWANIA INFORMACJI DO URZĘDU ZGODNIE Z PKT 169

Oznaczenie środka pomocy		
Państwo EFTA		
Organ przyznający pomoc	Nazwa	
	Adres internetowy	
Nazwa beneficjenta, numer VAT oraz grupa, do której należy		
Rodzaj beneficjenta	MŚP	
	Duże przedsiębiorstwo	
Region, w którym prowadzona jest inwestycja/działalność	Nazwa regionu (region statystyczny ⁽¹⁾)	Status pomocy regionalnej ⁽²⁾
	Sektor(-y) gospodarki, w którym(-ych) beneficjent prowadzi działalność	
Element pomocy, wyrażony jako pełna kwota w walucie krajowej ⁽³⁾		
Instrument pomocy ⁽⁴⁾	Dotacja/Dotacja na spłatę odsetek	
	Pożyczka/Zaliczki zwrotne/Dotacja podlegająca zwrotowi	
	Gwarancja (w stosownych przypadkach z odniesieniem do decyzji Urzędu ⁽⁵⁾)	
	Korzyść podatkowa lub zwolnienie podatkowe	
	Inne (proszę określić)	
Data przyznania pomocy	dd.mm.rrrr	
Cel pomocy		
Podstawa prawna, w tym przepisy wykonawcze i, w stosownych przypadkach, program na mocy którego przyznawana jest pomoc		

⁽¹⁾ Zazwyczaj region określa się na poziomie 2.

⁽²⁾ Artykuł 61 ust. 3 lit. a) Porozumienia EOG (status „A”), art. 61 ust. 3 lit. c) Porozumienia EOG (status „C”), obszary nieobjęte wsparciem, tj. niekwalifikujące się do pomocy regionalnej (status „N”).

⁽³⁾ Ekwiwalent dotacji brutto lub – dla programów pomocy na finansowanie ryzyka – wysokość inwestycji publicznych.

⁽⁴⁾ Jeżeli pomoc przyznawana jest za pośrednictwem kilku instrumentów pomocy, należy podać kwotę pomocy z podziałem na poszczególne instrumenty.

⁽⁵⁾ W stosownych przypadkach z odesłaniem do decyzji Urzędu zatwierdzającej metodę obliczania ekwiwalentu dotacji brutto.

ISSN 1977-0766 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5139 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL